

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига псалама

Псалам

Књига прва

(Псалми 1-41)

1 Благо човеку који не иде за саветима опаких, на путу грешничком не стоји и на већу ругалаца не седи, ² него ужива у Закону ГОСПОДЊЕМ и о његовом Закону дан и ноћ размишља.

³ Он је као дрво засађено покрај водâ текућих које у право време доноси свој род и лишће му никад не вене. Све што чини, добро му успева.

⁴ А опаки нису такви – они су као плева коју разноси ветар. ⁵ Зато се опаки неће одржати на суду, ни грешници у заједници праведних. ⁶ Јер, ГОСПОД зна пут праведних, а пут опаких пропаће.

Псалам

2 Зашто се незнабошци комешају, а народи узалуд завере кују? ² Устају цареви земаљски и кнежеви се удружују против ГОСПОДА и против Помазаника његовог: ³ »Скршимо њихове окове и збацимо њихове ланце!« ⁴ Смеје се Онај који на небу седи на престолу, Господ им се изругује. ⁵ Онда им у свом гневу говори и у љутој срџби их застрашује: ⁶ »Свог Цара сам поставио на Сиону, на својој светој гори.« ⁷ Објављујем уредбу ГОСПОДЊУ.

Он ми рече:

»Ти си мој Син, данас те родих.

⁸ Само затражи, и даћу ти незнабошце у наследство

и крајеве земље у посед.

⁹ Разбићеш их гвозденом палицом, смрскати их као посуду грнчарску.«

¹⁰ Зато се уразумите, цареви,

опомену прихватите, владари земаљски.

¹¹ Са страхом служите ГОСПОДУ, са трепетом му кличите.

¹² Пољубите Сина, да се не разгневи, да не пропаднете на свом путу.

Јер, његов гнев само што није плануо. Благо свима који се у њега уздају!

Псалам

Псалам Давидов. Када је бежао пред својим сином Авесаломом.

3 Како је много мојих душмана, ГОСПОДЕ!

Колики против мене устају!

² Много их је који за мене говоре:

»Неће га Бог спасти.« *Села*

³ Али, ти си штит мој око мене, ГОСПОДЕ;

ти си слава моја, ти ми главу подићеш.

⁴ Из свега гласа ГОСПОДУ завапих, и он ме услиши са своје свете горе. *Села*

⁵ Лежем и спавам, и опет се будим, јер ГОСПОД ми је ослонац.

⁶ Не плашим се десетина хиљада које ме са свих страна опколише.

⁷ Устани, ГОСПОДЕ! Спаси ме, Боже мој!

Удари по образу све моје непријатеље, поразбијај зубе опаких.

⁸ Од ГОСПОДА долази спасење!

Нека твој благослов буде на твом народу! *Села*

Псалам

Хоровођи. Уз жичане инструменте. Псалам Давидов.

- 4** Услиши ме кад ти завапим,
Боже мој праведни!
Олакшај моју невољу.
Смилуј ми се и чуј моју молитву.
² Докле ћете, људи,
моју част да каљате?
Докле ћете да волите празне оптужбе
и да тражите лажи о мени? *Села*
³ Знајте да је ГОСПОД вернога одвојио
за себе.
Чуће ГОСПОД кад му завапим.
⁴ У свом гневу не чините грех.
Кад лежите на својој постељи,
размислите и смирите се. *Села*
⁵ Принесите праве жртве
и у ГОСПОДА се уздајте.
⁶ Много их је који говоре:
»Ко ће нам показати нешто добро?«
ГОСПОДЕ, обасјај нас светлошћу
свога лица.
⁷ Већом си ми радошћу испунио срце
од њихове кад им обилно роди жито
и вино.
⁸ Чим легнем, одмах мирно заспим.
Само ми ти, ГОСПОДЕ, дајеш да
живим спокојно.

Псалам

Хоровођи. Уз фруле. Псалам Давидов.

- 5** Чуј моје речи, ГОСПОДЕ,
проникни у моје уздахе.
² Моје запомагање слушај,
Царе мој и Боже мој,
јер се теби молим.
³ Сваког јутра, ГОСПОДЕ, чујеш ми
глас,
сваког јутра своје молбе полажем
пред тебе
и чекам.
⁴ Ти ниси Бог коме је мила opakост,
зло код тебе не борави.

⁵ Хвалисавци не опстају пред твојим
погледом,
ти мрзиш све који чине зло.

⁶ Лажљивце уништаваш,
крволоци и варалице огавни су
ГОСПОДУ.

⁷ А ја ћу због твоје велике љубави ући
у твој Дом.

У страху од тебе поклониху се према
твом светом Храму.

⁸ Води ме, ГОСПОДЕ, у својој
праведности.

Због мојих душмана
свој пут преда мном поравнај.

⁹ Нема искрености у њиховим устима,
срце им је пуно пропасти.

Грло им је гроб отворен,
језиком ласкају.

¹⁰ Прогласи их кривима, Боже!

Нека им њихове сплетке донесу
пропаст.

Отерај их због многих престапа
њихових,
јер су се против тебе побунили.

¹¹ Нека се радују сви који се у тебе
уздају,

нека кличу од радости довека.

Заштити оне који воле твоје Име,
нека се у теби радују,

¹² јер ти, ГОСПОДЕ, благосиљаш
праведника

и својом наклоношћу га окружујеш
као штитом.

Псалам

*Хоровођи. Уз жичане инструменте.
Према шеминиту. Псалам Давидов*

6 Не грди ме у свом гневу,
ГОСПОДЕ,
не притискај ме стегом у својој
јарости.

² Смилуј ми се, ГОСПОДЕ, јер сам
изнемогао.

Излечи ме, ГОСПОДЕ, јер ми се кости
тресу од страха.

³ Душа ми се силно тресе од страха.

Докле ћеш тако, ГОСПОДЕ?

⁴ Врати се, ГОСПОДЕ, душу ми избави,
због своје љубави ме спаси.

⁵ Јер, у смрти нема спомена на тебе,
у Шеолу, ко да ти захваљује?

⁶ Изнемогах од јецања.

Сву ноћ постељу плачем заливам,
свој лежај сузама натапам.

⁷ Од жалости ми очи ишчилеше,
ослабише због свих душмана мојих.

⁸ Даље од мене, сви који чините
неправду,

јер ГОСПОД је чуо мој плач!

⁹ Чуо је ГОСПОД моју молбу,
ГОСПОД је моју молитву прихватио.

¹⁰ Постидеће се и силно уплашити сви
моји непријатељи,
узмакнуће, изненада постиђени.

Псалам

*Шигајон Давидов, који
је испевао ГОСПОДУ због
оптужби Куша Венијаминовца.*

7 ГОСПОДЕ, Боже мој, у тебе се
уздам.

Спаси ме и избави од свих гонитеља
мојих,

² да ме као лав не растргну и не
одвуку,

а никог да ме избави.

³ ГОСПОДЕ, Боже мој, ако сам то
учинио

– ако сам учинио неправду својим
рукама,

⁴ ако сам злом узвратио пријатељу
или без разлога избавио његовог
душманина –

⁵ нека ме онда мој непријатељ гони и
стигне,

нека ми живот угази у земљу
и моју част баци у прашину. *Села*

⁶ Устани, ГОСПОДЕ, у свом гневу!

Дигни се против беса мојих душмана!
Пробуди се, Боже мој, правду
затражи!

⁷ Нека те окружи скуп народâ,

а ти седи високо над њима –

⁸ нека ГОСПОД суди народима.

Пресуди ми, ГОСПОДЕ, по мојој
праведности,
по мојој честитости.

⁹ Докрајчи зло опаких,

а праведне учврсти,
праведни Боже, који испитујеш срца и
мисли.

¹⁰ Мој штит држи Бог,
који спасава људе срца честитог.

¹¹ Бог је праведан судија
и поваздан своју срџбу искаљује.

¹² Не покаје ли се човек,
Бог ће свој мач наоштрити,
свој лук натегнути и уперити.

¹³ Спремиће своје оружје смртоносно,
своје стреле запалити.

¹⁴ Ево, ко зачне зло
и невољом затрудни,
лаж рађа.

¹⁵ Ко рупу копа и продуби је,
сâм пада у јаму коју је ископао.

¹⁶ Невоља коју је изазвао
о његову главу се обија,
његово насиље на његово теме
силази.

¹⁷ Захваљиваћу ГОСПОДУ због његове
праведности,

псалме певати Имену ГОСПОДА
Свевишњег.

Псалам

Хоровођи. Према гититу.

Псалам Давидов.

8 ГОСПОДЕ, Господе наш,
како је величанствено твоје Име
по свој земљи!

Сјај свој над небесима си поставио!

² Учинио си да ти са усана деце и
одојчади

стижу хвалоспеви због душмана
твојих,

да би ућуткао непријатеља и
осветника.

³ Када небеса твоја гледам,

дело прстију твојих,
месец и звезде што си их поставио...

⁴ Шта је човек да га се сећаш,
син човечији да ти је до њега стало?

⁵ Учинио си га тек мало мањим од
Бога,

овенчао га славом и чашћу.

⁶ Дао си му власт над делима твојих
руку,

све му под ноге подложио:

⁷ све овце и говеда и звери пољске,

⁸ птице небеске и рибе морске,

и све што морским стазама пролази.

⁹ ГОСПОДЕ, Господе наш,
како је величанствено твоје Име по
свој земљи!

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Смрт
сина«. Псалам Давидов.*

9 Захваљиваћу ти, ГОСПОДЕ, свим
срцем својим,
причати о свим твојим делима
чудесним.

² У теби ћу се радовати и веселити,
твој Имену псалме певати,
Свевишњи.

³ Узмичу непријатељи моји,
пред тобом посрћу и гину.

⁴ Јер, ти си се за моје право и парницу
заузео.

На престо си сео као судија правичан.

⁵ Прекорио си незнабошце и уништио
опаке,

име им избрисао заувек и довека.

⁶ Непријатељ сконча
у рушевинама заувек.

Градове си му тако разорио
да и спомен на њих неста.

⁷ А ГОСПОД на престолу седи довека,
престо је поставио да са њега суди.

⁸ Судиће свету праведно,
народима управљати правично.

⁹ ГОСПОД је потлаченима утврђење
високо,

утврђење високо у временима
невоље.

¹⁰ У тебе се уздају они који знају твоје
Име,

јер ти, ГОСПОДЕ, не остављаш оне
који твоју помоћ траже.

¹¹ Псалме певајте ГОСПОДУ,
који на Сиону седи на престолу!

Његова дела разгласиће међу
народима!

¹² Јер, памти Онај који крв проливену
освећује,

запомагање сиромаша не заборавља.

¹³ Смилуј ми се, ГОСПОДЕ.

Види како ме глаче они што ме мрзе.

Склони ме са капија смрти

¹⁴ да све хвале теби исказујем

на капијама Кћери сионске
и да кличем због твога спасења.

¹⁵ Незнабошци потонуше у јаму

коју су сами ископали,
ноге им се ухватише у мрежу коју су
сакрили.

¹⁶ ГОСПОД је познат по правди коју
спроводи:

опаци се заплиће у дела својих руку.
Хигајон Села

¹⁷ Опаци ће се вратити у Шеол,
сви незнабошци, који су Бога
заборавили.

¹⁸ А убоги неће бити заборављени
заувек,

нити ће икад пропасти нада
сиромаша.

¹⁹ Устани, ГОСПОДЕ! Не дај да човек
надјача.

Нека се незнабошцима суди пред
тобом.

²⁰ Страхом их удари, ГОСПОДЕ,
да незнабошци спознају да су само
смртници. *Села*

Псалам

10 Зашто стојиш далеко,
ГОСПОДЕ?
Зашто се кријеш у временима невоље?

² Опаки у својој надмености сиромаше прогони;
они се хватају у сплетке које је смислио.

³ Опаки се појудом свога срца хвали, лакомог благосиља, а ГОСПОДА презире.

⁴ Опаки у својој надмености Бога не тражи,
нема места за Бога у његовим наузима.

⁵ Путеви су му увек успешни,
надмен је и далеко су од њега твоји закони,
презире све своје душмане.

⁶ Мисли: »Нећу посрнути.
Никад ме неће задесити зло.«

⁷ Уста су му пуна псовки, лукавства и преваре,
под језиком му мука и несрећа.

⁸ У заседи лежи покрај села,
из потаје убија недужнога,
очима вреба жртве.

⁹ У заседи лежи као лав у брлогу,
у заседи лежи да сиромаша ухвати,
да га у мрежу ухвати и одвуче.

¹⁰ Жртве се руше, сатрвене,
под његовом снагом падају.

¹¹ А он мисли: »Заборавио је Бог.
Сакрио је лице и никад ништа не види.«

¹² Устани, ГОСПОДЕ! Подигни руку,
Боже!

Сиромаше не заборави!

¹³ Зашто да опаки презире Бога?
Зашто да мисли: »Неће ме казнити«?

¹⁴ Јер, ти видиш, гледаш муку и јад,
у руке их узимаш.

Невољник се теби предаје,
ти сирочади помажеш.

¹⁵ Сломи руку опаконе и зломе,
казни његову опакост, да се више не нађе.

¹⁶ ГОСПОД је Цар заувек и довека!
Нестаће незнабошци из његове земље.

¹⁷ Ти, ГОСПОДЕ, чујеш жеље кротких,

охрабрујеш их и помно слушаш.

¹⁸ Браниш права сирочади и потлачених,
да их смртник више не застрашује.

Псалам

Хоровођи. Давидов.

11 У ГОСПОДА се уздам.
Зашто ми, онда, говорите:

»Одлети као птица на своју гору.
² Јер, ено, опаки натежу лукове,
стреле на тетиве намештају,
да из мрака погоде људе срца честитог.

³ Када се темељи руше,
шта да учини праведник?»

⁴ ГОСПОД је у свом светом Храму,
престо ГОСПОДЊИ на небесима.
Он гледа људе, очима их испитује.

⁵ ГОСПОД испитује праведника,
а опаконега и онога ко воли насиље
мрзи душа његова.

⁶ На опаконе ће излити угљевље
ужарено
и сумпор горући,
дати им да испију чашу ветра
огњеног.

⁷ Јер, ГОСПОД је праведан и воли
праведност.

Честити ће гледати његово лице.

Псалам

Хоровођи. Према шеминиту.

Псалам Давидов.

12 Помози, ГОСПОДЕ,
јер нема више верних
и нестане поузданих међу људима.

² Свако ближњему лажи говори
ласкавим уснама и дволичног срца.

³ Нека ГОСПОД одсече све ласкаве
усне

и сваки хвалисави језик

⁴ који говори: »Својим језиком ћемо
победити.

Са уснама какве су наше, ко да нам
буде господар?»

⁵»Због пљачкања сиромаша
и роптања убогих,
сада ћу устати«, обећава ГОСПОД.
»Донећу им спасење за којим жуде.«
⁶Чиста су обећања ГОСПОДЊА,
сребро пречишћено у пећи земљаној,
седам пута очишћено.
⁷Ти ћеш бдети над нама, ГОСПОДЕ,
и штитити нас од ових људи до века.
⁸Опаки ходају унаоколо
кад је безвредно на цени међу
људима.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

13 Докле, ГОСПОДЕ?
Зар ћеш ме заувек заборавити?
Докле ћеш своје лице крити од мене?
²Докле ћу носити бол у души,
тугу у срцу поваздан?
Докле ће се непријатељ дизати на
мене?
³Погледај ме, ГОСПОДЕ, Боже мој, и
услиши,
снагу ми поврати, да не заспим сном
смртним.
⁴Нека мој непријатељ не каже:
»Надјачао сам га.«
Нека се не веселе душмани када
посрнем.
⁵Јер, ја се у твоју љубав уздам,
срце ми се због твога спасења радује.
⁶Певаћу ГОСПОДУ јер ми учини
добро.

Псалам

(Пс 53)

Хоровођи. Давидов.

14 Безумник мисли: »Нема Бога.«
Покварени су, огавна дела су
учинили.
Нема никога ко чини добро.
²ГОСПОД са неба гледа род људски,
да види има ли ко разуман,
неко ко тражи Бога.

³Сви су застранили,
сви се заједно покварили.
Нема никога ко чини добро,
нема ниједнога.
⁴Зар никад неће научити они који
чине неправду,
они који мој народ прождиру као да
хлеб једу
и који ГОСПОДА не призивају?
⁵Ено их, силан их је страх обузео,
јер Бог је с нараштајем праведних.
⁶Само се ви ругајте наумима
сиромашовим –
ГОСПОД је његово уочиште.
⁷О, кад би Израелу дошло спасење са
Сиона!
Кад ГОСПОД врати благостање свом
народу,
клицаће Јаков, радоваће се Израел!

Псалам

Псалам Давидов.

15 Ко сме да борави у твом
шатору, ГОСПОДЕ,
ко да станује на твојој светој гори?
²Онај ко живи беспрекорно
и чини што је праведно,
ко из срца говори истину
³и језиком не клевеће,
ко не наноси зло другоме
и не вређа ближњега,
⁴ко презире оне које је Бог одбацио,
а указује част онима који се боје
ГОСПОДА,
ко се закуне и заклетву не прекрши,
па макар била на његову штету,
⁵ко новац позајмљује без камате
и не прима мито да осуди недужнога.
Ко тако чини, никад неће посрнути.

Псалам

Михтам Давидов.

16 Чувај ме, Боже,
јер у тебе се уздам.
²Ти рече ГОСПОДУ: »Ти си мој
Господ,

без тебе ништа добро немам»,
³ али и о боговима који су свети
 народима земље:

»Величанствени су,
 у њима је сва моја наслада.«

⁴ Умножиће се муке
 оних који за другим боговима трче.
 Нећу да изливам њихове кржаве
 леванице,

ни њихова имена уснама да помињем.

⁵ ГОСПОДЕ, ти си одредио мој део и
 моју чашу,
 ти чврсто држиш што ми је додељено.

⁶ Међе ми на лепу земљу падоше;
 да, прекрасно је моје наследство.

⁷ Благосиљам ГОСПОДА, који ме
 саветује,

чак ме и ноћу опомиње савест.

⁸ ГОСПОД ми је стално пред очима,
 јер ми је здесна, нећу посрнути.

⁹ Зато ми се срце радује и душа
 весели.

И тело ће ми спокојно почивати,

¹⁰ јер ми душу нећеш оставити у
 Шеолу,

ни дати да твој верни иструне.

¹¹ Показаћеш ми стазу живота,
 својим лицем радошћу ме испунити,
 теби здесна милином вечном.

Псалам

Молитва Давидова.

17 Чуј моју молбу за правду,
 ГОСПОДЕ,

обрати пажњу на мој вапај.

Саслушај моју молитву,
 која не долази с усана лажљивих.

² Нека ми од тебе дође оправдање на
 суду,

нека твоје очи виде шта је правично.

³ Истражиш ли ми срце и испиташ ли
 ме ноћу,

провериш ли ме огњем, никакво зло
 нећеш наћи.

Уста ме моја не наводе

⁴ да чиним што други људи чине.

Речју твојих усана сачувах се
 од стаза насиља.

⁵ Кораца ми чврсто прионуше уз твоје
 стазе,

ноге ми се не оклизнуше.

⁶ Вапијем ти, Боже, јер ћеш ме
 услишити,

саслушај ме и чуј моје речи.

⁷ Покажи своју љубав чудесну,
 ти који десницом својом од душмана
 спасаваш

оне који се у тебе уздају.

⁸ Чувај ме као зеницу свога ока.

У сенци својих крила ме сакриј

⁹ од опаких који на мене насрћу,
 од смртних непријатеља који ме
 окружују.

¹⁰ Затворише своје срце бешћутно,
 устима надмено говоре.

¹¹ Ушли су ми у траг, већ ме
 опколише,

очима вребају да ме на земљу оборе

¹² као лав што једва чека плен да
 растргне,

као млади лав што вреба из
 скровишта.

¹³ Устани, ГОСПОДЕ, стани му на пут
 и обори га!

Својим мачем од опакога ме избави!

¹⁴ Својом руком их уклони, ГОСПОДЕ,
 уклони их из света живих,
 а драгоцене своје насити:

нека су им трбуси пуни
 и нека својој деци остављају што
 претекне.

¹⁵ А ја, ја ћу у праведности
 твоје лице гледати.

Кад се пробудим,
 твојим ликом ћу се ситити.

Псалам

(2. Сам 22,1-51)

*Хоровођи. Псалам Давида, слуге
ГОСПОДЊЕГ, који је ГОСПОДУ
запевао ову песму када га је
ГОСПОД избавио из шака
свих његових непријатеља и
из Саулових руку. Он рече:*

18 Волим те, ГОСПОДЕ, снаго
моја.

² ГОСПОД је хридина моја,

тврђава моја и избавитељ.

Мој Бог је стена моја,

у њега се уздам.

Он штит је мој и сила* мог спасења,
утврђење високо.

³ Завапах ГОСПОДУ – нека је хваљен

–

и он ме од непријатеља спасе.

⁴ Таласи смрти ме опколили,
бујице уништења запретиле да ме
преплаве.

⁵ Конопци Шеола ме омотали,
замке смрти ми се испречиле.

⁶ У невољи ГОСПОДУ завапах,
у помоћ позвах свога Бога.

Он у свом Храму чу мој глас,
мој вапај стиже пред њега, до ушију
му допре.

⁷ Земља задрхта и затресе се,
уздрмаше се темељи планина,
задрхташе јер се разјарио.

⁸ Дим му покуља из ноздрва,
огањ прождирући сукну му из уста,
угљевље ужарено засја.

⁹ Он небеса разгрну и сиђе,
мрачни облаци му под ногама.

¹⁰ Херувима узјаха и полете,
на крилима ветра се вину.

¹¹ Тмину учини својим скровиштем,
облаке небеске, мрачне и пуне воде,
заклоном око себе.

¹² Од његовог сјаја
грађ и угљевље ужарено кроз облаке
се пробише.

¹³ ГОСПОД загрме с неба,
заори се глас Свевишњег.

¹⁴ Он одапе стреле и распрши
непријатеље,
муње избаци и у бег их нагна.

¹⁵ Показаше се кланци на дну мора
и открише темељи земљини
од твог бојног поклича, ГОСПОДЕ,
од силине даха твојих ноздрва.

¹⁶ Он посегну руком са висина
и дохвати ме,

из силних вода ме извуче.

¹⁷ Он ме од јаког непријатеља избави,
од оних који ме мрзе.

Јер, прејаки су били за мене;

¹⁸ напали ме у дан моје несреће,
али ГОСПОД ми је био ослонац.

¹⁹ Извео ме на пространо место,
избавио ме јер сам му омилио.

²⁰ ГОСПОД ми узврати по мојој
праведности,
награди ме јер су ми руке чисте.

²¹ Јер, држао сам се путева
ГОСПОДЊИХ,

нисам се од свог Бога злу окренуо.

²² Преда мном су сви његови закони,
нисам од његових уредби одступио.

²³ Пред њим сам беспрекоран био
и клонио се греха.

²⁴ ГОСПОД ме награди по мојој
праведности
јер виде чистоту мојих руку.

²⁵ Верноме се показујеш као веран,
беспрекорноме као беспрекоран,

²⁶ чистоме као чист,

а поквареноме као препреден.

²⁷ Понизне спасаваш,

а охоле унижаваш.

²⁸ Ти, ГОСПОДЕ, моју светиљку
палиш,

мој Бог моју таму осветљава.

* 18:2 сила Дословно: рог.

²⁹ Уз твоју помоћ на војску јуришам,
 са својим Богом уза зидине се верем.
³⁰ Савршен је пут овога Бога,
 без мане је реч ГОСПОДЊА.
 Он штит је сваком
 ко се у њега узда.
³¹ Јер, ко је Бог осим ГОСПОДА?
 И ко је Стена осим Бога нашега?
³² Бог је тај који ми даје снагу
 и мој пут чини савршеним.
³³ Ноге ми чини као у јелена,
 даје ми да на висовима стојим.
³⁴ Шаке ми вежба за бој,
 рукама бронзани лук натезем.
³⁵ Дајеш ми штит своје победе,
 твоја ме десница придржава,
 пригињеш се да ме учиниш великим.
³⁶ Пут пода мном шириш,
 да ми се ноге не спотакну.
³⁷ Гоним непријатеље и стижем их,
 не окрећем се док их не докрајчим.
³⁸ Скршим их, па не могу да устану,
 под ногама ми попадали леже.
³⁹ Дајеш ми снагу за бој,
 моје противнике тераш да ми се
 поклоне.
⁴⁰ Моје непријатеље у бег нагониш,
 па таманим оне што ме мрзе.
⁴¹ Запомажу, а никог да их спасе,
 ГОСПОДУ вапију, он се не одазива.
⁴² Мрвим их у прах на ветру,
 изливам као блато на улици.
⁴³ Избавио си ме од народа бунтовног,
 поставио ме за владара многих
 народа.
 Народи за које нисам знао сада ми
 служе.
⁴⁴ Чим чују за мене, покоре ми се,
 туђинци ми удворички прилазе.
⁴⁵ Нестаје срчаност њихова,
 дрхтећи излазе из својих скровишта.
⁴⁶ Живео ГОСПОД! Благословена
 Стена моја!
 Узвишен нека је Бог, мој Спаситељ!
⁴⁷ Он је Бог који се свети за мене,
 који ми народе потчињава,

⁴⁸ који ме од непријатеља избавља.
 Над мојим противницима си ме
 узвисио,
 од насилника ме избавио.
⁴⁹ Зато ти, ГОСПОДЕ, захваљујем
 међу народима,
 псалме певам твоме Имену.
⁵⁰ Бог свом цару велике победе дарује.
 Љубав показује
 свом помазанику Давиду
 и његовим потомцима довека.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

19 Небеса Божију славу казују,
 свод небески објављује дело
 руку његових.
² Дан дану о томе говори,
 ноћ ноћи то обзнањује.
³ Нема ту говора, ни речи,
 ни гласа који би се чуо,
⁴ а ипак њихова порука по свој земљи
 иде
 и њихове речи до крај света.
 На небесима је шатор разапео сунцу,
⁵ што озарено као младожења из своје
 одаје излази,
 усхићено као јунак спреман да стазом
 потрчи.
⁶ На једном крају неба излази
 и кружи до другог.
 Ништа није скривено од врелине
 његове.
⁷ Савршен је Закон ГОСПОДЊИ
 – живот обнавља.
 Поуздани су прописи ГОСПОДЊИ
 – лаковернога мудрим чине.
⁸ Исправни су налози ГОСПОДЊИ
 – срце радују.
 Блиставе су заповести ГОСПОДЊЕ
 – очи просветљују.
⁹ Чист је страх од ГОСПОДА
 – остаје довека.
 Поуздани су закони ГОСПОДЊИ
 – сви редом правични,
¹⁰ драгоценији од злата,

од много чистог злата,
слађи од меда,
меда што из саћа капље.

¹¹ Они мене, твог слугу, опомињу;
држећи их се, велику награду
добијам.

¹² Али ко може да примети своје
грешке?

Очисти ме од скривених пропуста.

¹³ Чувај мене, свог слугу, од
бахастости,

да не завлада нада мном.
Тада ћу бити беспрекоран,
чист од великог престапа.

¹⁴ Нека ти буду миле
речи мојих уста и мисли мога срца,
ГОСПОДЕ, Стено моја, Откупитељу
мој.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

20 Услишио те ГОСПОД у дан
невоље,

штитило те Име Бога Јаковљевог!

² Помоћ ти послао из светилишта
и подржао те са Сиона!

³ Обратио пажњу на све твоје прилоге
и твоје паљенице прихватио! *Села*

⁴ Дао ти што ти срце жели
и испунио све твоје науме!

⁵ Клицаћемо од радости кад победиш
и дићи барјаче у име Бога нашега.

Испунио ГОСПОД сваку твоју молбу!

⁶ Сад знам да ГОСПОД свом
помазанику

даје победу.

Са свог светог неба услишава га
снагом своје деснице победничке.

⁷ Неки се у борна кола уздају,
неки у коње,

а ми у Име ГОСПОДА, Бога нашега.

⁸ На колена су оборени и падају,

а ми устајемо и стојимо чврсто.

⁹ Дај цару победу, ГОСПОДЕ!

Услиши нас кад ти завапимо!

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

21 Цар се радује због твоје силе,
ГОСПОДЕ,

силно кличе због твоје победе.

² Дао си му што му срце жели
и ниси одбио молбу његових усана.

Села

³ У сусрет си му изашао с обилним
благословима

и на главу му ставио круну од чистог
злата.

⁴ За живот те молио, и ти му даде
век животни заувек и довека.

⁵ Велика је његова слава због твоје
победе,

сјај и величанство ставио си на њега.

⁶ Дао си му вечне благослове,
силно га обрадовао својим лицем.

⁷ Јер, цар се у ГОСПОДА узда;

због љубави Свевишњег
неће посрнути.

⁸ Рука ће ти наћи све непријатеље,
твоја десница оне који те мрзе.

⁹ Биће као у пећи огњеној
кад се појавиш.

Прогутаће их ГОСПОД у свом гневу
и огањ ће их прождрети.

¹⁰ Истребићеш им потомке са земље,
њихово потомство из рода људског.

¹¹ Иако зло спремају против тебе
и опаке сплетке смишљају,
неће успети.

¹² У бекство ћеш их нагнати
кад у њих упериш свој лук.

¹³ Узвишен си, ГОСПОДЕ, у својој
сили.

Певаћемо и свирати твојој снази.

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Кошута
у зору«. Псалам Давидов.*

22 Боже мој, Боже мој,
зашто си ме оставио?

Далеко су од спасења

речи мога ридања.

² Боже мој, вапијем дању,
а ти не одговараш,
и ноћу, али нема ми починка.

³ Ти си Свети који царује
међу хвалама Израеловим.

⁴ У тебе су се наши праоци уздали,
уздали се, и ти их избавио.

⁵ Вапили су к теби, и спасавали се,
у тебе се уздали, и нису се постидели.

⁶ А ја сам црв, а не човек;
људи ме вређају, народ презире.

⁷ Сви који ме виде, исмевају ме,
ругају ми се и одмахују главом:

⁸ »У ГОСПОДА се узда – нека га
ГОСПОД спасе.

Нека га избави ако му је омилио.«

⁹ А ти си ме извео из мајчине утробе,
испунио ме уздањем већ на грудима
мајке.

¹⁰ На тебе се од мајчине утробе
ослањам;

ти си Бог мој још откад сам јој у
трбуху био.

¹¹ Не буди далеко од мене, јер невоља
је близу,

а никога да помогне.

¹² Многи бикови ме опколише,
снажни бикови башански окружују
ме.

¹³ Уста су разјапили на мене
лавови што плен раздиру и ричу.

¹⁴ Као вода се изливам,
све ми се кости ишчашиле.

Срце ми као восак,
у мени се истопило.

¹⁵ Грло ми се осушило као суд
грнчарски,
језик за непце залепио.

У смртни прах си ме положио.

¹⁶ Пси ме опколише,
чопор зликоваца око мене кружи.

Руке и ноге ми прободоше*,

¹⁷ све кости своје пребројати могу.

Гледају ме и ликују.

¹⁸ Моју одећу поделише међу собом
и бацише коцку за моје одело.

¹⁹ Али ти, ГОСПОДЕ, не буди далеко
од мене!

Снаго моја, у помоћ ми похитај!

²⁰ Душу ми избави од мача,
живот драгоцен од псећих шапа.

²¹ Спаси ме из лављих уста,
услиши ме пред роговима бивољим.

²² Објавићу твоје Име својој браћи,
усред скупа ћу те хвалити.

²³ Хвалите ГОСПОДА, ви који га се
бојите.

Славите га, сви потомци Јаковљеви.

Плашите га се, сви потомци
Израелови.

²⁴ Јер, он није презрео патње
невољникове
ни гнушао их се.

Није сакрио своје лице од њега,
него га је чуо кад је завапио.

²⁵ Од тебе су моје хвале

на великом скупу;
пред онима који те се боје

извршићу своје завете.

²⁶ Кротки ће јести и наситити се;
хвалиће ГОСПОДА они који га траже.
Живели довека!

²⁷ Сетиће се ГОСПОДА сви крајеви
земље

и вратити му се;

поклониће се пред њим
све породице незнабожаца.

²⁸ Јер, царска власт припада
ГОСПОДУ –

он влада над народима.

²⁹ Јешће и клањати му се сви људи у
снази.

На колена ће пред њим пасти сви који
у смртни прах силазе,

*22:16 *прободоше* Овако стоји у старогрчком преводу Септуагинти, док у традиционалном хебрејском тексту стоји: као лав.

који своју душу не могу да сачувају у животу.

³⁰ Потомство ће му служити.

О Господу ће причати следећем поколењу

³¹ и његову праведност објављивати народу још нерођеном:

»Овако је учинио ГОСПОД.«

Псалам

Псалам Давидов.

23 ГОСПОД је пастир мој, ни у чему не оскудевам.

² Даје ми да на зеленим ливадама лежим,

крај водâ ме мирних води,

³ живот ми обнавља.

Ради свог Имена

стазама правим ме проводи.

⁴ Макар долином сенке смрти ишао,

зла се не бојим,

јер ти си са мном.

Твој штап и палица

утеху ми пружају.

⁵ Трпезу простиреш преда мном

наочиглед душманима мојим.

Главу ми помазујеш уљем,

мој пехар се прелива.

⁶ Да, доброта и љубав

пратиће ме свих дана мог живота

и у Дому ГОСПОДЊЕМ боравићу свег свога века.

Псалам

Псалам Давидов.

24 ГОСПОДЊА је земља и све на њој,

свет и сви који на њему живе.

² Јер он га утемељи на морима

и учврсти на морским струјама.

³ Ко сме да се попне на гору ГОСПОДЊУ?

Ко сме да стоји на његовом светом месту?

⁴ Онај чије су руке неукаљане и срце чисто,

који не жуди за ништавним боговима и не заклиње се лажно.

⁵ Такав ће примити благослов од ГОСПОДА

и оправдање од Бога, свог Спаситеља.

⁶ Такви су они који га траже – који твоје лице траже, Боже Јаковљев.

Села

⁷ Дигните своје надвратке, капије, отворите се, двери вечне, да славни Цар уђе.

⁸ Ко је тај славни Цар?

ГОСПОД јаки и силни,

ГОСПОД у боју силни!

⁹ Дигните своје надвратке, капије, отворите се, двери вечне,

да славни Цар уђе.

¹⁰ Ко је тај славни Цар?

ГОСПОД над војскама – он је славни Цар! *Села*

Псалам

Давидов.

25 К теби своју душу уздижем, ГОСПОДЕ,

² у тебе се уздам, Боже мој.

Не дај да се постидим,

не дај да непријатељи ликују нада мном.

³ Неће се постидети који тебе ишчекују

– постидеће се они који те лако изневере.

⁴ Обзнани ми своје путеве, ГОСПОДЕ, својим стазама ме научи.

⁵ Води ме у својој истини и поучи ме, јер ти си Бог, мој Спаситељ;

тебе поваздан ишчекујем.

⁶ Сети се, ГОСПОДЕ, своје самилости и љубави,

јер су од вечности.

⁷ Не сећај се грехâ из моје младости

ни мојих престапа.

Сети ме се због своје љубави

и доброте, ГОСПОДЕ.

⁸ Добар је ГОСПОД и правичан

– зато грешнике учи своје путу.

⁹ Нека кротке води ка оном што је право

и нека кротке учи своје путу.

¹⁰ Све стазе ГОСПОДЊЕ љубав су и истина

оном ко се држи његовог Савеза и прописâ.

¹¹ Свога Имена ради, ГОСПОДЕ, грех мој опрости,

иако је велик.

¹² Ко се боји ГОСПОДА,

ГОСПОД ће га усмерити путем

који треба да изабере.

¹³ Живот ће провести у благостању,

а његови потомци наследиће земљу.

¹⁴ ГОСПОД је присан с онима који га се боје,

свој Савез им обзнањује.

¹⁵ Очи су ми стално упрте у ГОСПОДА,

јер ми ноге ослобађа из мреже.

¹⁶ Окрени се к мени и милостив ми буди,

јер сам усамљен и јадан.

¹⁷ Бриге ми се намножиле у срцу

– ослободи ме тескобе.

¹⁸ Види мој јад и муку

и све моје грехе однеси.

¹⁹ Види колико је мојих непријатеља

и колико жестоком мржњом ме мрзе.

²⁰ Чувај ми душу и избави ме.

Не дај да се постидим,

јер у тебе се уздам.

²¹ Нека ме поштење и честитост чувају,

јер тебе ишчекујем.

²² Избави Израел, Боже,

из свих његових невоља.

Псалам

Давидов.

26 Оправдај ме, ГОСПОДЕ, јер сам живео у честитости,

у ГОСПОДА се уздао не колебајући се.

² Испитај ме, ГОСПОДЕ, и провери,

моје срце и мисли истражи.

³ Јер, твоја љубав ми је пред очима и у твојој истини живим.

⁴ Не седим са ништаријама

и не улазим к лицемерима.

⁵ Мрзак ми је скуп зликоваца

и нећу да седим с опакима.

⁶ Перем руке у недужности, ГОСПОДЕ,

и око твог жртвеника идем,

⁷ из свега гласа певајући песму захвалницу

и причајући о свим твојим делима чудесним.

⁸ ГОСПОДЕ, волим Дом у коме живиш и место где твоја Слава станује.

⁹ Не узми ми душу с грешницима,

мој живот са крволицима,

¹⁰ чије руке извршавају опаке науме

и десница им пуна мита.

¹¹ А ја живим у својој честитости.

Избави ме и милостив ми буди.

¹² На равном месту стоје ми ноге.

На великом скупу благосиљаћу ГОСПОДА.

Псалам

Давидов.

27 ГОСПОД ми је светлост и Спаситељ

– кога да се бојим?

ГОСПОД је тврђава мог живота

– од кога да страхујем?

² Кад на мене навале зликовци, моји душмани и непријатељи,

да ми тело прождру,

посрнуће и пасти.

³ Ако се и војска утабори против мене, срце ми се неће бојати.

Ако и рат против мене поведу,

и тада ћу бити спокојан.

⁴ Само једно од ГОСПОДА молим,

само једно тражим:

да у Дому ГОСПОДЊЕМ боравим

све дане свога живота,

да гледам лепоту ГОСПОДЊУ

и савет тражим у Храму његовом.

⁵ Јер, на дан несреће
он ће ме у свом боравишту чувати,
сакрити ме у скровишту свога шатора
и на високу стену поставити.

⁶ Тада ћу дићи главу
над непријатељима око себе.
Код његовог шатора
кличући ћу приносити жртве,
певати и свирати ГОСПОДУ.

⁷ Чуј мој глас, ГОСПОДЕ, кад ти
завапим,
милостив ми буди и услиши ме.

⁸ Срце ми каже:
»Тражи његово лице!«
Тражићу твоје лице, ГОСПОДЕ.

⁹ Не криј своје лице од мене,
не одбиј свог слугу у гневу.
Ти си Помагач мој.

Не одбаци ме и не остави,
Боже, Спаситељу мој.

¹⁰ Ако ме отац и мајка оставе,
ГОСПОД ће ме примити.

¹¹ Научи ме свом путу, ГОСПОДЕ,
равном стазом ме води
због мојих непријатеља.

¹² Не препуштај ме вољи душмана,
јер лажни сведоци против мене устају,
од насиља дашћу.

¹³ У ово сам сигуран:
видећу доброту ГОСПОДЊУ
у земљи живих.

¹⁴ ГОСПОДА ишчекуј.
Буди јак и одважног срца
и ГОСПОДА ишчекуј.

Псалам

Давидов.

28 Теби вапијем, ГОСПОДЕ, Стено
моја,
не оглуши се о мене.
Јер, ако будеш ћутао,
бићу као они што у гробну јаму
силазе.

² Чуј глас моје молбе кад ти вапијем,

кад дижем руке према твојој Светињи
над светињама.

³ Не одвлачи ме са opakима,
са онима који чине неправду,
који са ближњима говоре о миру,
а у срцу им зло.

⁴ Дај им према њиховим делима,
према злоћи њихових поступака.
Дај им према њиховим делима
и врати им како су заслужили.

⁵ Зато што не разумеју оно што
ГОСПОД чини
ни његова дела,
он ће их срушити
и више их неће подићи.

⁶ Благословен ГОСПОД,
јер је чуо глас моје молбе.

⁷ ГОСПОД је моја снага и штит.
Моје срце у њега се узда,
и помоћ ми долази.

Стога ми срце кличе од радости
и ГОСПОДУ песмом захваљујем.

⁸ ГОСПОД је снага свом народу,
тврђава спасења свом помазанику.

⁹ Спаси свој народ
и благослови свој посед.
Буди им пастир
и носи их довека.

Псалам

Псалам Давидов.

29 ГОСПОДЊУ славу признајте,
моћници,
ГОСПОДЊУ славу и силу признајте,
² признајте славу Имена ГОСПОДЊЕГ.
Поклоните се ГОСПОДУ у сјају његове
светости.

³ Глас ГОСПОДЊИ одзвања над
водама,
Бог славни грми,
ГОСПОД грми над големим водама.

⁴ Силан је глас ГОСПОДЊИ,
величанствен је глас ГОСПОДЊИ.

⁵ Глас ГОСПОДЊИ кедрове ломи,
ГОСПОД либанске кедрове ломи.

⁶ Од њега Либан поскакује као теле,

Сирјон* као биволче.

⁷ Глас ГОСПОДЊИ муње расцепљује.

⁸ Глас ГОСПОДЊИ пустињу потреса, ГОСПОД кадешку пустињу потреса.

⁹ Глас ГОСПОДЊИ храстове савија и шуме огољује†.

У његовом Храму сви вичу: »Слава!«

¹⁰ ГОСПОД над потопом седи на престолу,

ГОСПОД седи на престолу – Цар вечни.

¹¹ ГОСПОД свом народу даје снагу,

ГОСПОД свој народ миром благосиља.

Псалам

Псалам Давидов. Песма за посвећење Храма.

30 Узвисујем те, ГОСПОДЕ, јер си ме из невоље извукао и ниси дао да непријатељи ликују нада мном.

² ГОСПОДЕ, Боже мој, теби сам завапио, и ти ме исцели.

³ ГОСПОДЕ, душу си ми подигао из Шеола, у животу ме одржао, да у гробну јаму не сиђем.

⁴ Певајте псалме ГОСПОДУ, верни његови,

његовом светом Имену захваљујте.

⁵ Јер, гнев његов траје само трен, а наклоност његова цео живот.

Плач може потрајати сву ноћ, али ујутро долази клицање.

⁶ У својој безбрижности рекох: »Никада се нећу поколебати.«

⁷ ГОСПОДЕ, својом наклоношћу учинио си да стојим чврсто као гора. Али, кад си своје лице сакрио, уплаших се

⁸ и завапих теби, ГОСПОДЕ, ГОСПОДА замолих за милост:

⁹ »Каква је корист од моје смрти, од мога силаска у гробну јаму?

Зар ће ти прах захваљивати?

Зар ће он објављивати твоју истину?«

¹⁰ Чуј, ГОСПОДЕ, и милостив ми буди, Помагач ми буди, ГОСПОДЕ.

¹¹ Моју си кукњаву окренуо у играње.

Кострет си свукао с мене и у радост ме обукао,

¹² да ти моја душа пева псалме и да не замукне.

ГОСПОДЕ, Боже мој, довека ћу ти захваљивати.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

31 У тебе се уздам, ГОСПОДЕ. Не дај да се икада постидим; избави ме због своје праведности.

² Чуј ме и похитај да ме избавиш.

Буди ми стена, да ме заштитиш, тврђава висока, да ме спасеш.

³ Ти си моја Стена и Тврђава.

Води ме и управљај ради Имена свога.

⁴ Извуци ме из мреже коју ми поставише,

јер ти си моје Уточиште.

⁵ У твоје руке дух свој предајем;

избави ме, ГОСПОДЕ, Боже истине.

⁶ Мрзим оне што се држе идола ништавних.

Ја се у ГОСПОДА уздам.

⁷ Веселићу се и радовати у твојој љубави,

јер си мој јад видео

и сазнао тескобу моје душе.

⁸ Ниси ме предао у руке непријатељу, него си ми ноге учврстио на месту пространом.

*29:6 *Сирјон* је био фенички назив за гору Хермон.

†29:9 *Глас ... огољује* Овај текст на хебрејском може да значи и »Од гласа ГОСПОДЊЕ кошуте се младе и шуме огољују«.

⁹Смилуј ми се, ГОСПОДЕ, јер сам у
невољи.

Очи, душа и тело од жалости ми
ослабише.

¹⁰Живот ми изједа тескоба,
моје године јецање.

Снага ме издаје због моје невоље,
кости ми слабише.

¹¹Због свих својих душмана
велико ругло постадох ближњима.
Ужасавају ме се познаници;
ко год ме види на улици, од мене
бежи.

¹²Заборавили ме као да сам мртав,
као сломљен суд постадох.

¹³Чујем шапутање многих –
ужас одасвуд:

заверу кују против мене
и смишљају како живот да ми узму.

¹⁴Али ја се у тебе уздам, ГОСПОДЕ,
и говорим: »Ти си Бог мој.«

¹⁵Моја је судбина у твојој руци.
Избави ме из руку непријатеља
и оних што ме прогоне.

¹⁶Својим лицем обасјај свога слугу,
у својој љубави ме спаси.

¹⁷Не дај да се постидим, ГОСПОДЕ,
јер теби вапијем.

Нека се постиде опаки
и нека у Шеолу умукну.

¹⁸Нека ућуткане буду усне лажљиве,
јер дрско, охоло и презриво
против праведника говоре.

¹⁹Како је велика твоја доброта,
коју си спремио за оне који те се боје,
коју наочиглед људима показујеш
онима који се у тебе уздају.

²⁰Склањаш их од људских сплетки
у скровиште свога лица.
У свом заклону их сакриваш
од свадљивих језика.

²¹Благословен ГОСПОД,
јер ми је чудесну љубав показао
у граду под опсадом.

²²У свом страху рекох:
»Уклоњен сам испред твојих очију.«

Али ти си чуо глас моје молбе
кад сам ти завапио.

²³Волите ГОСПОДА, сви верни
његови.

ГОСПОД чува верне,
а охолома пуном мером враћа.

²⁴Будите јаки и одважног срца,
сви који ГОСПОДА ишчекујете.

Псалам

Маскил Давидов.

32 Благо оном коме су преступи
опроштени,
чији су греси покривени.

²Благо човеку коме ГОСПОД не
рачуна кривицу
и у чијем духу нема лукавости.

³Док сам ћутао, кости ми слабише
од мог ридања свакодневног.

⁴И дан и ноћ твоја ме рука
притискала,
снага ми се сушила као за летње жеге.
Села

⁵Тада ти признах свој грех
и више своју кривицу нисам скривао.
Рекох: »Признаћу своје преступе
ГОСПОДУ«

– и ти опрости кривицу мога греха.
Села

⁶Зато нека ти се сваки верни
моли у време невоље.
Када се бујица силних вода дигне,
до њега неће доћи.

⁷Ти си заклон мој;
од невоље ћеш ме сачувати,
окружити ме песмама избављења.
Села

⁸»Научићу те и показати ти пут
којим треба да идеш.
Саветоваћу те
и држати те на оку.

⁹Не буди као коњ или мазга,
који немају памети,
којима се управља жвалама и уздама,
јер ти иначе не прилазе.«

¹⁰Многе су муке опакога,

али ко се у ГОСПОДА узда,
љубав га окружује.

¹¹ Радујте се у ГОСПОДУ и веселите,
праведници!

Кличите од радости, сви који сте срца
честитог!

Псалам

33 Кличите од радости ГОСПОДУ,
праведници!

Честитима приличи да му певају
хвалоспев.

² Захваљујте ГОСПОДУ лиром,
свирајте му на лири од десет жица.

³ Певајте му нову песму,
умилно свирајте и кличите од
радости.

⁴ Јер, правична је реч ГОСПОДЊА
и поуздана су сва његова дела.

⁵ Он воли праведност и правду,
пуна је земља љубави ГОСПОДЊЕ.

⁶ Небеса су речју ГОСПОДЊОМ
начињена,
све мноштво на њима дахом уста
његових.

⁷ Он морске воде на куп сабира
и океан* ставља у спремишта.

⁸ Нека се сва земља боји ГОСПОДА,
нека сви житељи света страхују од
њега.

⁹ Јер, он рече – и све постаде,
он заповеди – и све се појави.

¹⁰ ГОСПОД разбија науме
незнабожаца,
спречава намере народâ.

¹¹ А науми ГОСПОДЊИ остају довека,
намере његовог срца кроз сва
поколења.

¹² Благо народу чији Бог је ГОСПОД,
народу који је изабрао себи за посед.

¹³ ГОСПОД са неба гледа
и види све људе,

¹⁴ из свог пребивалишта
на све житеље земље мотри –

¹⁵ он који је свима саздао срце
и пронице сва њихова дела.

¹⁶ Не спасава цара мноштво његове
војске,

не избавља ратника његова велика
снага.

¹⁷ Узалуд се од коња надати
избављењу,

не помаже његова велика снага да се
умакне.

¹⁸ Очи ГОСПОДЊЕ на онима су који га
се боје,

на онима који се у његову љубав
уздају

¹⁹ да их избави од смрти
и одржи у животу у време глади.

²⁰ Наша душа ГОСПОДА ишчекује,
он нам је помагач и штит.

²¹ У њему нам се радује срце,
јер се у његово свето Име уздамо.

²² Нека твоја љубав буде на нама,
ГОСПОДЕ,

јер се у тебе уздамо.

Псалам

*Давидов. Када је отишао од
Авимелеха, пред којим се претварао
да је луд, па га је овај отерао.*

34 Благосиљаћу ГОСПОДА у свако
доба,

стално га хвалити својим устима.

² Душа ће ми се хвалити ГОСПОДОМ
–

чуће то кротки и обрадовати се.

³ Величајте са мношвом ГОСПОДА,
заједно узвисујмо Име његово.

⁴ Тражио сам ГОСПОДА,
и он ме услишио

– избавио ме од свих мојих страхова.

⁵ Који у њега гледају, озарени су,
лице им никад не облива стид.

⁶ Ево, сиромашави,
и ГОСПОД га услиши

и спасе из свих невоља.

*33:7 океан Дословно: дубине.

7 Анђео ГОСПОДЊИ диже табор
око оних који се ГОСПОДА боје
и избавља их.
8 Окусите и видите да је ГОСПОД
добар;
благо човеку који се у њега узда.
9 Бојте се ГОСПОДА, ви свети његови,
јер који га се боје ничим не
оскудевају.
10 И лавови могу немати хране и
огладнети,
али они који траже ГОСПОДА
ничег доброг нису лишени.
11 Дођите, децо, саслушајте ме,
учићу вас страху од ГОСПОДА.
12 Ако уживаш у животу
и желиш да видиш многе дане среће,
13 чувај свој језик од зла
и своје усне од лажљивих речи.
14 Клони се зла и чини добро,
тражи мир и за њим иди.
15 Очи су ГОСПОДЊЕ на праведнима,
његове уши чују њихове вапаје.
16 Лице је ГОСПОДЊЕ против оних
који чине зло,
да спомен на њих уклони са земље.
17 Праведни завапе, и ГОСПОД их
чује,
избавља их из свих невоља.
18 ГОСПОД је близу онима
који су сломљеног срца
и спасава оне чији је дух скршен.
19 Праведника могу снаћи многе
невоље,
али га ГОСПОД из свих њих избавља;
20 све кости му чува,
ниједна од њих неће се сломити.
21 Зло ће погубити опакога
и кажњени ће бити који мрзе
праведника.
22 ГОСПОД откупљује своје слуге,
нема казне за онога ко се у њега узда.

Псалам

Давидов.

35 Нападни моје нападаче,
ГОСПОДЕ,
бори се против оних што се против
мене боре.
2 Штит и оклоп узми,
устани и у помоћ ми притекни.
3 Копљем и сулицом замахни
на моје гонитеље.
Мојој души реци:
»Ја сам твој Спаситељ.«
4 Нека осрамоћени буду и постиде се
они који би да ми узму живот.
Нека посрамљени узмакну
они који ми смишљају зло.
5 Нека буду као плева на ветру
када их анђео ГОСПОДЊИ потера.
6 Нека им пут буде мрачан и клизав
када их анђео ГОСПОДЊИ буде
гонио.
7 Јер, без разлога поставише мрежу
пред мене
и без разлога ми ископаше јаму.
8 Нека их задеси пропаст изненадна
– нека их ухвати мрежа коју су
поставили,
нека упадну у јаму своје пропасти.
9 Тада ће ми душа клицати у
ГОСПОДУ
и радовати се у спасењу његовом.
10 Свим ћу својим бићем рећи:
»Ко је као ти, ГОСПОДЕ?
Сиромаха спасаваш од јачега од њега,
сиромаха и убогога од онога ко од
њих отима.«
11 Устају окрутни сведоци,
испитују ме о оном што не знам.
12 Злом ми узвраћају за добро
и душу ми уцвељују.
13 А ја сам се, кад су били болесни,
облачио у кострет
и постом морио своју душу.
Кад су ми се молитве вратиле
неуслишене,

¹⁴ у жалости сам ишао унаоколо
као за пријатељем или братом,
погружен као да своју мајку
оплакујем.

¹⁵ А сад кад сам ја посрнуо,
они се обрадоваше и удружише.
Нападаци се удружише против мене,
да ме изненада нападну,
па ме раздиру без престанка.

¹⁶ Погано се ругају ругаоци
и на мене шкргућу зубима.

¹⁷ Докле ћеш само гледати,
ГОСПОДЕ?

Избави ми душу од њихових насртаја,
живот драгоцени од ових лавова.

¹⁸ Захваљиваћу ти на великом скупу,
хвалити те међу мноштвом народа.

¹⁹ Не дај да нада мном ликују
моји лажљиви непријатељи;
не дај да злобно намигују очима
ови што ме без разлога мрзе.

²⁰ Јер, они не говоре о миру,
него смишљају лажне оптужбе
против оних који мирно живе у
земљи.

²¹ Разјапили су уста на мене и говоре:
»Да, да! Својим очима смо видели!«

²² И ти си видео, ГОСПОДЕ
– немој да ћутиш.

Не буди далеко од мене, Госпoде.

²³ Пробуди се и устани да ме
одбраниш

у мојој парници, Боже мој и Госпoде.

²⁴ У својој праведности ме оправдај,
ГОСПОДЕ, Госпoде мој,

и не дај им да ликују нада мном.

²⁵ Не дај им да помисле:

»Да, баш то смо хтели«,
не дај им да кажу: »Прогутасмо га.«

²⁶ Нека се постиде и посраме
сви који над мојом несрећом ликују.

Нека стид и срамоту обуку
они који се нада мном узвисују.

²⁷ Нека кличу и радују се

они којима је мило што сам оправдан.
Нека стално говоре:

»Велик је ГОСПОД,
мила му је добробит његовог слуге.«

²⁸ А мој ће језик о твојој праведности
причати,
хвале ти изрицати поваздан.

Псалам

Хоровођи. Давида, слуге ГОСПОДЊЕГ.

36 Грех говори опакоме дубоко у
срцу.

Страх од Бога нема му пред очима,
² јер сâм себи сувише ласка
да би свој грех видео и замрзео.

³ Речи његових уста грешне су и
лажљиве,
престаде да буде разуман и да чини
добро.

⁴ На својој постељи смишља неправду,
на рђавом путу стоји, зло не одбацује.

⁵ Љубав твоја, ГОСПОДЕ, досеже до
небеса,
твоја верност до облака̂.

⁶ Твоја је праведност као моћне
планине,

твоја правда као океан*.
Човека и животињу спасаваш,
ГОСПОДЕ.

⁷ Како је драгоцен твоја љубав!

У сенци твојих крила род људски
налази уточиште.

⁸ Госте се обиљем из твога Дома,
дајеш им да пију из реке твојих
посластица.

⁹ Јер, код тебе је врело живота,
због твоје светлости светлост видимо.

¹⁰ И даље показуј љубав онима који те
познају

и своју праведност онима срца
честитог.

¹¹ Нека ме не гази нога охолога
и не тресе рука опакога.

¹² Где како попадали леже

* **36:6 океан** Дословно: велика дубина.

они који чине зло,
оборени да се више не дигну.

Псалам

Давидов.

37 Не жести се због зликоваца
и не завиди онима који чине
неправду,

² јер они ће се ускоро осушити као
трава,

брзо свенути као зелено биље.

³ У ГОСПОДА се уздај и чини добро,
да се настаниш у земљи и да живиш
спокојно.

⁴ У ГОСПОДУ тражи срећу,
и он ће ти дати што ти срце жели.

⁵ Свој пут ГОСПОДУ препусти,
у њега се уздај и ово ће учинити:

⁶ учиниће да твоја праведност засија
као светлост,

твоја правда као сунце у подне.

⁷ Смири се пред ГОСПОДОМ и
стрпљиво га чекај.

Не жести се због онога ко успева на
свом путу,

због човека који своје опаке науме
остварује.

⁸ Окани се гнева и остави се јарости,
не жести се – то води само злу.

⁹ Јер, зликовци ће бити одстрањени,
а који ГОСПОДА ишчекују, наследиће
земљу.

¹⁰ Још мало, и опакога више неће
бити;

ма колико га тражио на његовом
месту, нећеш га наћи.

¹¹ А кротки ће наследити земљу
и у великом миру уживати.

¹² Опаки против праведника смишља
зло

и шкргуће зубима на њега.

¹³ Али ГОСПОД се смеје опаконе,
јер зна да долази дан његове казне.

¹⁴ Опаки потежу мач и натежу лук
да оборе сиромаша и убогога,
да покољу оне који живе честито.

¹⁵ Али мач ће пробости њихово срце
и њихови лукови биће поломљени.

¹⁶ Боље је оно мало што праведник
има

него велико богатство опаких.

¹⁷ Јер, сломиће се руке опаких,
а ГОСПОД је ослонац праведнику.

¹⁸ ГОСПОД зна живот беспрекорних.

Њихово наследство остаће довека,

¹⁹ неће се постидети у време зла,
биће сити у данима глади.

²⁰ А опаци ће пропасти.

Нестаће непријатељи ГОСПОДА као
лепота ливаде,

као дим ће нестати.

²¹ Опаци узима у зајам, али не враћа,
а праведник је милостив и даје.

²² Они које ГОСПОД благослови,
наследиће земљу,

а које прокуне, биће одстрањени.

²³ ГОСПОД учвршћује кораке
човекове

ако му је мио његов пут.

²⁴ Ако и посрне, неће пасти,
јер га ГОСПОД придржава руком.

²⁵ Био сам млад, а сад сам стар,
али још не видех да је праведник
остављен

или да му деца просе хлеба.

²⁶ Увек је милостив и на зајам даје
и деца су му благослов.

²⁷ Клони се зла и чини добро,
и живећеш у својој земљи довека.

²⁸ Јер, ГОСПОД воли правду
и неће оставити своје верне.

Он их довека чува,
а потомци опаких биће одстрањени.

²⁹ Праведници ће наследити земљу
и у њој живети довека.

³⁰ Праведникова уста говоре мудрост
и језик казује што је праведно.

³¹ У срцу му је Закон Бога његовог,
кораци му не посрћу.

³² Опаки вреба на праведника,
тражи прилику да га усмрти,

³³ али ГОСПОД му га неће оставити у рукама

ни дати да буде осуђен кад му суде.

³⁴ ГОСПОДА ишчекуј и његовог пута се држи.

Он ће те узвисити и наследићеш земљу;

видећеш кад опаки буду одстрањени.

³⁵ Видео сам опаког окрутника

како се као зелено дрво шири.

³⁶ Прођоx касније онуда, а оно – њега нема!

Потражих га, али га не нађох.

³⁷ Посматрај беспрекорнога и гледај честитога:

мирољубив човек има будућност.

³⁸ А сви преступници биће затрти,

будућност опаких одсечена.

³⁹ Праведницима спасење долази од ГОСПОДА,

он им је тврђава у време невоље.

⁴⁰ ГОСПОД им помаже и избавља их,

од опаких их избавља и спасава,

јер у њега се уздају.

Псалам

Псалам Давидов. За спомен.

38 Не грди ме, ГОСПОДЕ, у свом гневу

и не притискај ме стегом у својој јарости.

² Твоје стреле заболеле се у мене

и рука твоја на мене се спустила.

³ Нема здравља у мом телу

због твоје срџбе,

нема мира мојим костима

због мога греха.

⁴ Моја кривица над главу ми се наднела

као тежак терет, за мене претежак.

⁵ Моје ране заударују, гноје се

због мога безумља.

⁶ Савијен сам и сасвим погнут,

поваздан у жалости ходам унаоколо.

⁷ Леђа ми жарећи бол пробада,

на телу ми ништа здраво није.

⁸ Изнемогао сам и сав сломљен, ридам због срца тескобног.

⁹ Пред тобом су све моје жеље, Господе,

није ти скривено моје жецање.

¹⁰ Срце ми силно лупа, снага ме издаје,

нестаде и светлост мојих очију.

¹¹ Не прилазе ми пријатељи и другови због моје болести,

моја родбина подаље се држи.

¹² Замке постављају

они што би да ми узму живот.

Они што би да ми науде,

пропашћу ми прете,

поваздан смишљају преваре.

¹³ А ја сам као глув, и ништа не чујем,

и као нем, и уста не отварам.

¹⁴ Постадох као човек који не чује,

из чијих уста нема одговора.

¹⁵ Тебе ишчекујем, ГОСПОДЕ,

ти ћеш чути, Господе мој, Боже.

¹⁶ Јер, рекох: »Не дај да ликују нада мнош.

Кад ми нога посрне,

нека се нада мнош не узвисују.«

¹⁷ Јер, само што не паднем,

а мој бол стално је са мнош.

¹⁸ Али своју кривицу признајем,

мој грех ме мучи.

¹⁹ Непријатељи ми пуни живота и многобројни,

много их је који ме мрзе без разлога.

²⁰ За добро ми узвраћају злом,

оптужују ме што за добрим идем.

²¹ Не остављај ме, ГОСПОДЕ,

не буди далеко од мене, Боже мој.

²² У помоћ ми похитај,

ГОСПОДЕ, Спаситељу мој.

Псалам

Хоровођи. За Једутуна.

Псалам Давидов.

39 Рекох: »Пазићу на своје путеве да својим језиком не згрешим. Брњицу ћу држати на устима

све док је опаки преда мном.«
² Заћутах, умукнух,
 чак ни о добру нисам говорио.
 Али мој бол се погорша,
³ срце се у мени ражари.
 Што сам више о томе мислио,
 то је огањ више горео.
 Тада проговорих:
⁴ »ГОСПОДЕ, обзнани ми мој крај
 и меру мојих дана,
 да знам како ми је живот пролазан.
⁵ Ево, дао си ми дане кратке као длан,
 мој век животни као ништа је пред
 тобом.
 Сваки човек је само дашак. *Села*
⁶ »Сваки човек као авет тумара,
 узалуд трчкара унаоколо,
 богатство гомила,
 а не зна ко ће га покупити.
⁷ »А сада, Господе, шта да чекам?
 У теби је моја нада.
⁸ Избави ме од свих мојих преступа,
 не дај да ме безумници вређају.
⁹ Ућутаћу, нећу отварати уста,
 јер ти си ово учинио.
¹⁰ Склони свој ударац од мене –
 докрајчиће ме силаина твоје руке.
¹¹ Ти човека прекореваш и одгајаш
 стегом
 због његове кривице
 и као мољац разједаш све за чим
 жуди.
 Сваки човек је само дашак. *Села*
¹² »Чуј моју молитву, ГОСПОДЕ,
 мој вапај саслушај,
 на моје сузе се не оглуши.
 Јер, ја сам само дошљак
 и насељеник код тебе,
 као сви моји праоци.
¹³ Скини свој поглед са мене,
 да се још мало повеселим
 пре но што одем и више ме не буде.«

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

40 Стрпљиво сам ГОСПОДА чекао,
 и он ми се окрену
 и чу мој вапај.
² Извуче ме из јаме пропасти,
 из муља и блата.
 Ноге ми постави на хридину,
 кораке ми учврсти.
³ У уста ми стави нову песму,
 хвалоспев Богу нашем.
 Многи ће то видети и уплашити се
 и у ГОСПОДА се уздати.
⁴ Благо човеку коме је ГОСПОД
 узданица,
 који се не окреће охолима,
 онима који за лажима иду.
⁵ Многа си чудесна дела учинио,
 ГОСПОДЕ, Боже мој.
 Чудесни су твоји науми – нема ти
 равна.
 Да их објављујем и говорим о њима,
 толико их је да се не могу пребројати.
⁶ Нису ти биле миле жртве и приноси,
 него си ми уши отворио.
 Паљенице и жртве за очишћење
 ниси тражио.
⁷ Тада рекох:
 »Ево долазим – о мени пише у књизи
⁸ – милина ми је да вршим твоју вољу,
 Боже мој.
 Закон твој дубоко ми је у срцу.«
⁹ Радосну вест о праведности
 објавих на великом скупу
 – нисам своја уста затворио,
 и ти то знаш, ГОСПОДЕ;
¹⁰ нисам твоју праведност дубоко у
 срцу сакрио.
 Говорио сам о твојој верности и
 спасењу,
 нисам твоју љубав и истину прикрио
 од великог скупа.
¹¹ Не ускрати ми своју самилост,
 ГОСПОДЕ,

нека ме твоја љубав и истина стално штите.

¹² Јер, сколише ме зла небројена, моји греси ме стигоше, па више не видим.

Више их је него власи на глави и срце ме издаје.

¹³ Молим те, ГОСПОДЕ, избави ме! ГОСПОДЕ, у помоћ ми похитај!

¹⁴ Нека постиђени и осрамоћени буду сви који би да ми узму живот.

Нека осрамоћени узмакну сви који ми желе зло.

¹⁵ Нека се згрозе над својом срамотом сви који ми говоре: »Да, да.«

¹⁶ А који тебе траже нека се у теби радују и веселе.

Нека они који твоје спасење воле стално говоре:

»Велик је ГОСПОД!«

¹⁷ Сиромах сам и убог,

али Господ мисли на мене.

Ти си Помагач мој и Избавитељ, Боже – не оклевај.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

41 Благо оном ко мари за сиромаша.

ГОСПОД ће га избавити у време зла,

² ГОСПОД ће га чувати и сачувати га живог;

благословиће га на земљи

и неће га предати на вољу непријатељима;

³ ГОСПОД ће га крепити на постељи болесничкој

и вратити му здравље.

⁴ Рекох: »Смилуј ми се, ГОСПОДЕ, исцели ме,

јер против тебе сам згрешио.«

⁵ Непријатељи моји рђаво о мени говоре:

»Када ће овај да умре

и име да му нестане?«

⁶ Кад год неки од њих дође да ме види,

испразности говори,

а у срцу зле гласине скупља, па изађе и исприча их.

⁷ Сви који ме мрзе

сложно се против мене дошаптавају, зло ми смишљају и говоре:

⁸ »То га нека гадна болештина држи; сад кад је легао, више неће устати.«

⁹ Чак и мој најбољи пријатељ,

коме сам веровао, који је мој хлеб јео, своју пету на мене диже.

¹⁰ Али ти ми се смилуј, ГОСПОДЕ, подигни ме, да им истом мером вратим.

¹¹ По овом знам да сам ти омилио: мој непријатељ нада мном не ликује.

¹² Ти ме због моје честитости подржаваш

и пред своје лице стављаш довека.

¹³ Благословен ГОСПОД, Бог Израелов,

од вечности до вечности!

Амин! Амин!

Псалам

Књига друга

(Псалми 42-72)

Хоровођи. Маскил потомака Корејевих.

42 Као што јелен жуди за водама потока,

тако душа моја жуди за тобом, Боже.

² Жедна ми је душа Бога, Бога живог.

Када ћу опет ићи да се пред њим покажем?

³ Сузе су ми храна дању и ноћу

док ме поваздан питају:

»Где ти је твој Бог?«

⁴ Душа ме боли кад се сетим како сам с мноштвом народа ишао,

водећи их до Дома Божијег,

уз клицање и захваљивање

силног света који празнује.

⁵ Зашто си потиштена, душо моја?

Зашто си тако узнемирана у мени?

У Бога се уздај,
 јер опет ћу му захваљивати,
 Спаситељу мом ⁶ и мом Богу.
 Душа је у мени потиштена.
 Зато ћу те се сећати
 на овом брдашцу* крај горе Хермон,
 у земљи где река Јордан почиње,
⁷ где дубина дубину дозива
 хучањем твојих водопада.
 Сви твоји валови и таласи
 преко мене пређоше.
⁸ Дању ми ГОСПОД своју љубав шаље,
 а ноћу је његова песма са мнош,
 молитва Богу мог живота.
⁹ Питам Бога, Хридину моју:
 »Зашто си ме заборавио?
 Зашто унаоколо ходам у жалости,
 од непријатеља угњетен?«
¹⁰ Кости ми пуцају од увреда
 душмана,
 који ме поваздан питају: »Где ти је
 твој Бог?«
¹¹ Зашто си потиштена, душо моја?
 Зашто си тако узнемирена у мени?
 У Бога се уздај,
 јер опет ћу му захваљивати,
 Спаситељу мом и мом Богу.

Псалам

43 Оправдај ме, Боже;
 поведи моју парницу против
 народа безбожног,
 избави ме од човека лукавог и
 неправедног.
² Ти си Бог, Тврђава моја.
 Зашто си ме одбацио?
 Зашто унаоколо ходам у жалости,
 од непријатеља угњетен?
³ Пошаљи своју светлост и истину,
 да ме воде.
 Нека ме доведу до твоје свете горе,
 до твога Боравишта.
⁴ Тада ћу прићи Божијем жртвенику,
 Богу, мојој радости највећој.

Лицом ћу те славити, Боже, мој Боже.
⁵ Зашто си потиштена, душо моја?
 Зашто си тако узнемирена у мени?
 У Бога се уздај,
 јер опет ћу му захваљивати,
 Спаситељу мом и мом Богу.

Псалам

*Хоровођи. Потомака
 Корејевих. Маскил.*

44 Својим смо ушима чули, Боже,
 наши су нам праоци причали
 о делима која си учинио у њихово
 време,
 у данима давним.
² Својом руком си истерао
 незнабошце,
 а наше праоце засадио;
 народе си скршио, а њих раширио.
³ Нису својим мачем запосели земљу,
 нити им је њихова рука донела
 победу,
 него твоја десница, твоја рука
 и светлост твога лица,
 јер си их волео.
⁴ Ти си мој Цар и мој Бог,
 који Јакову дајеш победе.
⁵ С тобом душмане потискујемо,
 твојим Именом газимо
 оне што се на нас дижу.
⁶ Јер, не уздам се у свој лук,
 нити ми мој мач доноси победу,
⁷ него нам ти победу над душманима
 доносиш,
 ти руглу изврговаш оне који нас мрзе.
⁸ Богом се поваздан хвалимо
 и довека ћемо твоје Име славити. *Села*
⁹ А сада нас ти одбаци и извргну
 срамоти
 и више у бој не излазиш с нашим
 војскама.
¹⁰ Учинио си да узмакнемо пред
 душманином,
 па нас опљачкаше они који нас мрзе.

*42:6 на овом брдашцу Или: на гори Мицар.

11 Предао си нас као овце за клање
 и раштркао нас међу незнабошце.
 12 Свој народ си продао у бесцење
 и по тој цени ниси много зарадио.
 13 Учинио си нас руглом пред нашим
 суседима,
 предметом подсмеха и поруге онима
 око нас.
 14 Учинио си нас узречицом међу
 незнабошцима,
 на нас народи с презиром главом
 одмахују.
 15 Срамота је моја поваздан преда
 мнош,
 стид ми лице покрива
 16 због граје онога који ме вређа и
 погрђује,
 због непријатеља који би да се освети.
 17 Све нас је то снашло,
 али те нисмо заборавили
 ни прекршили твој Савез.
 18 Није нам се окренуло срце
 ни ноге скренуле са твоје стазе,
 19 а ти си нас смрвио међу тим
 шакалима
 и сенком смрти нас покрио.
 20 Ако смо Име свога Бога заборавили
 или руке ширили ка туђем богу,
 21 зар то Бог не би открио?
 Јер, он зна тајне срца.
 22 Ради тебе нас поваздан убијају,
 сматрају нас овцама за клање.
 23 Пробуди се, Господе! Зашто
 спаваш?
 Прени се! Не одбаци нас заувек!
 24 Зашто кријеш лице
 и наш јад и потлаченост заборављаш?
 25 Душа нам потону у прашину,
 трбух нам се за земљу прилепио.
 26 Устани и помози нам,
 ради своје љубави нас избави.

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Љиљани.«
 Потомака Корејевих.
 Маскил. Љубавна песма.*

45 Из срца ми надиру предивне речи

док за цара ово дело састављам.

Језик ми је писаљка вештог писара.

² Најлепши си од рода људског,

умилне речи с усана ти теку.

Није чудо што те Бог довека
 благословио.

³ Мач припаши уз бедро, ратнице,
 опаши се сјајем и величанством.

⁴ У свом величанству изјаши
 за истину, кроткост и праведност.

Твоја је десница
 за задивљујућа дела увежбана.

⁵ Твоје оштре стреле пробиће
 срце царевих непријатеља,
 па ће ти народи падати пред ноге.

⁶ Твој престо је, Боже*, заувек и довека
 и жезло правичности жезло је твога
 царства.

⁷ Волиш праведност, а мрзиш opakост.
 Зато те је Бог, твој Бог, помазао уљем
 радости

као ниједнога од твојих другова.

⁸ Сва твоја одећа смирном,
 алојем и касијом мирише
 у палатама слоновачом украшеним
 док у свирци жичаних инструмената
 уживаш.

⁹ Кнегиње су међу твојим дворанкама,
 уз десницу ти невеста, будућа царица,
 окићена златом офирским.

¹⁰ »Чуј, кћери, помно ме саслушај:
 Заборави свој народ и дом свога оца.

¹¹ Цар ће жудети за твојом лепотом;
 потчини му се, јер он ће ти бити
 господар.

¹² Кћи тирска донеће ти дар,

*45:6 *Боже* Вероватно се односи на цара. Хебрејска реч *елохим* понекад се користи за царе и судије да се истакне да су они Божији представници.

народ најбогатији тражити твоју
наклоност.«

¹³ Кнегиња у венчаници протканој
златом

као бисер је у златном лежишту.

¹⁴ У руху од шареног веза уводе је к
цару

са деверушама које је прате.

¹⁵ Уводе их с радошћу и клицањем,
у цареву палату улазе.

¹⁶ Твоје праоце наследиће твоји
синови;

поставићеш их за поглаваре по свој
земљи.

¹⁷ Учинићу да ти се имена сећају кроз
сва поколења;

зато ће те народи славити заувек и
довека.

Псалам

Хоровођи. Потомака Корејевих.

Према аламоту. Песма.

46 Бог је наше уточиште и снага,
спреман помагач у невољама.

² Зато се нећемо бојати
макар се љуљала земља

и горе попадале у срце мора,

³ макар хучале и кључале воде морске
и горе се тресле од њиховог налета.

Села

⁴ Има једна река чији рукавци

радост доносе Божијем граду,

месту светом, где је Боравиште
Свевишњег.

⁵ Бог је усред града, па град неће
пасти;

Бог ће му помоћи у свитање.

⁶ Народи се комешају, падају царства,
он глас дигне, земља се растопи.

⁷ С нама је ГОСПОД над војскама,

Бог Јаковљев наше је утврђење
високо. *Села*

⁸ Дођите, гледајте дела ГОСПОДЊА,

пустошења која је учинио на земљи.

⁹ До крајева земље он прекида ратове,
лук ломи и копље сече, кола спаљује.

¹⁰ »Престаните и знајте да сам ја Бог.

Бићу узвишен међу народима,

бићу узвишен на земљи.«

¹¹ С нама је ГОСПОД над војскама,

Бог Јаковљев наша је тврђава. *Села*

Псалам

Хоровођи. Потомака

Корејевих. Псалам.

47 Пљешћите рукама, сви народи,
вичите Богу гласом радосним.

² Страшан је ГОСПОД, Свевишњи,
Цар велики над свом земљом.

³ Он нам потчини народе,
под ноге народности стави.

⁴ Он нам изабра наследство,

понос Јакова, кога је заволео. *Села*

⁵ Бог се успиње уз клицање,

ГОСПОД уз звук рога овнујског.

⁶ Певајте псалме ГОСПОДУ, певајте!

Певајте псалме Цару нашем, певајте!

⁷ Јер, Бог је Цар свега света.

Маскил му певајте!

⁸ Бог влада над народима,

Бог на свом светом престолу седи.

⁹ Окупљају се владари народа

са народом Бога Авраамовог,

јер сви моћници на земљи

Богу припадају.

Он је силно узвишен.

Псалам

Песма. Псалам потомака Корејевих.

48 Велик је ГОСПОД и хвале
предостојан

у граду нашега Бога.

Његова света гора,

² на лепој висини, радост је све земље.

Гора Сион је као висови Цафона*,

она је град Цара великога.

***48:2 Цафона** Цафон је био света планина Ханаанаца, који су веровали да се на њој одржава веће њихових богова.

³ Бог се у њеним кулама
показа као њено утврђење високо.
⁴ Јер, кад су се цареви удружили,
кад су заједно кренули на њу,
⁵ видеше је и запрепастише се,
па побегоше у силном страху.
⁶ Тамо их обузе дрхтавица,
грчеви као у жене у трудовима,
⁷ као кад источни ветар
лађе гаршишке разбија.
⁸ Што смо чули, то смо и видели
у граду ГОСПОДА над војскама,
у граду нашега Бога:
Бог га чини чврстим довека. *Села*
⁹ Усред твога Храма, ГОСПОДЕ,
о твојој љубави размишљамо.
¹⁰ Као и глас о теби, Боже,
тако се и хвале теби
шире до крајева земље.
Твоја десница правду подржава.
¹¹ Радоваће се гора Сион,
клицати Јудини градови
због твојих пресуда.
¹² Прођите око Сиона, идите око њега,
његове куле пребројте;
¹³ добро погледајте његове бедеме,
осмотрите му тврђаве,
да о њима причате нараштају
следећем.
¹⁴ Јер, овај Бог је наш Бог заувек и
довека,
он ће нас вечно* водити.

Псалам

*Хоровођи. Потомака
Корејевих. Псалам.*

49 Чујте ово, сви народи,
почујте, сви становници света,
² како мали тако и велики,
како богати тако и убоги.
³ Моја уста говориће мудрост,
а речи из мог срца даће умност.
⁴ Помно ћу слушати пословицу,
своју загонетку уз лиру ћу објаснити.

⁵ Зашто да се бојим у данима зла,
кад ме изопачене варалице опколе,
⁶ они што се у своју моћ уздају
и својим се силним богатством хвале?
⁷ Нико не може себе да откупи,
не може Богу да плати откупнину за
себе –
⁸ превисока је откупна цена живота,
никад се не може платити –
⁹ да живи довека и гробну јаму да не
види.
¹⁰ Јер, свако види да мудри умиру,
да и безумник и глупан пропадају,
да другима остављају своје богатство.
¹¹ Довека ће им гробница бити кућа,
њихово боравиште кроз сва поколења,
макар су земље назвали по себи.
¹² Не остаје човек, упркос части коју
ужива,
сличан је зверима које угибају.
¹³ То је судбина оних који се безумно
у себе уздају
и њихових следбеника,
којима су миле њихове изреке. *Села*
¹⁴ Као овце, за Шеол су одређени,
смрт им је пастир.
Честити ће владати над њима;
брзо ће пропасти њихово обличје,
Шеол ће им бити боравиште.
¹⁵ А Бог ће моју душу избавити из
шапа Шеола
и к себи ме узети. *Села*
¹⁶ Не бој се кад се неко обогати,
кад се намножи благо његовог дома.
¹⁷ Јер, кад умре, ништа са собом неће
понети,
неће с њим у гроб сићи благо његово.
¹⁸ Иако се за живота сматрао
благоденственим –
јер, људи те хвале кад ти добро иде –
¹⁹ и он ће отићи поколењу својих
праотаца,
где више неће видети светлости.

* 48:14 *вечно* Дословно: до смрти.

²⁰ Човек који ужива част, а нема разборитости, сличан је зверима које угибају.

Псалам

Псалам Асафов.

50 Бог над боговима, ГОСПОД, говори и зове земљу од места изласка сунца до места заласка његовог.

² Бог сија са Сиона, града лепоте савршене.

³ Бог наш долази и не ћути.

Пред њим огањ прождире, око њега олуја бесни.

⁴ Он небо и земљу зове за сведоке док свом народу суди:

⁵ »Саберите к мени моје верне, који су жртвом са мношк склопили савез.«

⁶ Небеса објављују његову праведност, јер сâм Бог је судија.

⁷ »Слушај, народе мој, ја ћу говорити, Израеле, против тебе ћу сведочити: Ја сам Бог, твој Бог.

⁸ Не прекоревам те због твојих жртава – твоје паљенице стално су преда мношк.

⁹ Не треба ми јунац из твоје куће ни јарци из твојих торова,

¹⁰ јер моја је свака шумска животиња, стока на хиљаду планина.

¹¹ Знам сваку горску птицу, моје је све што се у пољу миче.

¹² Да огладним, не бих ти рекао, јер свет је мој и све што је у њему.

¹³ Зар ја једем месо бикова или крв јараца пијем?

¹⁴ Принеси Богу жртву захвалницу, изврши завете дате Свевишњему,

¹⁵ па кад ме призовеш у дан невоље, избавићу те, и ти ћеш ме славити.«

¹⁶ А опакоме Бог каже:

»С којим правом моје уредбе препричаваш

и мој Савез узимаш у уста

¹⁷ кад мрзиш поуку

и моје речи бацаш за леђа?

¹⁸ Кад видиш крадљивца, одмах му се умиљаваш.

Прељубницима ласкаш.

¹⁹ Устима шириш зло, језиком везеш преваре.

²⁰ Седиш и против брата говориш, сина своје мајке клеветаш.

²¹ То си чинио, а ја сам ћутао, па си мислио да сам баш као ти.

Али ја ћу те укорити

и све ово изложити пред твојим очима.

²² »Схватите то, ви који заборављате Бога,

иначе ћу вас раскомадати, а никог неће бити да вас избави.

²³ Ко приноси жртву захвалницу, тај ме слави,

а ко је одлучио да крене правим путем,

њему ћу Божије спасење показати.«

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов. Када му је дошао пророк Натан након што је Давид учинио прељубу са Витсавејом.

51 Смилуј ми се, Боже, према љубави својој,

према великој самилости својој избриши моје преступе.

² Опери сву моју кривицу и од мога греха ме очисти.

³ Јер, знам своје преступе и мој грех стално је преда мношк.

⁴ Против тебе, само против тебе згреших

и учиних оно што је зло у твојим очима,

да будеш у праву када донесеш одлуку

и чист када изрекнеш пресуду.

⁵ У кривици сам се родио, у греху ме зачала мајка.

⁶ Ти желиш верност унутрини бића
и мудрости ме учиш у дубини срца*.
⁷ Исопом ме очисти од греха, и бићу
чист,
опери ме, и бићу од снега белји.
⁸ Учини да чујем радост и весеље,
нека се радују кости које си смрвио.
⁹ Сакриј лице од мојих греха
и избриши сву моју кривицу.
¹⁰ Чисто срце створи у мени, Боже,
и обнови у мени дух постојан.
¹¹ Не одбаци ме од свога лица
и не узми свог Светог Духа од мене.
¹² Врати ми радост свога спасења
и дај ми дух вољан, да ме подупре.
¹³ Тада ћу преступнике учити твојим
путевима,
и грешници ће се теби враћати.
¹⁴ Избави ме од кривице за крв
проливену, Боже,
Боже спасења мога,
и мој ће језик твојој праведности
клицати.
¹⁵ Господе, моје усне раствори,
и моја ће ти уста изрицати хвале.
¹⁶ Жртва ти није мила,
иначе бих ти је принео;
не желиш жртву паљеницу.
¹⁷ Дух сломљен, то су жртве Богу;
срце сломљено и смрвљено, Боже,
нећеш презрети.
¹⁸ Учини добро Сиону у својој
наклоности,
опет изгради зидине јерусалимске.
¹⁹ Тада ће ти бити миле жртве принете
у праведности,
целе жртве паљенице;
тада ће се на твом жртвенику
приносити јунци.

Псалам

*Хоровођи. Маскил Давидов. Када је
Доег Едомац отишао Саулу и рекао му:
»Давид је отишао у Ахимелехову кућу.«*

52 Зашто се поваздан хвалиш
злом, силниче,
срамото пред Богом!

² Језик ти смишља пропаст,
као бритва је наоштрен,
варалице.
³ Зло волиш више него добро,
лаж више него да говориш истину.

Села

⁴ Волиш све погубне речи,
језиче лукави.

⁵ Али Бог ће те заувек оборити.
Шчепаће те и ишчупати из твог
шатора

и из земље живих те искоренити. *Села*
⁶ Праведни ће то видети и уплашити
се.

Смејаће му се, говорећи:
⁷ »Ево силника који не узе Бога
за своје утврђење,
него се у своје велико богатство уздао
и снагу налазио у својој похлепи.«

⁸ А ја сам као дрво маслине зелено
у Дому Божијем:
заувек и до века
у Божију љубав се уздам.

⁹ Довека ћу ти захваљивати
због оног што си учинио.
Твоје ћу Име извикивати пред твојим
вернима,
јер је добро.

Псалам

*Хоровођи. Према махалату.
Маскил Давидов.*

53 Безумник мисли: »Нема Бога.«
Покварени су, огавну неправду
су починили.

*51:6 *зачела ... срца* Овај текст на хебрејском може да значи и »зачела мајка,
⁶ иако си желео верност још у утроби мајчиној и мудрости ме учио у материци«.

Нема никога ко чини добро.

² Бог са неба гледа род људски,
да види има ли ко разуман,
неко ко тражи Бога.

³ Сви су застранили,
сви се заједно покварили.

Нема никога ко чини добро,
нема ниједнога.

⁴ Зар никад неће научити они који
чине неправду,
они који мој народ прождиру као да
хлеб једу
и који Бога не призивају?

⁵ Ено их, силан их је страх обузео
где нема места страху.

Бог расу кости оних што су те
опседали.

Ти их срамоти извргну,
јер их је Бог одбацио.

⁶ О, кад би Израелу дошло спасење са
Сиона!

Кад Бог врати благостање свом
народу,
клицаће Јаков, радоваће се Израел!

Псалам

Хоровођи. Уз жичане инструменте.

Маскил Давидов. Када

су Зифљани дошли и рекли

Саулу: »Давид се крије код нас.«

54 Спаси ме својим Именом, Боже,
својом силом ме оправдај.

² Чуј моју молитву, Боже,
саслушај речи мојих уста.

³ Странци се дигосе на мене,
силници мој живот траже,
људи који не маре за Бога. *Села*

⁴ Ево, Бог ми помаже,
Господ је међу онима
који ме подржавају.

⁵ Нека се зло врати мојим
душманима,
затри их својом истином.

⁶ Принећу ти жртву драговољну;
твој Имену ћу захваљивати,
ГОСПОДЕ,

јер је добро.

⁷ Јер, он ме из свих невоља избавио
и својим очима видех непријатеље
поражене.

Псалам

*Хоровођи. Уз жичане
инструменте. Маскил Давидов.*

55 Чуј моју молитву, Боже,
не криј се од моје молбе.

² Помно ме саслушај и услиши.

Мисли су ми збркане и сметен сам
³ због онога што говори непријатељ,
због онога како ме опаки тлачи.

Јер, на мене обарају несрећу
и у свом гневу ме мрзе.

⁴ Срце се у мени грчи,
смртни ужас ме спопада,

⁵ страх и трепет ме обузе,
језа ме преплави.

⁶ Рекох: »Е да су ми крила као у
голуба,

одлетео бих и био на миру!

⁷ Далеко бих одлепшао,
у пустињи боравио. *Села*

⁸ Похитао бих у своје склониште
од вихора и олује.«

⁹ Говор им збркај, Госпде, језике им
расколи,

јер насиље и кавгу видим у граду.

¹⁰ Дању и ноћу круже његовим
зидинама.

У њему су неправда и мука,

¹¹ у њему је пропаст;

тлачење и превара не одлазе му с
улица.

¹² Да ме увредио непријатељ,
то бих поднео.

Да се дигао на мене онај ко ме мрзи,
од њега бих се сакрио.

¹³ Али то си учинио ти, човек као ја,
мој пријатељ, кога тако добро знам,

¹⁴ с којим сам водио присне разговоре
док смо код Дома Божијег ходали
међу мноштвом.

¹⁵ Нека их заскочи смрт,

нека живи сиђу у Шеол,
јер зло им је у дому и срцу.

¹⁶ А ја Бога призивам,
и ГОСПОД ме спасава.

¹⁷ Увече, ујутро, у подне жалим се и
јечим,
и он ми чује глас.

¹⁸ Здравог и живог ће ме избавити
из битке коју с многима водим.

¹⁹ Чуће Бог, који од искона седи на
престолу,

и поразили их, *Села*
јер не мењају се и Бога се не боје.

²⁰ Мој друг на пријатеља диже руку
и свој савез прекрши.

²¹ Говор му је гладак маслац,
а у срцу му рат.

Речи су му блаже од уља,
а у ствари су мачеви исукани.

²² ГОСПОДУ повери своје бриге,
и он ће те подупрети –
никад неће дати да праведник посрне.

²³ А ти ћеш, Боже,
опаке оборити у јаму пропасти.
Крволоци и варалице
неће доживети ни пола својих дана.
А ја се у тебе уздам.

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Голубица
на далеким храстовима«.
Михтам Давидов. Када су га
Филистејци ухватили у Гату.*

56 Смилуј ми се, Боже,
јер људи ме газе.

Поваздан ме притискају ратници,
² поваздан ме газе душмани.

Много је ратника нада мнош.

³ Кад се уплашим,
у тебе се уздам.

⁴ У Бога, чију реч хвалим,
у Бога се уздам.

Нећу се плашити –
шта ми може смртник?

⁵ Поваздан моје речи искривљују,

стално смишљају како да ми учине
зло.

⁶ Састају се, сакривени вребају,
на моје кораке пазе
чекајући да ми узму живот.

⁷ Зар да се с таквим безакоњем
извуку?

У свом гневу, Боже, обори народе.

⁸ Пребројао си моје ноћи бесане;
моје сузе стави у мешину –
све је то већ у твојој књизи.

⁹ Чим завапим к теби,
узмакнуће моји непријатељи.
То знам јер Бог је на мојој страни.

¹⁰ У Бога, чију реч хвалим,
у ГОСПОДА, чију реч хвалим,

¹¹ у Бога се уздам.
Нећу се плашити –
шта ми може човек?

¹² Извршићу завете које сам ти дао,
Боже;
принећу ти жртве захвалнице.

¹³ Зато што си ме избавио од смрти
– да, ноге си ми сачувао од посртања
–
пред тобом ћу ходати у светлости
живота.

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Не затри«.
Давидов. Михтам. Када је пред
Саулом побегао у пећину.*

57 Смилуј ми се, Боже,
смилуј ми се,
јер моја душа у теби тражи уточиште.
У сенци твојих крила потражићу
уточиште

док несрећа не прође.

² Богу Свевишњем вапијем,
Богу, који све за мене чини.

³ Са небеса шаље и спасава ме,
срамоти извргава оног ко ме гази.

Села

Бог своју љубав и истину шаље.

⁴ Међу лавовима лежим,
међу људождерима,

чији су зуби копља и стреле,
 а језик оштар мач.
⁵Буди узвишен над небесима, Боже,
 твоја слава над свом земљом.
⁶Мрежу поставише за моје ноге –
 душу ми обузе тескоба.
 Јаму ископаше преда мном –
 али сами у њу упадоше. *Села*
⁷Срце ми је постојано, Боже,
 срце ми је постојано.
 Певаћу и свирати.
⁸Пробуди се, душо моја!
 Пробудите се, харфо и лиро!
 Зору ћу да пробудим.
⁹Захваљиваћу ти међу народима,
 Господе,
 псалме ти певати међу народностима.
¹⁰Јер, твоја љубав је велика до неба
 и твоја истина до облака.
¹¹Буди узвишен над небесима, Боже,
 твоја слава над свом земљом.

Псалам

Хоровођи. По напеву »Не затри«. Давидов. Михтам.

58 Зар заиста праведне пресуде
 доносите, поглавари?
 Зар поштено судите људима?
²Не, јер у срцу смишљате неправду
 и рукама размеравате насиље по
 земљи.
³Опаки још од мајчине утробе
 застрањују,
 још од мајчиног трбуха застрањују и
 говоре лажи.
⁴Отров им је као змијски отров,
 као у кобре која је уши затворила,
⁵па не чује глас кротитеља,
 ма колико били вешти у чарању.
⁶Поломи им зубе у устима, Боже,
 скрши лавље очњаке, ГОСПОДЕ!
⁷Нека нестану као вода која отиче,
 нека буду згажени као трава на стази.
⁸Нека буду као пуж који се топи док
 пузи,

као мртворођенче које никад не виде
 сунца.
⁹Пре но што им котлићи осете
 врелину трња,
 нека у љутом гневу буду живи
 одувани.
¹⁰Радоваће се праведник кад буде
 освећен,
 кад ноге опере у крви опаких.
¹¹Тада ће људи рећи:
 »Заиста праведник добија награду.
 Заиста постоји Бог који суди на
 земљи.«

Псалам

Хоровођи. По напеву »Не затри«. Давидов. Михтам. Када је Саул послао људе да мотре на Давидову кућу и убију га.

59 Избави ме од мојих
 непријатеља, Боже,
 заштити ме од оних који се на мене
 дижу.
²Избави ме од зликоваца
 и спаси од крволока,
³јер ено их вребају на мене!
 Силници се удружише против мене,
 ГОСПОДЕ,
 иако никакав преступ ни грех нисам
 починио.
⁴Ништа не скривих,
 а они трче да се спреме за напад.
 Пробуди се!
 Прискочи ми у помоћ и сам се увери!
⁵Прени се, ГОСПОДЕ над војскама,
 Боже Израелов,
 да казниш све народе.
 Немај милости према opakим
 издајницима. *Села*
⁶Свако вече се враћају,
 режећи као пси,
 и круже градом.
⁷Види шта им бљују уста,
 на уснама им мачеви.
 »Ко нас чује?« говоре.
⁸А ти им се смејеш, ГОСПОДЕ,

свим народима се ругаш.

⁹ Снаго моја, тебе ишчекујем,
јер ти си, Боже, моје утврђење високо.

¹⁰ Бог мој милостиви ићи ће преда
мном,

Бог ће ми дати да ликујем над
душманима.

¹¹ Немој само да их побидеш,
да мој народ не забораи шта је било.

Својом их силом распрши,
па их обори, Господе, Штите наш.

¹² Због греха њихових уста,
због речи њихових усана,
нека буду ухваћени у својој охолости.

Због клетви и лажи које говоре

¹³ у срџби их докрајчи.

Докрајчи их, да их више не буде,
да се зна да Бог влада у Јакову
и до крајева земље.

¹⁴ Свако вече се враћају,

режећи као пси,

и круже градом.

¹⁵ Лутају унаоколо тражећи шта ће да
једу

и завијају ако се не насите.

¹⁶ А ја ћу сваког јутра певати о твојој
снази,

радосно певати о твојој љубави.

Јер, ти си моје утврђење високо,

моје уточиште у време невоље.

¹⁷ Снаго моја, теби хвалоспев певам.

Ти си, Боже, моје утврђење високо,

мој милостиви Бог.

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Љиљан
Сведочанства«. Михтам Давидов. За
поуку. Када се борио против
Арам-Нахарајима и Арам-Цове и када
се Јоав вратио и убио дванаест
хиљада Едомаца у Долини соли.*

60 Одбацио си нас, Боже,
пробио нам бојне редове;
разгневио си се.

Сада нас врати.

² Затресао си земљу и расцепио је.

Зацели јој пукотине од силног
потреса.

³ Ударио си свој народ тешком
невољом,

напио нас вином од ког се посрђе.

⁴ А онима који те се боје
заставу си дигао да се ван домета лука
склоне, *Села*

⁵ да се избеаве они које волиш.

Спаси својом десницом и улиши ме.

⁶ Бог рече у свом светилишту:

»Победићу и Сихем разделити,
долину Сукот размерити.

⁷ Гилад је мој и Манасија је мој,

Ефрем ми је шлем, Јуда моје жезло.

⁸ Моав ми је суд за прање,
на Едом ћу бацити сандалу,
над Филистејом победнички поклич
испуштам.«

⁹ Ко ће ме спровести до града
утврђеног?

Ко ће ме довести до Едома?

¹⁰ Зар нећеш ти, Боже,

ти који нас одбаци,

ти, Боже, који више не излазиш у бој

с нашим војскама?

¹¹ Помози нам против душмана,

јер ништавна је људска помоћ.

¹² С Богом ћемо чинити силна дела

и он ће згазити наше душмане.

Псалам

*Хоровођи. Уз жичане
инструменте. Давидов.*

61 Чуј мој вапај, Боже,
моју молитву помно саслушај.

² С крајева земље те дозивам

док ми срце малакше.

На високу стену ме одведи

где ћу бити спокојан.

³ Јер, ти си моје уточиште,

јака кула против непријатеља.

⁴ Да ми је да у твом шатору боравим
довека

и уточиште нађем у заклону твојих
крила. *Села*

⁵ Јер, ти си чуо моје завете, Боже,
 дао ми наследство које је за оне
 који се твога Имена боје.
⁶ Умножи број дана царевог живота,
 његове године кроз поколења.
⁷ Нека довека седи на престолу пред
 Богом,
 чија ће љубав и истина бдети над
 њим.
⁸ Тако ћу твој Имену псалме певати
 довека
 и своје завете извршавати сваки дан.

Псалам

Хоровођи. За Једутуна.

Псалам Давидов.

62 Само је у Богу починак, душо
 моја,
 од њега је моје спасење.
² Само је он моја Стена и Спаситељ,
 моје утврђење високо, нећу се
 пољуљати.
³ Докле ћете насртати на мене?
 Зар хоћете да ме убијете?
 Само што не паднем
 као нагнут зид, као ограда климава.
⁴ Заверу су сковали
 да ме с мог узвишеног места оборе.
 Лажи им омилише.
 Устима ме благосиљају,
 а у себи проклињу. *Села*
⁵ Само је у Богу починак, душо моја,
 од њега је моја нада.
⁶ Само је он моја Стена и Спаситељ,
 моје утврђење високо, нећу се
 пољуљати.
⁷ Код Бога је моје спасење и слава,
 Бог је моја јака Стена, моје уочиште.
⁸ У њега се уздај у свако доба, народе,
 своје срце изливајте пред њим.
 Бог је наше уочиште. *Села*
⁹ Људи су само дашак,
 људски род је лаж.
 Да се сви заједно попну на кантар,

од дашка би били лакши.
¹⁰ Не уздајте се у изнођено,
 не поносите се отетим.
 Ако вам се увећа богатство,
 нека вам се срце за њега не везује.
¹¹ Бог рече једно,
 а ја чух и друго:
 да је у Богу снага
¹² и да је у теби, Господе, љубав.
 Ти сваком враћаш према његовим
 делима.

Псалам

*Псалам Давидов. Када је био
 у јудејској пустињи.*

63 Боже, ти си Бог мој,
 кога тражим.
 Жедна те је моја душа,
 за тобом моје тело жуди
 у земљи сувој и изнуреној,
 у којој нема воде.
² Да, у светилишту сам те видео,
 видео твоју снагу и славу.
³ Зато што је твоја љубав боља од
 живота,
 моје усне ће те хвалити.
⁴ Благосиљаћу те док сам жив;
 дизаћу руке у молитви, твоје Име
 призивајући.
⁵ Бићу сит као од најбољег јела;
 кличућим уснама моја уста ће те
 хвалити.
⁶ Сећам те се на својој постељи,
 на тебе мислим у ноћним сатима.
⁷ Ти си Помагач мој,
 зато у сенци твојих крила кличем.
⁸ Душа ми се приљубила уз тебе,
 твоја ме десница придржава.
⁹ А они што би да ми узму живот, да
 га униште,
 у Подземље ће отићи.
¹⁰ Биће предати мачу
 и постати храна шакалима.
¹¹ А цар ће се радовати у Богу.

Хвалиће се сви који му се заклињу на верност*, а уста лажљиваца биће запушена.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

64 Чуј, Боже, глас моје јадиковке, живот ми сачувај од страшног непријатеља.

² Сакриј ме од завере опаких, од сплетке зликоваца.

³ Језике оштре као мач и речи одапињу као љуте стреле.

⁴ Из погаје гађају недужнога; гађају га изненада, ни од чега не зазирући.

⁵ Један другог у злим наумима бодре; договарају се где да сакрију замке и говоре: »Ко ће их видети?«

⁶ Неправду смишљају и говоре: »Савршен злочин смо смислили.« Дубока су тајна ум и срце човечије.

⁷ Али Бог ће их погодити стрелом, биће рањени изненада;

⁸ сами ће се о свој језик саплести. Сви који их виде одмахиваће главом.

⁹ Уплашиће се сав људски род; причаће шта је Бог учинио и извући поуку из његовог дела.

¹⁰ Праведник се радује у ГОСПОДУ и у њега се узда.

Хвалиће се сви који су срца честитог.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов. Песма.

65 Хвала те чека на Сиону, ГОСПОДЕ, теби се завет извршава.

² Теби који чујеш молитве, теби ће доћи сав људски род

³ грехом савладан.

Ти наше преступе опрашташ.

⁴ Благо оном кога си изабрао

и дао му да ти приступи, да борави у твојим двориштима! Наситисмо се добрима твога Дома, твога Храма светог.

⁵ У својој праведности, ти нас страхотним делима услишаваш,

Боже, Спаситељу наш, узданице свих крајева земље и мора далеких.

⁶ Својом силом учвршћујеш планине снагом наоружан.

⁷ Хучање морâ стишаваш, хучање таласа њихових и грају народâ.

⁸ Они што живе накрај света боје се твојих знамења.

Исходишта јутра и вечери клицањем одзвањају.

⁹ О земљи водиш бригу и натапаш је, чинећи је силом богатом.

Божија река пуна је воде, да људима спремиш жито, јер си тако одредио.

¹⁰ Натапаш бразде земљине, грумење поравнаваш; размекшаваш је пљуском, усеве јој благосиљаш.

¹¹ Годину крунишеш својим добрима и обиље се излива куд год прођеш.

¹² Пашњаци пустињски обиљем се преливају,

брда се опасују весељем.

¹³ Ливаде се прекриле стадима, а долине огрнуле житом – од радости кличу и певају.

Псалам

Хоровођи. Песма. Псалам.

66 Кличи Богу, сва земљо!
² Псалме певај слави његовог Имена,

***63:11 Хвалиће ... верност** Овај текст на хебрејском може да значи и »Хвалиће Бога сви који се њиме заклињу«.

величанственим учини хвалоспев о њему!

³ Кажи Богу:

»Како су страхотна твоја дела!

Због твоје велике силе улагују ти се непријатељи.

⁴ Сва земља ти се клања

и пева псалме –

сви певају псалме твоје Имену.« *Села*

⁵ Дођите и видите шта је Бог учинио:

страхотна дела за људски род.

⁶ Море претвори у копно, реку пређоше пешке.

Дођите да се у њему радујемо.

⁷ Он својом силом влада довека, његове очи мотре на народе.

Нека се бунтовници не дижу на њега.

Села

⁸ Благосиљајте нашег Бога, народи, нека одзвањају хвалоспеви о њему.

⁹ Он нам је душу сачувао живу и није дао да нам се нога оклизне.

¹⁰ Јер, ти си нас проверио, Боже, пречистио нас као што се пречишћава сребро.

¹¹ У мрежу си нас увео, терет нам натоварио на леђа.

¹² Пустио си људе да нам јашу над главом,

кроз ватру и воду прођосмо.

Али ти нас изведе и окрепи нас.

¹³ С паљеницама ћу ући у твој Дом; извршићу завете које сам ти дао,

¹⁴ које су моје усне обећале и моја уста изговорила у невољи.

¹⁵ Принећу ти паљенице од угојених животиња,

с кâдом од лоја овнујског.

Принећу ти говеда и јарце. *Села*

¹⁶ Дођите и чујте, сви који се бојите Бога:

испричаћу вам шта је за мене учинио.

¹⁷ Завапио сам му својим устима, својим језиком га величао.

¹⁸ Да сам у срцу размишљао о злу,

не би ме Господ чуо.

¹⁹ Али Бог ме чуо

и помно саслушао моју молитву.

²⁰ Нека је благословен Бог, који ми не одби молитву и своју љубав ми не ускрати.

Псалам

Хоровођи. Уз жичане инструменте. Псалам. Песма.

67 Смилуј нам се, Боже, и благослови нас.

Својим лицем нас обасјај, *Села*

² да сва земља упозна твоје путеве, сви незнабошци твоје спасење.

³ Нека ти захваљују народи, Боже; нека ти сви народи захваљују.

⁴ Нека се народности радују и кличу, јер народима судиш праведно и управљаш народностима на земљи.

Села

⁵ Нека ти захваљују народи, Боже; нека ти сви народи захваљују.

⁶ Земља је дала свој род.

Нека нас Бог, наш Бог, благослови.

⁷ Нека нас Бог благослови и нека га се боје сви крајеви земље.

Псалам

Хоровођи. Давидов. Псалам. Песма.

68 Нека устане Бог, нека се распрше његови непријатељи, нека се разбеже пред њим они који га мрзе.

² Као што се растерује дим, растерај их.

Као што се восак топи пред ватром, нека тако опаки пропадну пред Богом.

³ А праведни нека се радују, нека се веселе пред Богом, нека радосно кличу.

⁴ Певајте Богу, псалме певајте његовом Имену.

Величајте онога који јаше на
облацима* –

име му је ГОСПОД –
и кличите пред њим.

⁵ Бог у свом светом пребивалишту
отац је сирочади, бранитељ удовица.

⁶ Бог усамљенима налази дом,
сужње изводи на срећну слободу,
а бунтовне оставља да живе
у земљи спрженој сунцем.

⁷ Кад си ишао пред својим народом,
Боже,

кад си кроз пустолину корачао, *Села*

⁸ земља се тресла, небо лило кишу
пред Богом синајским,
пред Богом, Богом Израеловим.

⁹ Ти посла изобилну кишу, Боже,
свој изнемогли посед окрепи.

¹⁰ Твој народ се насели на њему
и ти, Боже, од својих добара за
сиромаше спреми.

¹¹ Господ издаде заповест,
и мноштво жена радосну вест објави:

¹² »Цареви над војскама беже ли беже!
Домаћице деле плен!

¹³ Чак и за вас који сте лежали међу
торовима
има крила̂ голубице обложених
сребром,
с перјем од злата!«

¹⁴ Кад је Свесилни развејао цареве по
земљи,

она постаде као снег на Цалмону.

¹⁵ Моћна гора је гора башанска;
гора башанска је гора врлетна.

¹⁶ Зашто са завишћу гледате, горе
врлетне,

на гору на којој се Богу свидело да
борави,

на којој ће се ГОСПОД настанити
довека?

¹⁷ Божијих је кола десетине хиљада
и хиљаде хиљада:

Господ са Синаја у своје светилиште
долази.

¹⁸ Када си се попео на висину,
за собом си повео сужње
и од људи примио дарове,
чак и од бунтовника̂,
да би ГОСПОД, Бог, тамо боравио.

¹⁹ Нека је благословен Господ,
Бог наш Спаситељ,

који наш терет носи повоздан. *Села*

²⁰ Наш Бог је Бог који спасава;
ГОСПОД, Господ, од смрти избавља.

²¹ Заиста, Бог ће смрскати главе
својих непријатеља,
космато теме онога ко у својој
кривици остаје.

²² Господ рече: »Вратићу их из
Башана,

вратићу их из морских дубина,

²³ да ноге умочиш, а твоји пси језик
у крв непријатеља.«

²⁴ Народ виде улазак твоје поворке,
Боже,

улазак поворке Бога, мога Цара, у
светилиште.

²⁵ Напред су певачи, за њима свирачи,
између њих девојке у даире ударају.

²⁶ Бога благосиљајте на великом
скупу,

ГОСПОДА, Врело Израелово,
благосиљајте!

²⁷ Предводи их најмлађи, Венијамин,
за њим поглавари Јудини са њиховим
мноштвом,

поглавари Завулонови и поглавари
Нефталимови.

²⁸ Покажи своју силу, Боже,
силу, Боже, којом си за нас све чинио

²⁹ из свога Храма у Јерусалиму,
где ти цареви доносе дарове.

³⁰ Запрети звери међу трском,
крду бикова међу телићима народâ.

Нека ти, унижена,

*68:4 *Величајте ... облацима* Овај текст на хебрејском може да значи и
»Припремите друм за онога који јаше кроз пустош«.

сребрне шипке донесе.
 Распршио си народе којима је мио
 рат;
 сада ти пузећи долазе са
 сребрњацима.

³¹ Из Египта ће доћи посланици,
 Куш ће пружити руке Богу.

³² Певајте Богу, царства земаљска,
 псалме певајте ГОСПОДУ, *Села*

³³ Ономе који јаше по небесима,
 по небесима искомским,
 који, ено, силним гласом грми.

³⁴ Признајте Божију силу.

Његово је величанство над Израелом,
 његова сила у облацима.

³⁵ Страшан си, Боже, у свом
 светилишту.

Бог Израелов силу и моћ даје свом
 народу.

Нека је благословен Бог!

Псалам

*Хоровођи. По напеву
 »Љиљаник«. Давидов.*

69 Спаси ме, Боже!
 Воде ми се попеле до гуше,

² у дубок муљ тонем,
 где ногама нема ослонца.

У дубоке воде упадох,
 таласи ме преплављују.

³ Изнемогох од дозивања,
 грло ми промукло.

Очи ме заболеше Бога мога
 ишчекујући.

⁴ Оних што ме низашта мрзе
 више је но власи ми на глави.

Много је мојих непријатеља без
 разлога,

терају ме да вратим што нисам украо.

⁵ Ти знаш моје безумље, Боже,
 моја кривица није ти скривена.

⁶ Нека не буду осрамоћени због мене
 они који те ишчекују,
 Госпoде ГОСПОДЕ над војскама.

Нека се не постиде због мене
 они који те траже,

Боже Израелов.

⁷ Јер, ради тебе трпим увреде
 и стид ми покрива лице.

⁸ Странац сам својој браћи,
 туђинац синовима моје мајке.

⁹ Изједа ме ревност за твој Дом
 и на мене падају увреде оних који те
 вређају.

¹⁰ Кад плачем и постим,
 вређају ме.

¹¹ Кад се у кострет обучем,
 узречица им постанем.

¹² Они што седе на капији,
 против мене говоре,

а пијанци о мени певају ругалице.

¹³ А ја се теби молим, ГОСПОДЕ.

У време своје наклоности,
 у својој великој љубави, Боже,
 услиши ме својим спасењем
 поузданим.

¹⁴ Ишчупај ме из блата,
 не дај да потонем.

Избави ме од оних који ме мрзе,
 из вода дубоких.

¹⁵ Не дај да ме преплаве воде,
 ни прогутају дубине,
 ни да гробна јама своја уста затвори
 нада мнош.

¹⁶ Услиши ме, ГОСПОДЕ,
 јер твоја љубав је добра.

Окрени ми се у својој великој
 самилости.

¹⁷ Не криј своје лице од мене, твог
 слуге,

брзо ме услиши, јер сам у невољи.

¹⁸ Приђи и избави ми душу,
 спаси ме због мојих непријатеља.

¹⁹ Ти знаш увреде које примих,
 моју срамоту и стид.

Пред тобом су сви моји душмани.

²⁰ Увреде ми сломише срце,
 и разболех се.

Чекао сам да се неко сажали,
 али таквог не би,
 и да ме неко утеши,
 али не нађох никог.

21 У јело ми ставише жучи,
кад ожедних, дадоше ми да пијем
сирће.
22 Нека им трпеза пред њима постане
замка
и клопка за њихове пријатеље.
23 Нека им се помраче очи, да не виде,
и нека им се кукови тресу без
престанка.
24 Излиј своју срџбу на њих,
нека их стигне твој љути гнев.
25 Нека им опусту табор –
не било никог да им станује у
шаторима.
26 Јер, прогоне онога кога ти раниш
и причају о болу оних које прободеш.
27 Кривицу им додај на кривицу,
не дај да се оправдају пред тобом.
28 Нека буду избрисани из књиге
живих,
нека не буду уписани с праведнима.
29 А ја сам јадан и болан;
нека ме твоје спасење заштити, Боже.
30 Песмом ћу хвалити Божије Име
и величати га песмом захвалницом.
31 Биће то ГОСПОДУ милије од вола,
милије од јунца с роговима и
папцима.
32 Видеће то кротки и обрадовати се.
Живело вам срце, ви који Бога
тражите.
33 ГОСПОД чује убоге
и не презире своје засужњене.
34 Нека га хвале небо и земља,
мора и све што се у њима креће,
35 јер Бог ће спасти Сион
и поново подићи градове Јудине.
Народ ће се тамо населити и
запосести га.
36 Наследиће га потомци његових
слугу,
пребивати у њему они који његово
Име воле.

Псалам

Хоровођи. Давидов. За спомен.

70 Боже, избави ме!
ГОСПОДЕ, у помоћ ми похитај!
2 Нека осрамоћени и постиђени буду
сви који би да ми узму живот.
Нека осрамоћени узмакну
сви који ми желе зло.
3 Нека узмакну у својој срамоти
сви који ми се злурадо ругају.
4 А они који те траже
нека се у теби радују и веселе.
Нека они који воле твоје спасење
без престанка говоре:
»Нека је узвишен Бог!«
5 А ја, јадан сам и бедан.
У помоћ ми похитај, Боже.
Ти си ми Помагач и Избавитељ,
ГОСПОДЕ;
не оклевај.

Псалам

71 У тебе се уздам, ГОСПОДЕ,
не дај да се икада постидим.
2 Избави ме и ослободи у својој
праведности,
помно ме саслушај и спаси.
3 Буди ми стена уточишта
на коју увек могу да дођем.
Заповест издај да ме спасеш,
јер ти си хридица и тврђава моја.
4 Ослободи ме из руку опакога, Боже
мој,
из шака човека злог и окрутног.
5 Јер, ти си моја нада, Господе
ГОСПОДЕ,
моје уздање од младости.
6 На тебе се од мајчине утробе
ослањам,
ти си ме из трбуха мајчиног извео.
Без престанка ти изричем хвале.
7 Пример постадох многима,
јер ти си моје јако уточиште.
8 Уста су ми пуна хвала о теби,
твоју лепоту поваздан објављују.

9 Не одбаци ме у старости,
 не остави ме кад ми ишчили снага.
 10 Јер, непријатељи говоре против
 мене,
 заједно кују заверу они што на мој
 живот вребају.
 11 Говоре: »Бог га је оставио.
 Идите за њим и ухватите га,
 јер нема никог да га избави.«
 12 Не удаљуј се од мене, Боже,
 у помоћ ми похитај, Боже мој.
 13 Нека моји тужитељи скончају у
 срамоти,
 нека презир и стид покрију оне који
 би да ми науде.
 14 А ја ћу те чекати без престанка,
 све више ти изрицати хвале.
 15 Уста ће моја причати о твојој
 праведности,
 повоздан о твојим делима спасења,
 иако им не знам броја.
 16 Доћи ћу са снагом Господа
 ГОСПОДА,
 помињаћу твоју праведност, само
 твоју.
 17 Ти ме од моје младости учиш, Боже,
 и ја све досад твоја чудесна дела
 објављујем.
 18 Не остављај ме, Боже, сад кад сам
 стар и оседео,
 док снагу твоје руке не објавим
 нараштају новом,
 твоју силу свима који ће доћи.
 19 Твоја праведност до неба досеже,
 Боже,
 који си велика дела учинио.
 Ко је, Боже, као ти?
 20 Иако си ме великим и тешким
 невољама изложио,
 опет ћеш ме оживети,
 опет ћеш ме из дубина земље подићи.
 21 Учинићеш ме већим но икад
 и опет ме утешити.

22 Харфом ћу ти захваљивати за твоју
 истину, Боже мој,
 у лиру ти свирати, Свече Израелов.
 23 Клицаће моје усне док ти свирам
 и моја душа, коју си избавио.
 24 Мој језик ће о твојој праведности
 причати повоздан,
 јер су осрамоћени и постиђени
 они који хтедоше да ми науде.

Псалам

Соломонов.

72 Боже, дај цару, сину царевом,
 свој осећај за правду и
 правичност,
 2 да твом народу суди правично
 и твојим сиромасима по правди.
 3 Нека планине народу донесу мир,
 а брда праведност.
 4 Нека брани сиромаше међу народом,
 нека спасе децу убогих,
 нека скрши тлачитеља.
 5 Нека те се боје док год је сунца и
 месеца,
 кроз сва поколења.
 6 Нека цар буде као киша која пада на
 покошену ливаду,
 као пљускови што натапају земљу.
 7 Нека у данима његове владавине
 праведни бујају
 и мир обилује док год је месеца.
 8 Нека влада од мора до мора
 и од Еуфрата* до крајева земље.
 9 Нека пред њим клече становници
 пустиње,
 нека његови непријатељи лижу
 прашину.
 10 Нека му цареви Таршиша и острва
 доносе данак,
 цареви Сабе и Севе дарове.
 11 Нека му се клањају сви цареви,
 нека му служе сви народи.
 12 Јер, он ће избавити убогога кад
 завапи,

*72:8 Еуфрата Дословно: реке.

сиромаша који нема помагача.

¹³ Сажалиће се на сиромаша и убогога и спасти живот убогима.

¹⁴ Избавиће их од тлачења и насиља, јер му је њихова крв драгоцена.

¹⁵ Живео цар!

Нека му се дарује злато сабејско.

Нека се моле за њега без престанка.

Нека га поваздан благосиљају.

¹⁶ Нека буде обиље жита у земљи,

нека се повија по врховима гора.

Нека њени плодови бујају као Либан.

Нека житељи града цветају као трава на земљи.

¹⁷ Нека му се име сачува довека,

нека траје док год је сунца.

Нека преко њега сви народи

буду благословени

и нека га славе.

¹⁸ Нека је благословен ГОСПОД, Бог, Бог Израелов, који једини чини чуда.

¹⁹ Нека је благословено његово славно Име довека.

Нека се сва земља испуни његовом славом.

Амин! Амин!

²⁰ Овде се завршавају молитве Давида сина Јесејевог.

Псалам

Књига трећа

(Псалми 73-89)

Псалам Асафов.

73 Заиста је добар Бог према Израелу,

према онима чистог срца.

² А ја – замало ми ноге не посрнуше, замало се не оклизнух корачајући,

³ јер сам завидео бахатима гледајући благостање опаких.

⁴ Никакву патњу не трпе, тело им здраво и снажно.

⁵ Немају брига као други, нити их људске невоље погађају.

⁶ Зато им је охолост огрлица, насиље одећа коју облаче.

⁷ Очи им подбуле од сала, срце им препуно измишљотина.

⁸ Изругују се, говоре пакосно, надмено прете тлачењем.

⁹ Устима присвајају небеса, а језиком запоседају земљу.

¹⁰ Зато се народ њима окреће и њихове речи гута као воду.

¹¹ А они говоре: »Откуд Бог зна шта чинимо?«

и: »Зар Свевишњи има знање?«

¹² Ето такви су опаки – увек безбрижни, богатство гомилају.

¹³ Узалуд сам чисто срце чувао и руке прао у недужности.

¹⁴ Поваздан ме погађају невоље и казну примам сваког јутра.

¹⁵ Да сам рекао: »И ја ћу говорити тако«,

издао бих твоју децу.

¹⁶ Али, кад сам све то покушао да разумем,

сувише тешко ми је било

¹⁷ док нисам ушао у Божије светилиште

– тада схватих какав им је крај:

¹⁸ Заиста, на клизаво место их стављаш,

у пропаст их обараш.

¹⁹ У једном трену пропадају,

докраја збрисани ужасом.

²⁰ Као што човек заборави сан кад се пробуди,

тако ћеш и ти, Господе, заборавити њихов лик кад устанеш.

²¹ Кад ми је срце било чемерно и мисли огорчене,

²² био сам безумник и незналица, живинче бесловесно пред тобом.

²³ Али ипак сам стално с тобом, ти ме за десницу држиш.

²⁴ Својим саветима ме водиш, а на крају ћеш ме увести у славу.

²⁵ Кога ја на небу имам осим тебе?

А уз тебе, ништа ми на земљи није мило.

²⁶ Занемоћати ми може тело и срце, али Бог је снага мога срца и мој део довека.

²⁷ Пропашће они који су далеко од тебе; ти затиреш све који су ти неверни.

²⁸ А за мене је добро да будем у Божијој близини;

у Господу ГОСПОДУ налазим уточиште.

Причаћу о свим твојим делима.

Псалам

Маскил Асафов.

74 Зашто нас довека одбаци, Боже?

Зашто твој гнев тиња против стада твога пашњака?

² Сети се свога народа, који си давно купио,

племена које си откупио да буде твој посед,

ове горе Сион, на којој си боравио.

³ Скрени своје кораке ка вечним рушевинама,

ка свем разарању које непријатељ учини у светилишту.

⁴ Рикали су твоји душмани

на месту нашег састанка с тобом,

знак своје победе поставили.

⁵ Као човек што секиром витла по гуштари,

⁶ секирама и ђускијама

скршише све даске изрезбарене.

⁷ Твоје светилиште спалише до земље, оскврнавише боравиште твога Имена.

⁸ Помислише: »Хајде да их докраја сатремо.«

И спалише сва места састанка с Богом у земљи.

⁹ Не видимо више своја знамења,

нема више пророка,

нико од нас не зна докле ће овако.

¹⁰ Докле ће те врећати душманин, Боже?

Зар ће ти непријатељ погрђивати Име довека?

¹¹ Зашто суспрежеш руку, своју десницу?

Дигни је са својих груди, докрајчи их!

¹² Али Бог је мој цар од давнина, он спасење доноси на земљу.

¹³ Ти си својом силом расколио море, разбио главе неманима у води.

¹⁴ Ти си левијатану смрскао главе, дао га за храну створењима пустињским.

¹⁵ Ти си врела и потоке отворио, ти си пресушио реке непресушне.

¹⁶ Дан је твој, а и ноћ је твоја, ти си поставио месец и сунце.

¹⁷ Ти си одредио све међе земљине, ти си створио лето и зиму.

¹⁸ Сети се, ГОСПОДЕ, како те непријатељ врећао,

како ти је Име погрђивао народ безуман.

¹⁹ Не предај живот своје голубице зверима,

не заборави живот својих сиромаша довека.

²⁰ Сети се свога Савеза, јер пуни су насиља мрачни закуци земље.

²¹ Не дај да потлачени узмакне осрамоћен,

нека сиромаша и убоги хвале твоје Име.

²² Устани, Боже, заузми се за своју парницу,

сети се како те безумници поваздан врећају.

²³ Не заборави грају твојих душмана и непрестану галаму оних што се дижу против тебе.

Псалам

Хоровођи. По напеву »Не затри«.

Псалам Асафов. Песма.

75 Теби захваљујемо, Боже, захваљујемо јер је твоје Име близу.

О твојим чудесним делима људи причају.

²»Кад изаберем право време, судићу правично.

³Кад се затресе земља и сви њени житељи,

ја њене стубове у раван враћам. *Села*

⁴Бахатима говорим: „Не хвалишите се“

и опакима: „Не дижете рогове.

⁵Не дижете рогове ка небу, не говорите истегнуте шије.“

⁶Уздизање не долази

ни са истока, ни са запада,

ни из пустиње.

⁷Него, Бог је тај који суди:

једнога унизује, а другога уздиже.

⁸Јер, у руци ГОСПОДЊОЈ пехар је гнева,

пун вина запењеног, зачињеног.

Кад га излије,

до талоба ће га искапити

и испити сви опаки на земљи.

⁹А ја ћу ово довека објављивати;

псалме ћу певати Богу Јаковљевом.

¹⁰»Одсећи ћу рогове свим опакима,

а уздигнути биће рогови праведникови.«

Псалам

Хоровођи. Уз жичане инструменте.

Псалам Асафов. Песма.

76 Бог је знаменит у Јуди, Име му је велико у Израелу.

²У Салиму је његов шатор,

на Сиону боравиште.

³Тамо је поломио пламене стреле, штитове и мачеве,

бојно оружје. *Села*

⁴Светлошћу блисташ,

величанственији од прадавних гора.

⁵Храбри леже опљачкани,

у последњи сан утонули;

ниједан ратник не диже руку.

⁶Од твоје претње, Боже Јаковљев,

и јахач и коњ у дубок сан утонуше.

⁷Само се тебе треба бојати.

Ко сме да стане пред тебе кад се разгневиш?

⁸Ти с неба изрече пресуду –

земља се уплаши и умири

⁹кад Бог устаде да суди,

да спасе све кротке на земљи. *Села*

¹⁰Захваљиваће ти и јаросни Едом, преостале из Хамата везаћеш за себе*.

¹¹Заветујте се ГОСПОДУ, своме Богу, и завете извршавајте.

Нека околни народи доносе дарове

Ономе кога се треба бојати.

¹²Он чини да владари буду понизни,

њег се боје земаљски цареви.

Псалам

Хоровођи. За Једутуна.

Асафов. Псалам.

77 Богу вапијем за помоћ, Богу вапијем, и он ме чује.

²У дан невоље Господа тражим, ноћу до изнемоглости пружам руке и моја душа одбија да се утеши.

³Сетим се Бога, и заридам,

размишљам, и клонем духом. *Села*

⁴Не даш да ми се склопе очи,

узрујан сам, не могу да говорим.

⁵Размишљам о данима давним,

годинама прадавним.

⁶Ноћу се сећам својих песама.

Са својим срцем разговарам,

а мој дух тражи одговор:

*76:10 *Захваљиваће ... за себе* Овај текст на хебрејском може да значи и »Захваљиваће ти јарост човекова, преосталу јарост везаћеш за себе«.

⁷ »Зар ће Господ довека одбацити?
 Зар се више неће смилovati?
⁸ Зар довека нестане његова љубав?
 Зар за сва поколења пропаде његово
 обећање?
⁹ Зар је Бог заборавио да буде
 милостив?
 Зар је у гневу своју самилост
 закључао?« *Села*
¹⁰ И говорим: »Ово ме боли:
 десница Свевишњег није више с
 нама.«
¹¹ Сећаћу се дела ГОСПОДЊИХ,
 да, сећаћу се твојих давних чуда.
¹² Мислићу о свим твојим делима
 и размишљати о оном што си учинио.
¹³ Твој пут је свет, Боже.
 Који је бог тако велик као наш Бог?
¹⁴ Ти си Бог који чини чуда,
 ти своју силу обзнањујеш међу
 народима.
¹⁵ Својом си руком откупио свој
 народ,
 потомке Јаковљеве и Јосифове. *Села*
¹⁶ Воде те видеше, Боже,
 воде те видеше и згрчише се,
 дубине задрхташе.
¹⁷ Мрачни облаци излише воду,
 небом се проломи гром,
 твоје стреле се разлетеше.
¹⁸ Твоја грмљавина заори се у вихору,
 муње обасјаше свет,
 земља задрхта и затресе се.
¹⁹ Твој пут је водио кроз море,
 твоја стаза кроз силне воде,
 иако се твоје стопе не видеше.
²⁰ Ти свој народ поведе као стадо
 преко Мојсија и Аарона.

Псалам

Маскил Асафов.

78 Чуј моје учење, народе,
 почуј речи мојих уста.
² Своја уста ћу отворити у причама,

објавити давне загонетке.
³ Оно што смо чули и сазнали,
 оно што су нам наши очеви
 испричали,
⁴ нећемо крити од њихових унука.
 Причаћемо следећем нараштају
 о хвале достојним делима
 ГОСПОДЊИМ,
 о његовој сили и чудима која учини.
⁵ Он установи прописе у Јакову
 и постави Закон у Израелу,
 за које заповеди нашим праоцима
 да их својој деци обзнане,
⁶ да их сазна следећи нараштај,
 деца која ће се тек родити,
 која ће онда говорити својој деци
⁷ да се уздају у Бога
 и не забораве Божија дела,
 него да чувају његове заповести,
⁸ да не буду као њихови праоци –
 нараштај бунтован и непокоран,
 нараштај чије је срце непостојано
 и који је духом неверан Богу.
⁹ Ефремовци, иако наоружани луком,
 на дан битке окренуше леђа.
¹⁰ Нису се држали Божијег Савеза
 и одбијали су да живе по његовом
 Закону.
¹¹ Заборавили су његова дела
 и чуда која им је показао.
¹² Чудесна дела је учинио
 наочиглед њиховим праоцима
 у земљи египатској, у цоанском крају.
¹³ Море је раздвојио и кроз њега их
 провео,
 учинио да воде стоје као бедем.
¹⁴ Дању их је водио облаком,
 а сву ноћ светлошћу огња.
¹⁵ У пустињи је расколио стене
 и напојио их водом обилном као
 океан*.
¹⁶ Из хридине је извео потоке
 и учинио да воде потекну као реке.

*78:15 *обилном као океан* Дословно: као велика дубина.

17 А они су и даље грешили против њега,
бунећи се против Свевишњег у
пустињи.

18 Намерно су искушавали Бога
тражећи храну за којом су жудели.

19 Против Бога су говорили, питајући:
»Може ли Бог да простре трпезу у
пустињи?

20 Ето, стену је ударио, да вода потече,
и набујали потоци теку.

А може ли дати и хлеба?

Може ли свом народу да набави
меса?»

21 Кад их је Бог чуо, разјари се.

Огањ плану против Јакова,
гнев се диже против Израела,

22 јер нису веровали Богу
ни уздали се у његово спасење.

23 Он заповеди облацима на небу
и отвори двери небеске,

24 па просу ману као кишу, да народ
једе;

даде им жита са неба.

25 Човек је јео хлеб анђела.

Он им посла хране да једу досита.

26 Он с небеса пусти источни ветар
и својом силом јужни ветар доведе,

27 па као кишу просу на њих меса као
прашине,

крилатих птица као морског песка.

28 Он учини да им попадају сред
табора,

свуд околу њихових шатора.

29 И они су јели док се добро не
наједоше,

јер им је дао оно за чим су жудели.

30 А док их још није прошла жеља,
док им је храна још била у устима,

31 Божији гнев се диже на њих.

Он поби најснажније међу њима
и покоси младиће Израелове.

32 А они су ипак и даље грешили
и нису веровали упркос чудима.

33 Зато им оконча дане у једном даху
и њихове године ужасом изненадним.

34 Кад год би их Бог убијао, тражили
би га

и опет му се свесрдно враћали –

35 сетили би се да је Бог њихова Стена,
Бог Свевишњи њихов Откупитељ.

36 А онда би га опет варали устима
и лагали га језиком.

37 Нису му били одани срцем,
ни верни његовом Савезу.

38 А он, самилостан, праштао би им
грех

и не би их затро.

Много је пута суспрезао гнев

и није будио сву своју јарост.

39 Јер, сетио би се да су само тело,
ветар који прође и више се не враћа.

40 Колико су се само бунили против
њега у пустињи

и жалостили га у пустилини!

41 Стално су изнова искушавали Бога
и задавали бол Свецу Израеловом.

42 Нису се сећали његове руке –
дана кад их је од њиховог душманина
откупио,

43 ни знамења која је учинио у Египту,
његових чуда у цоанском крају:

44 Он им у крв претвори
реке и потоке, да не пију из њих.

45 Ројеве мува посла међу њих, да их
изједу,

и жабе, да их затру.

46 Усеве им предаде штурку,
њихову муку скакавцу чегрташу.

47 Лозу им затуче градом,
њихове дивље смокве мразом.

48 Говеда им предаде граду,
њихову стоку муњама.

49 Посла на њих сву жестину свога
гнева,

срџбу, бес и невољу.

Гласнике несреће одасла на њих.

50 Стазу поравна за свој гнев.

Живот им не поштеде смрти,
него их предаде помору.

51 Побли све прворођено у Египту,

првине мушкости у Хамовим шаторима.

⁵² А свој народ изведе као овце и кроз пустињу их поведе као стадо.

⁵³ Водио их је поуздано, па се нису плашили,

а море прекри њихове непријатеље.

⁵⁴ Доведе их у своју свету земљу, на ову гору, коју својом десницом освоји.

⁵⁵ Пред њима истера народе; ужетом измери и подели наследство племенима Израеловим и даде им да се настане у својим шаторима.

⁵⁶ Али они су искушавали Бога Свевишњег и бунили се против њега.

Нису се држали његових прописа,

⁵⁷ него се одметнуше као и њихови очеви

и изневерише га, непоуздани као лук искривљен.

⁵⁸ Гневили су га својим узвишицама и чинили га љубоморним својим идолима.

⁵⁹ Када их је Бог чуо, разјари се и сасвим одбаци Израел.

⁶⁰ Он напусти Боравиште у Шилу, шатор у ком се настанио међу људима.

⁶¹ Знак своје силе посла у сужањство и знак свога сјаја у душманинове руке.

⁶² Свој народ предаде мачу, разјарен на свој посед.

⁶³ Огањ им прождре младиће и њихове девојке не чуше песму свадбену.

⁶⁴ Свештеници им попадаше од мача – не заплакаше њихове удовице.

⁶⁵ Тада се Господ прену као од сна, као ратник који се трезни од вина.

⁶⁶ Своје душмане потисну, вечној срамоти их предаде.

⁶⁷ Потом одбаци шатор Јосифов

и не изабра племе Ефремово, ⁶⁸ него изабра племе Јудино, гору Сион, коју заволе.

⁶⁹ Своје светилиште сагради као висове,

као земљу, коју је утемељио довека.

⁷⁰ Изабра Давида, свога слугу, и узе га од овчијих торова.

⁷¹ Доведе га од оваца дојилица да напаса Јакова, његов народ, Израела, његов посед.

⁷² И напасао их је срца честитог, водио их вештим рукама.

Псалам

Псалам Асафов.

79 Боже, народи провалише у твој посед.

Укаљаше твој свети Храм, Јерусалим претворише у рушевину.

² Лешеве твојих слугу

дадоше за храну птицама, месо твојих верних зверима.

³ Крв им излише око Јерусалима као воду,

а никога да их сахрани.

⁴ Ругло постадосмо својим суседима, предмет подсмеха и поруге онима око нас.

⁵ Докле још, ГОСПОДЕ?

Зар ћеш се довека гневити?

Зар ће твоја љубомора горети као огањ?

⁶ Излиј своју јарост на народе који те не знају,

на царства која ти не призивају Име.

⁷ Јер, они прождреше Јакова и опустошише његово боравиште.

⁸ Не сећај се, против нас, греха наших предака.

Нека нам твоја самилост похита у сусрет,

јер смо беспомоћни.

⁹ Помози нам, Боже, наш Спаситељу, свог славног Имена ради.

Избави нас и опрости нам грехе
Имена свога ради.

¹⁰ Зашто да народи говоре:

»Где им је бог?«

Нека нама наочиглед народи сазнају
како се светиш за проливену крв
својих слугу.

¹¹ Нека роптање сужања стигне пред
тебе,

снагом своје руке сачувај живот на
смрт осуђених.

¹² Седмоструко врати у крило нашим
суседима

увреду коју су ти нанели, ГОСПОДЕ.

¹³ Тада ћемо ти ми, твој народ,

овце твога пашњака, довека
захваљивати,

исказивати ти хвале кроз сва
поколења.

Псалам

*Хоровођи. По напеву »Љиљан
Сведочанства«. Псалам Асафов.*

80 Чуј нас, Пастиру Израелов,
ти који Јосифов народ водиш
као стадо.

Ти који на престолу

међу херувимима седиш, засијај

² пред Ефремом, Венијамином и
Манасијом.

Пробуди своју снагу,

дођи и спаси нас.

³ Обнови нас, Боже;

нека нас обасја светлост твога лица,
да се спасемо.

⁴ Докле ће, ГОСПОДЕ, Боже над
војскама,

твој гнев тињати против молитви
твога народа?

⁵ Хлебом од суза га храниш

и пехарима суза појиш.

⁶ Учинио си да се суседи због нас
препиру

и да нам се наши непријатељи ругају.

⁷ Обнови нас, Боже над војскама;
нека нас обасја светлост твога лица,
да се спасемо.

⁸ Ти си из Египта донео лозу,
истерао народе и посадио је.

⁹ За њу си искрчио место,

и она се закорени и испуни земљу.

¹⁰ Њена сенка планине је прекривала,
њене гране моћне кедрове.

¹¹ До Великог мора* пружала је розге,
своје младице до Еуфрата†.

¹² Зашто јој поломи ограде
да са ње беру сви који крај ње прођу?

¹³ Вепар из шуме је пустоши,

пољско звериње прождире.

¹⁴ Врати нам се, Боже над војскама!

Погледај са неба и види.

Старај се о овој лози,

¹⁵ чокоту који је твоја десница
посадила,

сину кога си за себе одгајио.

¹⁶ Они који је спалише и посекоше,
нека изгину од претње твога лица!

¹⁷ Нека твоја рука буде

на човеку крај твоје деснице,

на ономе кога си за себе одгајио.

¹⁸ Тада се нећемо окретати од тебе.

Оживи нас,

и твоје Име ћемо призивати.

¹⁹ Обнови нас, ГОСПОДЕ, Боже над
војскама;

нека нас обасја светлост твога лица,
да се спасемо.

Псалам

Хоровођи. На гититу. Асафов.

81 Кличите Богу, нашој снази,
радосно вичите Богу
Јаковљевом!

² Псалам запевајте, у даире ударите,
у милозвучну харфу и лиру
засвирајте.

*80:11 *Великог мора* То јест: Средоземног мора.

†80:11 *Еуфрата* Дословно: реке.

³ У овнујски рог дуните за млада месеца,
за пуна месеца на дан нашег Празника.

⁴ То је уредба за Израел,
закон Бога Јаковљевог.

⁵ То је Јосифу дао као пропис
када је изашао против земље египатске.

Ово чух на језику који нисам знао:

⁶ »Плећа му измакнух испод терета,
руке му се ослободише кошаре.

⁷ Ти ми завапи у невољи,
и ја те избавих.

Услиших те из скровишта грома,
проверих те код водâ Мериве. *Села*

⁸ »Чуј ме, мој народе, опоменућу те.
Е кад би ме послушао, Израеле!

⁹ Нека код тебе не буде туђег бога
и страном богу се не клањај.

¹⁰ Ја сам ГОСПОД, твој Бог,
који те извео из Египта.

Своја уста отвори,
и ја ћу их напунити.

¹¹ »Али мој народ не хтеде да ме
послуша,

Израел ми се не покори.

¹² Зато их предадох њиховом
тврдокорном срцу,
да за својим саветима иду.

¹³ Е, кад би ме мој народ послушао,
мојим путевима ишао Израел!

¹⁴ Брзо бих њихове непријатеље
покорио

и руку окренуо против њихових
душмана.

¹⁵ Улагивали би се ГОСПОДУ они који
га мрзе;

време њихове казне било би довека.

¹⁶ А Израел бих хранио најбољом
пшеницом

и ситио га медом из стене.«

Псалам

Псалам Асафов.

82 Бог устаје на Божијем скупу,
пресуду доноси међу
судијама*:

² »Докле ћете судити неправедно
и бити пристрасни према опакима?
Села

³ »Браните сиромаша и сироче,
оправдавајте потлаченога и сиротана.

⁴ Избављајте сиромаша и убога,
ослобађајте их из руку опаких.

⁵ »Ништа не знају и ништа не
разумеју.

Док тумарају у мраку,
сви се темељи земље љуљају.

⁶ Ја рекох: „Богови сте,
сви сте синови Свевишњега.“

⁷ Али умрећете као сви људи
и пасти као сваки поглавар.«

⁸ Устани, Боже, суди земљи,
јер сви народи су твој посед.

Псалам

Песма. Псалам Асафов.

83 Не ћути, Боже!
Не буди нем, Боже, и не мируј!

² Јер, ево, твоји непријатељи се
ускомешаше,

дигоше главу они који те мрзе.

³ Лукаве науме кују против твога
народа

и спремају завере против твојих
штићеника.

⁴ Говоре: »Хајде да их затремо као
народ,

да се Израелово име више не
помиње.«

⁵ Јер, сложено заверу кују,
савез склапају против тебе

⁶ шатори Едома и Јишмаеловаца,
Моав и Хагарци,

* **82:1 судијама** Дословно: боговима. Хебрејска реч *елохим* понекад се користи за царе и судије да се истакне да су они Божији представници.

7 Гевал, Амон и Амалек,
 Филистеја и житељи Тира.
 8 Чак им се и Асирија придружила,
 да помогне Лотовим потомцима. *Села*
 9 Учини с њима као и с Мидјанцима,
 као са Сисром и Јавином код потока
 Кишона,
 10 који погинуше код Ендора
 и постадоше ђубриво на тлу.
 11 Учини да им поглавари буду као
 Орев и Зеев,
 сви њихови владари као Зевах и
 Цалмуна,
 12 који рекоше:
 »Хајде да запоседнемо Божије
 пашњаке.«
 13 Учини да буду као плева у вихору,
 као стрњика на ветру.
 14 Као што огањ прождире шуму
 и пламен пали планине,
 15 тако их потерај својим вихором
 и престрави својим ветром олујним.
 16 Лица им прекриј срамотом,
 да тебе потраже, ГОСПОДЕ.
 17 Нека се довека стиде и плаше,
 нека у срамоти пропадну.
 18 Нека знају да си ти,
 коме је име ГОСПОД,
 једини Свевишњи над свом земљом.

Псалам

*Хоровођи. На гититу.
 Потомака Корејевих. Псалам.*

84 Како је дивно твоје Боравиште,
 ГОСПОДЕ над војскама!
 2 Душа ми жуди и гине за двориштима
 ГОСПОДЊИМ,
 срце и тело ми кличу Богу живоме.
 3 Чак и врабац себи налази дом
 и ластавица гнездо за себе,
 где ће своје птиће излећи,
 крај твојих жртвеника, ГОСПОДЕ над
 војскама,
 Царе мој и мој Боже.
 4 Благо онима што у твом Дому бораве
 – они те без престанка хвале. *Села*

5 Благо онима чија је снага у теби,
 који су се у срцу одлучили за
 ходочашће.
 6 Док пролазе долином Баха,
 у место пуно извора је претварају,
 а јесења киша благословима је
 прекрива.
 7 Све више им расте снага
 док се сваки не покаже пред Богом на
 Сиону.
 8 ГОСПОДЕ, Боже над војскама, чуј
 моју молитву,
 саслушај ме, Боже Јаковљев. *Села*
 9 Погледај наш штит, Боже,
 лице помазаника свога погледај с
 наклоношћу.
 10 Бољи је један дан у твојим
 двориштима
 од хиљаду других.
 Радије ћу да стојим на прагу Дома
 мога Бога
 него да станујем у шаторима опаких.
 11 ГОСПОД, Бог, Сунце је и Штит.
 ГОСПОД даје милост и славу;
 ниједно добро не ускраћује
 онима чији је живот непрекоран.
 12 ГОСПОДЕ над војскама,
 благо човеку који се у тебе узда.

Псалам

*Хоровођи. Потомака
 Корејевих. Псалам.*

85 Милостив си био својој земљи,
 ГОСПОДЕ,
 Јакову си вратио благостање.
 2 Уклонио си кривицу свога народа,
 све његове грехе покрио. *Села*
 3 Склонио си сву своју срџбу
 и одвратио се од свог љутог гнева.
 4 Обнови нас, Боже, наш Спаситељу,
 и окончај свој гнев према нама.
 5 Зар ћеш се довека на нас гневити?
 Зар ће се твој гнев протезати кроз сва
 поколења?
 6 Зар нас нећеш поново оживети,
 да се твој народ радује у теби?

7 Своју љубав нам покажи, ГОСПОДЕ,
и дај нам своје спасење.
8 Хоћу да чујем шта Бог, ГОСПОД,
говори,
јер он обећава мир своје народу,
вернима својим –
само нека се опет не окрену безумљу.
9 Да, његово спасење је близу онима
који га се боје,
да се Слава настани у нашој земљи.
10 Састају се љубав и истина,
љубе се праведност и мир.
11 Истина ниче из земље,
а праведност гледа са неба.
12 Да, ГОСПОД ће дати оно што је
добро
и наша земља даће свој род.
13 Праведност ће ићи пред њим
и пут припремити за његове кораке.

Псалам

Молитва Давидова.

86 Чуј ме, ГОСПОДЕ, услиши ме,
јер сиромах сам и убог.
2 Душу ми чувај, јер сам ти веран.
Ти си мој Бог; спаси мене, свога слугу,
који се у тебе узда.
3 Смилуј ми се, Господе,
јер ти поваздан вапијем.
4 Обрадуј свога слугу,
јер за тобом жудим, Господе.
5 Ти си, Господе, добар и спреман да
прашташ,
препун љубави према онима који ти
вапију.
6 Чуј, ГОСПОДЕ, моју молитву,
помно саслушај мој вапај за милост.
7 Вапијем ти у дан своје невоље,
јер ћеш ме услишити.
8 Нема међу боговима таквог као ти,
Господе,
и нема делâ као што су твоја.
9 Доћи ће сви народи које си створио
и поклонити се пред тобом, Господе,

и Име твоје славити.
10 Јер, ти си велик
и чудесна дела чиниш;
ти једини си Бог.
11 Свом путу ме научи, ГОСПОДЕ,
да у твојој истини ходам.
Дај ми неподељено срце
да се твога Имена бојим.
12 Захваљиваћу ти, Господе, мој Боже,
свим својим срцем;
твоје Име славићу довека.
13 Јер, велика је твоја љубав према
мени,
из дубина Шеола живот си ми
избавио.
14 Бахати се дигоше на мене, Боже,
скуп силника мој живот тражи.
За тебе они не маре.
15 А ти си, Господе, Бог самилостан и
милостив,
спор да се разгневиш, препун љубави
и истине.
16 Окрени се к мени и смилуј ми се;
дај своје снаге своје слуги
и спаси сина своје слушкиње.
17 Покажи ми знак своје добротe –
нека га виде они што ме мрзе,
и постиде се,
јер си ми ти помогао, ГОСПОДЕ, и
утешо ме.

Псалам

Потомака Корејевих. Псалам. Песма.

87 На светим горама основао је
град.
2 ГОСПОД више воли капије сионске
од свих боравишта Јаковљевих.
3 Дивоте о теби говоре, граде Божији.
Села
4 »Рахав и Вавилон
прибројаћу к онима који ме знају,
а тако и Филистеју, Тир и Куш,
па ће се говорити: »Овај је грађанин
Сиона*.«

*87:4 *грађанин Сиона* Дословно: рођен тамо; исто и у 6. стиху.

⁵ Да, за Сион ће говорити:
 »Овај и онај његови су грађани*
 и сâм Свевишњи ће га учврстити.«
⁶ ГОСПОД ће уписати у књигу народâ:
 »Овај је грађанин Сиона.« *Села*
⁷ И они ће играти и певати:
 »У теби су сви моји извори.«

Псалам

*Песма. Псалам потомака Корејевих.
 Хоровођи. Према махалат-леаноту.
 Маскил Хемана Езраховца.*

88 ГОСПОДЕ, Боже, мој
 Спаситељу,
 и дан и ноћ пред тобом запомажем.
² Нека моја молитва дође пред тебе,
 саслушај мој вапај.
³ Јер, душа ми је сита несреће
 и живот ми се примиче Шеолу.
⁴ Већ ме убрајају у оне
 који у гробну јаму силазе.
 Као човек сам коме нема помоћи,
⁵ остављен међу мртвима,
 као погинули што леже у гробу,
 којих се више не сећаш,
 који су одвојени од твоје руке.
⁶ У најдубљу јаму си ме положио,
 у мрачне дубине.
⁷ Твоја јарост тешко ме притиска,
 свим својим таласима ме удараш.
⁸ Удаљио си од мене моје познанике,
 учинио да им постанем одвратан.
 Затворен сам и не могу да изађем.
⁹ Очи ми ослабише од патње.
 Из дана у дан теби вапијем, ГОСПОДЕ,
 теби пружам руке.
¹⁰ Зар мртвима показујеш чуда?
 Зар духови умрлих устају и захваљују
 ти? *Села*
¹¹ Зар се о твојој љубави прича у
 гробу,
 о верности твојој у Авадону?
¹² Зар се за твоја чуда зна у свету таме,

за твоју праведност у земљи
 заборава?

¹³ А ја ти ипак вапијем, ГОСПОДЕ,
 и ујутро ће моја молитва доћи пред
 тебе.
¹⁴ Зашто ме одбацујеш, ГОСПОДЕ,
 и од мене кријеш своје лице?
¹⁵ Од своје младости сам јадан
 и на самрти,
 изнемогах твоје страхоте носећи.
¹⁶ Твој љути гнев преко мене прелази,
 твоје страхоте ме сатиру –
¹⁷ повоздан се око мене вртложе као
 воде
 и сложно ме ударају.
¹⁸ Удаљио си од мене пријатеља и
 друга,
 тама ми је познаник једини.

Псалам

Маскил Етана Езраховца.

89 О љубави ГОСПОДЊОЈ певаћу
 довека,
 устима твоју верност обзнањивати
 кроз сва поколења.
² Говорићу да твоја љубав чврсто стоји
 довека,
 да си верност на самом небу учврстио.
³ »Савез сам склопио са својим
 изабраником,
 закleo се своме слузи Давиду:
⁴ ,Твоје потомство учврстићу довека
 и твој престо учврстити кроз сва
 поколења.« *Села*
⁵ Небеса ће славити твоја чуда,
 ГОСПОДЕ,
 твоју верност на скупу светих.
⁶ Ко је у облацима раван ГОСПОДУ?
 Ко је као ГОСПОД међу бићима
 небеским?
⁷ Страшан је Бог на већу светих,
 већи и страшнији од свих око себе.
⁸ ГОСПОДЕ, Боже над војскама, ко је
 као ти?

* 87:5 његови су грађани Дословно: рођен је тамо.

Силни ГОСПОДЕ, твоја верност те окружује.

⁹Ти узбурканим морем владаш, кад му се таласи дигну, ти их стишаваш.

¹⁰Ти Рахава скрши као да је рањен, снажном руком непријатеље распрши.

¹¹Небеса су твоја, твоја је и земља, ти си свет утемељио и све на њему.

¹²Ти си север и југ створио, Тавор и Хермон твој Имену кличу.

¹³Мишица ти снажна, рука јака, десница уздигнута.

¹⁴Праведност и правда темељ су твога престола, љубав и истина пред тобом иду.

¹⁵Благо народу који зна да ти кличе: он у светлости твог лица хода,

¹⁶у твој Имену поваздан се радује и твоју праведност хвали.

¹⁷Јер, ти му дајеш сјај и снагу. Због твоје наклоности победу односимо*.

¹⁸Наш штит припада ГОСПОДУ, наш цар Свецу Израеловом.

¹⁹Једном си у виђењу својим вернима рекао:

»Помоћ сам пружио ратнику, изабранога издигао из народа:

²⁰нашао сам Давида, свог слугу, својим светим уљем га помазао.

²¹Моја рука ће га придржавати, моја мишица снажити.

²²Неће му непријатељ узимати данак ни опаки га тлачити.

²³Скршићу пред њим његове душмане

и оборити оне који га мрзе.

²⁴С њим ће бити моја верност и љубав и у мом Имену ће победити†.

²⁵Ставићу његову руку на море и његову десницу на реке.

²⁶Он ће ме звати: „Ти си мој Отац, мој Бог

и Стена која ме спасава.“

²⁷Учинићу га и својим прворођеним, најузвишенијим од земаљских царева.

²⁸Довека ћу за њега чувати своју љубав

и мој поуздани савез с њим.

²⁹Његово потомство учврстићу заувек и његов престо као дане небеске.

³⁰»Ако његови синови оставе мој Закон

и не буду живели по мојим законима, ³¹ако моје уредбе прекрше

и не буду се држали мојих заповести, ³²казнићу их шибом због њиховог

преступа, батинама због њиховог греха,

³³али му нећу ускратити своју љубав ни раскинути своју верност.

³⁴Нећу прекршити свој савез ни променити своје обећање.

³⁵Једном заувек својом светошћу се заклев,

нећу Давида слагати:

³⁶његова владарска кућа остаће довека

и његов престо као сунце преда мном; ³⁷довека ће бити учвршћен, као

месец,

сведок на небу поуздан.« Села

³⁸Али ти одбаци, презре

и разјари се на помазаника свога.

³⁹Ти раскиде савез са својим slugом и круну му укаља збацивши је на земљу.

⁴⁰Ти му све зидине проби

и сва његова утврђења претвори у рушевине.

⁴¹Ко год прође путем, пљачка га; ругло постаде својим суседима.

*89:17 *победу односимо* Дословно: наш рог се уздиже.

†89:24 *ће победити* Дословно: рог ће му бити подигнут.

⁴² Уздигао си десницу његових душмана,
учинио да ликују сви његови непријатељи.

⁴³ Ти му отупи оштрицу мача
и у боју га не подржа.

⁴⁴ Ти учини крај његовом сјају
и престо му баци на земљу.

⁴⁵ Ти му скрати дане младости
и срамотом га покри. *Села*

⁴⁶ Докле још, ГОСПОДЕ?

Зар ћеш се довека скривати?
Докле ће твоја јарост горети као
огањ?

⁴⁷ Сети се како је кратак мој живот,
како си ништавним учинио живот
људски.

⁴⁸ Који човек живи а да неће видети
смрт?

Може ли свој живот спасти Шеолове
руке? *Села*

⁴⁹ Где је твоја пређашња љубав,
ГОСПОДЕ,
на коју си се, у својој верности, заклео
Давиду?

⁵⁰ Сети се, Господе, како су вређали
твог слугу,

како у срцу носим увреде свих народа,
⁵¹ којима су ме вређали твоји
непријатељи, ГОСПОДЕ,

којима су на сваком кораку твог
помазаника вређали.

⁵² Благословен ГОСПОД довека!
Амин! Амин!

Псалам

Књига четврта

(Псалми 90-106)

Молитва Мојсија, Божијег човека.

90 Господе, ти си нам
пребивалиште
кроз сва поколења.

² Пре но што су се родиле горе
и ти земљу и свет изнедрио,

ти си Бог од вечности до вечности.

³ Ти човека враћаш у прах, говорећи:
»У прах се вратите, људи.«

⁴ Хиљаду је година у твојим очима
као дан јучерашњи када прође,
као неколико ноћних сати.

⁵ Живот им докрајчиш
и у смртни сан падају.

Ујутро су као трава што никне:

⁶ ујутро никне и цвета,
а увече свене и осуши се.

⁷ Твој гнев нас сатире
и твоја јарост престрављује.

⁸ Пред себе си ставио наша злодела,
наше скривене грехе пред светлост
свога лица.

⁹ Сви дани нам пролазе у твојој срџби,
наше године јецањем се свршавају.

¹⁰ Животни век нам је седамдесет
година,
ако смо у снази – осамдесет.

Али и најбоље од њих мука су и јад,
јер брзо мину и ми одлетимо.

¹¹ Ко је заиста искусио силу твога
гнева?

Твоја срџба је застрашујућа.

¹² Научи нас да бројимо своје дане,
да стекнемо мудро срце.

¹³ Врати се, ГОСПОДЕ! Докле ћеш
тако?

Сажали се на своје слуге.

¹⁴ Сваког јутра својом љубављу нас
насити,
да свих својих дана кличемо и
радујемо се.

¹⁵ Дај да се радујемо онолико дана
колико си нас ударао невољом,
онолико година колико смо гледали
несрећу.

¹⁶ Покажи своја дела својим слугама,
своје величанство њиховој деци.

¹⁷ Нека наклоност Господа, нашег
Бога, буде на нама.

Учврсти за нас наша дела –
да, учврсти наша дела.

Псалам

91 Ко живи у скровишту
Свевишњега
остаће у сенци Свесилнога.

² Рећи ћу за ГОСПОДА:

»Он је моје уточиште и тврђава,
Бог мој, у кога се уздам.«

³ Он ће те избавити из птичареве
замке

и од помора погубног.

⁴ Својим перјем ће те покрити
и под његовим крилима наћи ћеш
уточиште.

Његова верност биће ти штит и оклоп.

⁵ Нећеш се плашити ноћних ужаса,
ни стреле која лети дању,

⁶ ни помора који се шуња по мраку,
ни пошаст која хара у подне:

⁷ хиљаду их може пасти крај тебе,
десет хиљада теби здесна,
али теби се неће примаћи.

⁸ Само гледај својим очима,
и видећеш казну која сналази опаке.

⁹ Ако ти пребивалиште буде ГОСПОД,
ако ти Свевишњи буде уточиште,

¹⁰ никакво зло неће те задесити
ни пошаст се примаћи твоме шатору.

¹¹ Јер, заповедиће својим анђелима за
тебе

да те чувају на свим твојим путевима;

¹² они ће те носити на рукама
да ногом не заплнеш за камен.

¹³ Лава и кобру ћеш газити,
згазити младог лава и љуту гују.

¹⁴ »Зато што ме воли, избавићу га,
зато што моје Име признаје,
заштитићу га.

¹⁵ Завапиће ми, и ја ћу га услишити.

С њим ћу бити у невољи,
избавити га и прославити.

¹⁶ Наситићу га дугим животом
и моје спасење му показати.«

Псалам

Псалам. Песма. За суботу.

92 Добро је захваљивати
ГОСПОДУ

и твом Имену певати псалме,
Свевишњи,

² твоју љубав објављивати ујутро

и твоју верност ноћу,

³ уз лиру од десет жица

и брујање харфе.

⁴ Јер, ти си ме својим делима
обрадовао, ГОСПОДЕ,

због твојих дела кличем.

⁵ Како су велика твоја дела,
ГОСПОДЕ!

Како су дубоки твоји науми!

⁶ Глупан ово не зна,
безумник не разуме:

⁷ иако опаки ничу као трава
и сви зликовци бујају,
заувек ће бити затрти.

⁸ А ти си, ГОСПОДЕ, узвишен довека.

⁹ Јер, заиста, твоји ће непријатељи,
ГОСПОДЕ,

твоји ће непријатељи пропасти,
сви зликовци бити распршени.

¹⁰ Учинио си да будем јак као биво*,
новим уљем сам помазан.

¹¹ Очи ми гледају пораз душманâ што
на мене вребају,

уши слушају кукњаву опаких који се
на мене дижу.

¹² Праведник ће бујати као палма,
расти као кедар либански.

¹³ Они који су посађени у Дому
ГОСПОДЊЕМ

у двориштима нашег Бога бујају

¹⁴ и у старости род доносе,
стамени и крепки,

¹⁵ објављујући: »ГОСПОД је правичан.
Он је моја Стена

и у њему нема неправде.«

* 92:10 Учинио ... биво Дословно: Мој рог си уздигао као бивољу.

Псалам

93 ГОСПОД царује у величанство обучен,
 ГОСПОД се обукао и наоружао силом.
 Чврсто стоји свет, неће се пољуљати.
 2 Твој престо чврсто стоји од искона,
 ти си од вечности.
 3 Реке дижу, ГОСПОДЕ,
 реке дижу свој глас,
 реке своје хучеће таласе дижу.
 4 Силнији од хучања многих вода,
 силнији од морских таласа,
 силан је ГОСПОД на небесима.
 5 Твоји прописи докраја су поуздани,
 светост довека краси твој Дом,
 ГОСПОДЕ.

Псалам

94 ГОСПОДЕ, Боже освете,
 Боже освете, засијај.
 2 Устани, Судијо земље,
 врати охолима како заслужују.
 3 ГОСПОДЕ, докле ће опаки,
 докле ће опаки ликовати?
 4 Докле ће просипати дрске речи?
 Докле ће се сви зликовци хвалисати?
 5 Народ твој сатиру, ГОСПОДЕ,
 и твој посед тлаче.
 6 Удовицу и дошљака кољу,
 сироче убијају.
 7 Говоре: »Не види ГОСПОД,
 не обраћа пажњу Бог Јаковљев.«
 8 Ви обратите пажњу, глупи међу
 народом!
 Безумници, кад ћете се уразумити?
 9 Зар Онај који је усадио ухо не чује?
 Зар Онај који је саздао око не види?
 10 Зар Онај који стегом народе одгаја
 не кажњава?
 Зар Онај који људски род учи нема
 знања?
 11 ГОСПОД зна људске мисли, да су
 ништавне.
 12 Благо човеку кога одгајаш стегом,
 ГОСПОДЕ,

и из свог Закона га учиш.

13 Ти му дајеш смирење од дана злих
 док се за опакога копа јама.
 14 Јер, ГОСПОД неће свој народ
 одбацити
 ни свој посед оставити.
 15 Пресуде ће се опет заснивати на
 правди
 и сви срца честитог за њом ће ићи.
 16 Ко ће за мене устати против злих?
 Ко ће за мене стати против
 зликоваца?
 17 Да ми није ГОСПОД притекао у
 помоћ,
 брзо бих се у смртној тишини
 настанио.
 18 Кад рекох: »Нога ми се оклизну«,
 твоја ме љубав придржа, ГОСПОДЕ.
 19 Кад се намножила тескоба у мени,
 твоја утеха ме развесели.
 20 Зар могу с тобом у савезу да буду
 искварене судије, које муку стварају
 својим одлукама?
 21 Удружују се да праведнику узму
 живот
 и да недужнога осуде на смрт.
 22 Али ГОСПОД је моје утврђење
 високо,
 мој Бог је стена мога уточишта.
 23 Он ће им вратити за њихове грехе
 и због њихове opakости их уништити.
 ГОСПОД, наш Бог, уништиће их.

Псалам

95 Дођите да кличемо ГОСПОДУ,
 да радосно вичемо Стени
 нашег спасења!
 2 Изађимо пред њега с песмом
 захвалницом,
 радосно му псалме извикујмо.
 3 Јер, ГОСПОД је велики Бог
 и велики Цар над свим боговима.
 4 У руци су му дубине земљине
 и његови су врхунци планина.
 5 Море је његово, он га је начинио,
 и његове су руке саздале копно.

⁶ Дођите да се поклонимо и савијемо колена,
да клекнемо пред ГОСПОДОМ, нашим Творцем.

⁷ Јер, он је наш Бог,
а ми народ његовог пашњака,
стадо које својом руком води.

Данас ако му чујете глас,
⁸ »нека вам не отврдне срце
као код Мериве,
као онога дана код Масае у пустињи,

⁹ где су ме ваши праоци
искушавали и проверавали,
иако су гледали моја дела.
¹⁰ Четрдесет година гнушао сам се
тога нараштаја.

Рекох: »Они су народ који у срцу
застрањује;
моје путеве нису упознали.«

¹¹ Тако сам се у свом гневу заклео:
»Неће ући у мој Починак!«

Псалам

(1. Лем 16,23-33)

96 Певајте ГОСПОДУ нову песму!
Певај ГОСПОДУ, сва земљо!

² Певајте ГОСПОДУ, Име му
благосиљајте!

Из дана у дан његово спасење
објављујте!

³ О његовој слави причајте међу
незнабошцима,
о чудима његовим међу свим
народима.

⁴ Јер, велик је ГОСПОД и хвале
предостојан,
бојати га се треба више од свих
богова.

⁵ Јер, ништавни су сви богови народâ,
а ГОСПОД је небеса начинио.

⁶ Пред њим су сјај и величанство,
сила и лепота у његовом су
светилишту.

⁷ Дајте ГОСПОДУ, породице народâ,
дајте ГОСПОДУ славу и силу.

⁸ Дајте ГОСПОДУ славу достојну
његовог Имена.

Дар донесите и у његова дворишта
уђите,

⁹ поклоните се ГОСПОДУ у сјају
његове светости.

Дрхти пред њим, сва земљо!

¹⁰ Говорите међу незнабошцима:
»ГОСПОД царује!«

Чврсто стоји свет, неће се пољуљати.
Он ће народима судити правично.

¹¹ Нека се радују небеса,
нека кличе земља,

нека грми море и све што је у њему,
¹² нека се радују поља и све на њима.

Тада ће све шумско дрвеће клицати
¹³ пред ГОСПОДОМ, јер он долази,

он долази да суди земљи.
Судиће свету у праведности
и народима у својој верности.

Псалам

97 ГОСПОД царује –
нека кличе земља,

нека се радује све мноштво острва.

² Око њега су облаци и густа тмина,
праведност и правда темељ су
његовог престола.

³ Пред њим огањ иде
и сажиге његове душмане унаоколо.

⁴ Његове муње свет обасјавају,
земља то гледа и дрхти.

⁵ Планине се као восак топе пред
ГОСПОДОМ,

пред Господаром све земље.

⁶ Небеса његову праведност објављују
и сви народи гледају његову славу.

⁷ Срамоти ће бити извргнути
сви који служе ликовима,
који се хвале идолима.

Њему се поклоните, сви богови!*

*97:7 Њему ... богови Овај текст на хебрејском може да значи и »њему се клањају сви богови«.

⁸ Сион то чује, и радује се,
и јудејска села кличу због твојих
пресуда, ГОСПОДЕ.

⁹ Јер, ГОСПОДЕ, ти си Свевишњи над
свом земљом,
ти си силно узвишен над свим
боговима.

¹⁰ Ви који волите ГОСПОДА, мрзите
зло,

јер он чува живот својих верних
и избавља их из руку опаких.

¹¹ Светлост се просипа по праведнима
и радост по онима срца честитог.

¹² Радујте се у ГОСПОДУ, праведници,
и захваљујте његовом светом Имену.

Псалам

Псалам.

98 Певајте ГОСПОДУ нову песму,
јер чудесна дела учини.

Његова десница и света мишица
победу му донеше.

² ГОСПОД обзнани своје спасење,
своју праведност пред народима
откри.

³ Сетио се своје љубави и верности
према народу Израеловом.

Сви крајеви земље видеше спасење
Бога нашега.

⁴ Радосно вичи ГОСПОДУ, сва земљо!
Вичи и кличи и псалам певај!

⁵ Псалам певајте ГОСПОДУ уз лиру!
Уз лиру и звук псалма,

⁶ уз трубе и звук рога овнујског
радосно вичите пред ГОСПОДОМ
Царем!

⁷ Нека грми море и све што је у њему,
свет и сви који у њему живе!

⁸ Нека реке пљешћу рукама,
нека планине сложено кличу

⁹ пред ГОСПОДОМ!

Јер, он долази да суди земљи.

Судиће свету праведно
и народима правично.

Псалам

99 ГОСПОД царује –
нека дрхте народи.

На престолу седи међу херувимима –
нека се земља тресе.

² Велик је ГОСПОД на Сиону,
узвишен над свим народима.

³ Нека захваљују твоме Имену,
великом и страшном.

Он је свет!

⁴ Силни Царе, ти волиш правду.

Правичност си учврстио,

право и праведно поступаш у Јакову.

⁵ Узвисујте ГОСПОДА, Бога нашега,
и клањајте се код његовог подножја.

Он је свет!

⁶ Мојсије и Аарон били су међу
његовим свештеницима,

Самуило међу онима који његово Име
призивају.

Призвали би ГОСПОДА, и он би их
услишио.

⁷ Говорио им је из стуба од облака.

Држали су се његових прописа
и уредби које им је дао.

⁸ Услишавао си их, ГОСПОДЕ, Боже
наш.

Био си им Бог који прашта,
иако си кажњавао њихова злодела.

⁹ Узвисујте ГОСПОДА, Бога нашега,
и клањајте се на његовој светој гори.

Јер, свет је ГОСПОД, наш Бог.

Псалам

Псалам. За захваљивање.

100 Радосно вичи ГОСПОДУ,
сва земљо!

² Служите ГОСПОДУ с радошћу,
долазите пред њега кличући!

³ Знајте да је ГОСПОД Бог.

Он нас је начинио, и ми смо његови,
његов народ, стадо његовог пашњака.

⁴ Са захвалницом улазите кроз његове
капије

и са хвалом у његова дворишта.

Захваљујте му, његово Име
благосиљајте.

⁵ Јер, ГОСПОД је добар;
љубав његова остаје довека
и његова верност кроз сва поколења.

Псалам

Давидов.

101 Певаћу о љубави и правди,
теби, ГОСПОДЕ, псалам ћу
певати.

² Пазићу да идем путем беспрекорним
– када ли ћеш доћи к мени?

Вршићу дужности у својој палати срца
честитог.

³ Ништа погано нећу стављати пред
очи.

Мрзим оно што чине неверни,
нећу да имам удела у томе.

⁴ Изопачено срце биће далеко од мене,
нећу да имам ништа са злом.

⁵ Ко ближњег клевета у потаји,
тога ћу затрти.

Коме су очи охолое и срце надмено,
тога нећу трпети.

⁶ Моје очи тражиће верне у земљи,
да код мене живе.

Ко иде путем беспрекорним,
тај ће ми служити.

⁷ Ко се бави преваром,
неће живети у моме дому.

Ко говори лажи,
неће ми стајати пред очима.

⁸ Сваког јутра ћу затирати
све опаке у земљи,
да уклоним све зликовце
из града ГОСПОДЊЕГ.

Псалам

*Молитва сирмахова. Кад
је занемоћао и излива своју
јадиковку пред ГОСПОДОМ.*

102 Чуј моју молитву,
ГОСПОДЕ,
и нека мој вапај дође до тебе.

² Не криј своје лице

у дан моје невоље,
окрени своје ухо к мени.

Кад ти завапим, брзо ме услиши.

³ Јер, моји дани као дим нестају,
кости ми као жеравица горе.

⁴ Срце ми се као трава разболело и
осушило,

хлеб свој заборављам да једем.

⁵ Због свога гласног јаукања
кост и кожа сам постао.

⁶ Сличан сам дивљој птици у пустињи,
сличан сови међу рушевинама.

⁷ Будан лежим,
сличан самотном врапцу на крову.

⁸ Непријатељи ме поваздан вређају,
ругаоци моје име користе као псовку.

⁹ Пепео једем као хлеб
и своје пиће мешам са сузама

¹⁰ због твога беса и срџбе,
јер ти ме подиже и одбаци.

¹¹ Моји дани су као вечерња сенка
и као трава се сушим.

¹² А ти, ГОСПОДЕ, остајеш на
престолу довека

и спомен на тебе кроз сва поколења.

¹³ Устаћеш и сажалити се на Сион,
јер дошло је време, време одређено да
му се смилујеш.

¹⁴ Јер, његово камење мило је твојим
слугама

и жале његов прах.

¹⁵ Бојаће се народи Имена
ГОСПОДЊЕГ,

сви цареве земаљски твоје Славе.

¹⁶ Јер, ГОСПОД ће опет саградити
Сион

и показати се у својој Слави.

¹⁷ Осврнуће се на молитву убогих
и неће презрети њихову молбу.

¹⁸ Нека се ово запише за будући
нараштај,

па ће хвалити ГОСПОДА народ што ће
тек бити створен:

¹⁹ »ГОСПОД погледа из свог
светилишта на висинама,
са небеса осмотри земљу

²⁰ да чује роптање засужњених
и ослободи осуђене на смрт
²¹ да Име ГОСПОДЊЕ објављују на
Сиону
и хвале му изричу у Јерусалиму
²² када се народи и царства окупе
да служе ГОСПОДУ.«
²³ Сред животног пута снагу ми је
скршио,
скратио дане мога живота.
²⁴ Рекох: »Боже мој, не узми ме усред
мојих дана!
Кроз сва поколења трају твоје године.
²⁵ Давно си поставио темеље земљине
и небеса су твојих руку дело.
²⁶ Ти остајеш, а они ће нестати,
сасвим се отрцати као одећа.
Као одело ћеш их променити,
и биће одбачени.
²⁷ Али ти остајеш
и твојим годинама нема краја.
²⁸ Деца твојих слугу живеће спокојно,
њихово потомство учврстиће се пред
тобом.«

Псалам

Давидов.

103 Захваљуј ГОСПОДУ, душо
моја,
и све што је у мени, његовом светом
Имену.
² Захваљуј ГОСПОДУ, душо моја,
и не заборави сва добротинства
његова.
³ Он је тај који ти прашта грехе,
који све твоје болести исцељује,
⁴ који ти живот откупљује од гробне
јаме,
који те љубављу и самилошћу
окужује,
⁵ који те добрима сити,
па ти се младост обнавља као орлу.
⁶ ГОСПОД праведно и право поступа
са свим потлаченима.
⁷ Своје је путеве обзнанио Мојсију,
своја дела народу Израеловом.

⁸ ГОСПОД је сажалјив и милостив,
спор да се разгневи и препун љубави.
⁹ Он неће стално оптуживати,
ни довека се гневити.
¹⁰ Не поступа с нама према нашим
гресима
нити нам узвраћа према нашој
кривици.
¹¹ Јер, колико је небо високо над
земљом,
толика је његова љубав према онима
који га се боје.
¹² Колико је исток далеко од запада,
толико је наше преступе удалио од
нас.
¹³ Као што се отац сажали на децу,
тако се и он сажали на оне који га се
боје.
¹⁴ Јер, он зна како смо саздани,
сећа се да смо прах.
¹⁵ А човек – његови дани су као трава.
Као пољски цвет цвета,
¹⁶ ветар преко њега пређе, и нема га,
и више га се не сећа његово место.
¹⁷ А љубав ГОСПОДЊА од вечности је
до вечности
на онима који га се боје
и његова праведност на деци њихове
деце,
¹⁸ на онима који се држе његовог
Савеза
и сећају се да његове налоге
извршавају.
¹⁹ ГОСПОД је свој престо поставио на
небесима
и његово царство влада над свима.
²⁰ Захваљујте ГОСПОДУ, његови
моћни анђели,
који чините како вам он каже
и његовој речи се покоравате.
²¹ Захваљујте ГОСПОДУ, све војске
његове,
ви његове слуге које његову вољу
извршавате.
²² Захваљујте ГОСПОДУ, сва дела
његова

на свим местима његовог царства.
Захваљуј ГОСПОДУ, душо моја.

Псалам

104 Захваљуј ГОСПОДУ, душо моја.

Силно си велик, ГОСПОДЕ, Боже мој.

У сјај и величанство си обучен,

² светлошћу као плаштом огрнут.

Небеса разастиреш као завесу,

³ на водама над небом полажеш греде својих горњих одаја.

Од облака правиш своја кола

и на крилима ветра путујеш.

⁴ Ветрове чиниш својим гласницима,

огњене пламенове својим слугама.

⁵ Земљу си на њене темеље поставио

–

до века се неће пољуљати.

⁶ Океаном* си је покрио као одећом,

воде су стајале над планинама.

⁷ Ти запрети водама, и оне побегоше,

на звук твога грома хитро утекоше.

⁸ Уздигоше се планине, спустише

долине

до места које си им одредио.

⁹ Водама си поставио границу

коју не смеју да пређу,

да више не прекрију земљу.

¹⁰ Ти воде из извора[†] изливаш у

кланце.

Између планина теку

¹¹ и сваку дивљу животињу поје.

Дивљи магарци гасе жеђ,

¹² крај њих се гнезде птице

и певају међу гранама.

¹³ Из својих горњих одаја планине

натапаш,

земља је пуна плодова твог труда.

¹⁴ Ти чиниш да расте трава за стоку

и биљке које служе човеку,

да добије храну из земље:

¹⁵ вино, које човеку радује срце,

уље, да му лице засија,

и хлеб, који му снажи тело[†].

¹⁶ Сите се стабла ГОСПОДЊА,

кедрови либански, које је засадио.

¹⁷ На њима врапци свијају гнезда,

рода свој дом на боровима.

¹⁸ Високе планине уточиште су

дивокозама,

хридине даманима.

¹⁹ Ти чиниш да месец одређује

времена,

сунце зна када да зађе.

²⁰ Ти донесеш таму, и ноћ падне,

кад све шумске животиње излазе,

²¹ лавови ричу за пленом

и своју храну траже од Бога.

²² Сунце изађе, и оне се окупе

и по својим јазбинама полежу.

²³ Тада човек иде на посао,

на свој рад до вечери.

²⁴ Колико је много твојих дела,

ГОСПОДЕ!

Сва си их учинио у мудрости.

Пуна је земља твојих створења.

²⁵ Ено мора, големог и широког,

које врви од створења безбројних,

бића малих и великих.

²⁶ По њему плове лађе,

у њему је левијатан,

кога си створио да се у њему игра.

²⁷ Сви ови на тебе чекају

да им храну даш на време.

²⁸ Ти им је дајеш,

и они је сабиру,

руку отвараш,

и они се добрима сите.

²⁹ Своје лице сакријеш,

и они се уплаше,

дах им одузмеш, и они угибају

и у прах се враћају.

³⁰ Ти свој дах пошаљеш,

и други се стварају,

и тако обнављаш лице земље.

* **104:6** *Океаном* Дословно: Дубином.

† **104:15** *тело* Дословно: срце.

³¹ Нека Слава ГОСПОДЊА остане
довека!

Нека се радује ГОСПОД у својим
делима!

³² Он земљу погледа, и она задрхти,
планине дотакне, и оне се задиме.

³³ Док сам жив, ГОСПОДУ ћу певати,
псалме му певати све док ме буде.

³⁴ Нека му доје мисли буду миле!
У ГОСПОДУ ћу се радовати.

³⁵ Нека грешници нестану са земље
и нека више не буде опаких.

Захваљуј ГОСПОДУ, душо моја.
Алилуја!

Псалам

(1. Лем 16,8-22)

105 Захваљујте ГОСПОДУ,
његово Име објављујте,
обзнањујте његова дела међу
народима.

² Певајте му, псалме му певајте,
говорите о свим његовим делима
чудесним.

³ Хвалите се његовим светим Именом.
Нека се радује срце оних који
ГОСПОДА траже.

⁴ Тражите ГОСПОДА и његову силу,
његово лице тражите без престанка.

⁵ Сећајте се чудесних дела која је
учинио,

чуда и пресуда које је изрекао,

⁶ потомци Авраама, његовог слуге,
синови Јаковљеви, избрани његови.

⁷ Он је ГОСПОД, наш Бог,
по свој земљи његови су закони.

⁸ Он се довека сећа свога Савеза,
речи коју је заповедио хиљади
нараштаја,

⁹ савеза који је склопио с Авраамом,
своје заклетве Исааку,

¹⁰ коју као уредбу потврди Јакову,
као вечан савез Израелу:

¹¹ »Теби ћу дати земљу Ханаан,
она ће ти бити наследство.«

¹² Кад их је још било мало, сасвим
мало,

и док су још били дошљаци у земљи
¹³ и лутали од народа до народа,

од једног царства до другог,
¹⁴ ником није дао да их тлачи.

Због њих је опомињао цареве:
¹⁵ »Не дирајте помазанике моје!

Не наносите зло мојим пророцима!«
¹⁶ Он позва глад у њихову земљу,

сасвим пресече снабдевање хлебом.

¹⁷ Пред њима посла човека –
Јосифа, продатог у робље.

¹⁸ Ноге му спуташе оковима,
врат му ставише у гвожђе,

¹⁹ док се не испуни оно што је
прорекао,
док реч ГОСПОДЊА не показа да је у
праву.

²⁰ Цар нареди да га пусте,
владар над народима га ослободи.

²¹ Постави га за господара над својим
домом
и за управитеља над свим својим
имањем,

²² да његове поглаваре обучава по
својој вољи

и да његове старешине учи мудрости.
²³ Онда Израел уђе у Египат,

Јаков се као дошљак насели у Хамовој
земљи.

²⁴ ГОСПОД свој народ учини силно
плодним

и јачим од његових душмана,

²⁵ чије срце окрену да мрзе његов
народ,

да лукаво поступају с његовим
слугама.

²⁶ Он посла Мојсија, свога слугу,
и Аарона, кога је изабрао.

²⁷ Они његова знамења учинише међу
њима

и чуда у Хамовој земљи.

²⁸ Он посла таму, и замрачи земљу,
јер су се против његове речи
побунили.

²⁹ Воду им претвори у крв
и поби њихове рибе.
³⁰ Земља им поврве од жаба –
чак и царске ложнице испунише.
³¹ Он рече, и долетеше ројеви мува
и комарци на све њихово подручје.
³² Место кише даде им гра̄д,
с огњеним муњама по њиховој земљи;
³³ потуче им лозу и смоквина стабла,
поломи дрвеће на њиховом подручју.
³⁴ Он рече, и безброј скакаваца
чегрташа
и коњица дође;
³⁵ прождреше све биљке у њиховој
земљи
и прождреше род њихових њива.
³⁶ Он им поби све прворођено у
земљи,
првине све њихове мушкости.
³⁷ Израел изведе са сребром и златом;
нико из његових племена не посрну.
³⁸ Египат се обрадова њиховом
одласку,
јер га је од њих страх спопао.
³⁹ ГОСПОД облак распростре као
покрив
и огањ да светли ноћу.
⁴⁰ Они затражише,
и он им препелице доведе
и небеским хлебом их насити.
⁴¹ Стену отвори, и вода покуља,
попут реке потече пустињом.
⁴² Јер, сетио се свога светог обећања
да тог Аврааму, своје слузи.
⁴³ Свој народ изведе с радошћу,
изабране своје с клицањем.
⁴⁴ Даде им земље незнабожаца,
па запоседоше плод труда народâ,
⁴⁵ да би се држали његових уредби
и његовим законима се покоравали.
Алилуја!

Псалам

106 Алилуја!
Захваљујте ГОСПОДУ, јер је
добар;

љубав његова остаје довека.
² Ко може да исприча сва његова
силна дела,
ко да искаже све хвале о њему?
³ Благо онима који се држе правде,
који у свако доба чине што је право.
⁴ Сети ме се, ГОСПОДЕ,
кад свом народу покажеш наклоност.
У помоћ ми притекни својим
спасењем,
⁵ да видим благостање твојих
изабраних,
да се радујем с твојим народом,
да се твојим поседом хвалим.
⁶ Згрешили смо као наши праоци,
чинили зло и поступали опако.
⁷ Када су наши праоци били у Египту,
твоја чудесна дела нису разумели.
Нису се сећали многобројних дела
твоје љубави,
па се побунише крај мора, Црвеног
мора.
⁸ Али он их спасе свога Имена ради,
да обзнани своју силу.
⁹ Он запрети Црвеном мору,
и оно пресуши,
кроз дубине их проведе као кроз
пустињу.
¹⁰ Он их спасе из руку онога ко их
мрзи,
откупи их из руку непријатељевих.
¹¹ Воде прекрише њихове душмане,
ни један једини не остаде жив.
¹² Тада повероваше његовим речима
и хвалоспев му отпеваше.
¹³ Али брзо су заборавили његова
дела
и нису чекали његов савет.
¹⁴ Пожуди су се предали у пустињи,
Бога искушавали у пустилини.
¹⁵ Он им даде оно што су тражили,
али им посла и опаку болест.
¹⁶ У табору почеше да завиде
Мојсију и Аарону, светоме
ГОСПОДЊЕМ.
¹⁷ Земља се отвори и прогута Датана

и Авирамове следбенике прекри.
¹⁸ Огањ плану међу њиховим следбеницима, пламен сажеже опаке.
¹⁹ Код Хорева направише теле, па су се ливеном лику клањали.
²⁰ Тако су своју Славу заменили ликом вола, који једе траву.
²¹ Заборавили су Бога, који их је спасао, који је велика дела учинио у Египту,
²² чудесна дела у Хамовој земљи и страхотна дела крај Црвеног мора.
²³ Зато он рече да ће их истребити. Али Мојсије, његов изабраник, стаде пред њега да његов гнев одврати, да их не затре.
²⁴ Потом презреше земљу пожељну, његовој речи не повероваше.
²⁵ Гунђали су у својим шаторима, глас ГОСПОДЊИ нису слушали.
²⁶ Зато им се подигнуте руке заклео да ће мртви попадати по пустињи,
²⁷ да ће им потомци пасти међу народе и да ће их раштркати по земљама.
²⁸ Везали су се за Ваала Пеорског и јели жртве принете мртвима*.
²⁹ Својим делима разгневише ГОСПОДА, и помор изби међу њима.
³⁰ Тада устаде Пинхас, па је посредовао, и помор престаде.
³¹ То му се урачуна у праведност за сва поколења до века.
³² Разјарише га крај водâ Мериве, па Мојсија задеси невоља због њих:
³³ пошто су му огорчили дух, он несмотрене речи изговори.
³⁴ Не затреше народе

као што им је ГОСПОД заповедио,
³⁵ него се измешаше с незнабошцима и научише да чине исто што и они.
³⁶ Служили су њиховим идолима, који им постадоше замка.
³⁷ Своје синове и кћери жртвовали су демонима.
³⁸ Недужну крв су проливали, крв својих синова и кћери, жртвујући их ханаанским идолима, и земља се оскврнави крвљу.
³⁹ Тако су се каљали својим поступцима и постали неверни због својих дела.
⁴⁰ Зато ГОСПОД плану гневом на свој народ и његов посед му се згади.
⁴¹ Предаде их у руке незнабошцима, па над њима завладаше они што их мрзе.
⁴² Потлачише их непријатељи и својој власти их подвргоше.
⁴³ Много их је пута избављао, а они су и даље бунтовне науме ковали и све дубље тонули у грех.
⁴⁴ Али он погледа на њихову невољу када је чуо њихов вапај
⁴⁵ и ради њих се сети свога Савеза. Сажали се због своје велике љубави
⁴⁶ и учини да се на њих сажале сви који су их засужњили.
⁴⁷ Спаси нас, ГОСПОДЕ, Боже наш, и сабери нас између незнабожаца, да твој светом Имену захваљујемо и да се хвалама теби поносимо.
⁴⁸ Благословен ГОСПОД, Бог Израелов, заувек и до века. Нека сав народ каже: »Амин!« Алилуја!

* 106:28 мртвима може да се односи на ,мртве ликове' или ,беживотне богове'.

Псалам

Књига пета

(Псалми 107-150)

107 Захваљујте ГОСПОДУ, јер је добар;

љубав његова остаје довека.

² Нека тако говоре откупљени ГОСПОДЊИ, они које је из душманинове руке откупио

³ и сабрао их из земаља, са истока и запада, са севера и југа.

⁴ Неки су лутали беспутном пустињом, не налазећи град у ком би се настанили.

⁵ Били су гладни и жедни, душа је клонула у њима.

⁶ Тада ГОСПОДУ завапише у својој невољи, и он их избави из њихових недаћа.

⁷ Правим путем их поведе до града где ће се настанити.

⁸ Нека захваљују ГОСПОДУ због његове љубави и чудесних дела која за људски род чини.

⁹ Јер, он напаја жедне и гладне добрима сити.

¹⁰ Неки су седели у тами и сенци смрти, јадам и гвожђем спутани,

¹¹ јер су се против Божијих речи побунили и презрели савете Свевишњег.

¹² Зато их је мукотрпним радом унизио.

Посртали су, а никога да помогне.

¹³ Тада ГОСПОДУ завапише у својој невољи, и он их спасе из њихових недаћа.

¹⁴ Изведе их из таме и сенке смрти и раскиде њихове окове.

¹⁵ Нека захваљују ГОСПОДУ због његове љубави и чудесних дела која за људски род чини.

¹⁶ Јер, он разбија бронзане капије и расеца гвоздене преворнице.

¹⁷ Неки су били безумни, па испаштали због свог преступа и греха.

¹⁸ Свако јело гадило се њиховој души, па се примакоше дверима смрти.

¹⁹ Тада ГОСПОДУ завапише у својој невољи, и он их спасе из њихових недаћа.

²⁰ Он своју реч посла, и исцели их и избави од гроба.

²¹ Нека захваљују ГОСПОДУ због његове љубави и чудесних дела која за људски род чини.

²² Нека приносе жртве захвалнице и радосним песмама о његовим делима причају.

²³ Неки су се на море отиснули у лађама,

да на големим водама обављају посао.

²⁴ И они су видели ГОСПОДЊА дела, његова чудесна дела у дубинама.

²⁵ Јер, он нареди, и вихор задува и високо подиже таласе.

²⁶ Они се подигоше до неба, па се спустише до дубина – храброст им се топила пред опасношћу.

²⁷ Као пијанци су тетурали и посртали, сва њихова вештина постаде бескорисна.

²⁸ Тада ГОСПОДУ завапише у својој невољи, и он их изведе из њихових недаћа.

²⁹ Он стиша олују и таласи се смирише.

³⁰ Они се обрадоваше што је настало затишје, и он их одведе до жељене луке.

³¹ Нека захваљују ГОСПОДУ због његове љубави и чудесних дела која за људски род чини.

³² Нека га узвисују на скупу народа и хвале на већу старешина.

³³ Он реке претвори у пустињу и изворе воде у жедну земљу,

³⁴ земљу плодну у слану пустолину због опакости њених житеља.

³⁵ Он пустињу претвори у језера и суву земљу у изворе воде.

³⁶ Тамо насели гладне, и они подигоше град да се у њему настане.

³⁷ Засејаше њиве и посадише винограде, који им обилну летину родише.

³⁸ Он их благослови, па се силно намножише.

Он не даде да се смањи број њихове стоке.

³⁹ А онда им се смањило број и били су понижени

тлачењем, несрећом и тугом.

⁴⁰ Онај који презир излива на владаре учини да пустим беспућем лутају.

⁴¹ Али он убоге диже из беде и породице им умножи као стада.

⁴² Честити то виде и радују се, а сви неправедни умукнуће.

⁴³ Ко је мудар, нека се тога држи и нека увиди љубав ГОСПОДЊУ.

Псалам

Песма. Псалам Давидов.

108 Срце ми је постојано, Боже. Певаћу и свирати свим својим бићем.

² Пробудите се, харфо и лиро! Зору ћу пробудити!

³ Захваљиваћу ти међу народима, ГОСПОДЕ,

псалме ти певати пред народностима.

⁴ Јер, љубав твоја од небеса је виша, твоја верност до облака досеже.

⁵ Нека си узвишен над небесима, Боже,

и твоја слава над свом земљом.

⁶ Спаси десницом својом и услиши ме, да се твоји миљеници избаве.

⁷ Бог рече у свом светилишту:

»Победићу. Сихем ћу разделити и долину Сукот измерити.

⁸ Мој је Гилад, мој Манасија, Ефрем ми је шлем, Јуда моје жезло.

⁹ Моав ће ми бити умиваоник, на Едом ћу бацити своју сандалу, над Филистејом клицати као победник.«

¹⁰ Ко ће ме увести у град утврђен?

Ко ће ме одвести у Едом?

¹¹ Зар нећеш ти, Боже, који нас одбаци,

ти, Боже, који с нашим војскама више не излазиш?

¹² Помози нам против душмана, јер ништавна је људска помоћ.

¹³ С Богом ћемо силну снагу показати и он ће згазити наше душмане.

Псалам

Хоровођи. Давидов. Псалам.

109 Не оглушуј се, Боже, којем изричем хвале.

² Јер, уста опаких и варалица разјапеше се на мене.

Лажљивим језиком против мене говоре,

³ речима мржње ме окружују, без икаквог разлога нападају,

⁴ на моју љубав узвраћају оптужбама.

Све што могу је да се молим.

⁵ Злом ми за добро узвраћају и мржњом за моју љубав.

⁶ Одреди опаког судију над њим и нека му тужитељ стане здесна.

⁷ Кад му буду судили, нека се нађе крив

и нека се његове молитве сматрају грехом.

⁸ Нека му дани буду малобројни.

Нека његову службу преузме други.

⁹ Нека му деца постану сирочад и жена удовица.

¹⁰ Нека му деца скитају и просе, нека их истерају из рушевина дома.

¹¹ Нека му поверилац узме све што има, нека странци заплене плод његове муке.

¹² Не било никог да му се смилује, да се на његову сирочад сажали.

¹³ Нека му се затру потомци, нека им се избрише име у следећем колону.

¹⁴ Нека се ГОСПОД сећа кривице његових праотаца,

нека се не избрише грех његове мајке,
¹⁵ нека без престанка буду пред ГОСПОДОМ.

Нека спомен на његову породицу уклони са земље.

¹⁶ Јер, никад му не паде на памет да милостиво поступи, него је до смрти гонио сиромаша и убогога

и човека сломљеног срца.

¹⁷ Проклетство је волео – нека га стигне;

благослов му се није милио – нека је далеко од њега.

¹⁸ Проклетство је облачио као одећу, као вода му је улазило у тело и као уље у његове кости.

¹⁹ Нека га проклетство обавија као одећа,

као појас којим се стално опасује.

²⁰ Нека ГОСПОД тако узврати мојим тужитељима

и онима који зло говоре о мени.

²¹ А ти се, ГОСПОДЕ, Господе, за мене заузми Имена свога ради. Избави ме због добротe своје љубави.

²² Јер, сиромаш сам и убог и срце у мени дрхти.

²³ Нестајем као вечерња сенка, као скакавца ме отресају.

²⁴ Од поста ми клецају колена и тело ми је омршавело.

²⁵ Ругло постадох мојим тужитељима, кад ме виде, главом одмахују.

²⁶ Помози ми, ГОСПОДЕ, Боже мој, спаси ме због своје љубави.

²⁷ Нека знају да си то ти својом руком учинио, да си ти, ГОСПОДЕ, онај који ме спасао.

²⁸ Нека они проклињу, ти благосиљаш.

Кад устану против мене, постидеће се, а ја, твој слуга, радоваћу се.

²⁹ Нека се моји тужитељи обуку у срамоту

и стидом се покрију као огртачем.

³⁰ Силно ћу се ГОСПОДУ захваљивати својим устима,

међу мноштвом га хвалити.

³¹ Јер, он убогоме стоји здесна, да га спасе од оних који га осуђују.

Псалам

Давидов. Псалам.

110 ГОСПОД рече моме
Господу:

»Седи ми здесна

док од твојих непријатеља не начиним подножје за твоје ноге.«

² ГОСПОД ће твоје моћно жезло пружити са Сиона –

владаћеш усред својих непријатеља.

³ Твој народ ће драговољно за тобом на дан твоје битке;

доћи ће ти твоји младићи

у светим одорама као роса у рану зору.

⁴ ГОСПОД се закleo

и неће се предомислити:

»Ти си свештеник довека по реду Мелхиседековом.«

⁵ Господ ти је здесна –

цареве ће сатрти у дан свога гнева.

⁶ Народима ће судити,

и биће лешева на гомиле.

По свој земљи владаре ће сатрти.
 7 Уз пут ће се напиту из потока,
 па дићи главу као победник.

Псалам

111 Алилуја!
 Свим срцем ћу ГОСПОДУ
 захваљивати

на већу честитих и на скупу.

2 Велика су ГОСПОДЊА дела –
 жељно их ишчекују сви којима су
 мила.

3 Сјајно је и величанствено његово
 дело

и праведност његова остаје довека.

4 Учинио је да се његова чудесна дела
 памте.

ГОСПОД је милостив и сажалјив.

5 Храну даје онима који га се боје,
 довека се сећа свога Савеза.

6 Силу својих дела свом народу
 показа,

земље незнабожаца даде им у посед.

7 Истинита су и праведна његова дела,
 поуздани су његови налози;

8 чврсто стоје заувек и довека,
 на истини и правичности засновани.

9 Он посла откупљење свом народу,
 заповеди да његов Савез буде довека.
 Свето је и страшно његово Име.

10 Страх од ГОСПОДА почетак је
 мудрости;

разумни су сви који његове налоге
 извршавају.

Хвале о њему остају довека.

Псалам

112 Алилуја!
 Благо човеку који се боји
 ГОСПОДА,
 који силно ужива у његовим
 заповестима.

2 Потомство ће му бити моћно на
 земљи,

биће благословено поколење
 честитих.

3 Богатство и благо у његовом су дому
 и његова праведност остаје довека.

4 И у тами светлост сија честитима,
 сваком ко је милостив, сажалјив и
 праведан.

5 Добро је човеку дарезљивом и који
 даје на зајам,

који своје послове обавља праведно

6 – никада неће посрнути.

Спомен на праведника остаје довека.

7 Не плаши се рђавих вести,
 срце му је постојано, у ГОСПОДА се
 узда.

8 Срце му је спокојно, не боји се,
 ликујући гледа своје душмане.

9 Просу, даде сиромасима;
 праведност његова остаје довека.

Његов рог у части се уздиже.

10 Види то опаки, и гневи се,
 зубима шкргуће и нестаје.

Пропашће оно за чим опаки жуди.

Псалам

113 Алилуја!
 Хвалите, слуге ГОСПОДЊЕ,
 хвалите Име ГОСПОДЊЕ.

2 Нека је благословено Име
 ГОСПОДЊЕ

сада и довека.

3 Од изласка сунца до места његовог
 заласка,

нека је хваљено Име ГОСПОДЊЕ.

4 ГОСПОД је узвишен над народима,
 његова Слава над небесима.

5 Ко је као ГОСПОД, Бог наш,
 који на висини седи на престолу,

6 који се сагиње да небеса и земљу
 осмотри?

7 Он сиромаша диже из прашине,
 убогога подиже са буњишта,

8 да га посади с племићима,
 с племићима његовог народа.

9 Нероткињи даје да станује у дому
 као радосна мајка деце.

Алилуја!

Псалам

114 Кад је Израел изашао из Египта, народ Јаковљев из народа туђег језика,
² Јуда постаде његово светилиште, Израел његово царство.
³ Море то виде, и побеже, Јордан потече назад.
⁴ Горе су поскакивале као овнови, брда као јагањци.
⁵ Шта ти би, море, да си побегло? Јордане, зашто си потекао назад?
⁶ Горе, зашто сте као овнови поскакивале, ви, брда, као јагањци?
⁷ Дрхти, земљу, пред лицем ГОСПОДЊИМ, пред лицем Бога Јаковљевог,
⁸ који стену претвори у језеро, тврду стену у извор воде.

Псалам

115 Не нама, ГОСПОДЕ, не нама, него свом Имену дај славу због своје љубави и истине.
² Зашто да незнабошци говоре: »Где је њихов бог?«
³ На небесима је наш Бог, он чини што му се свиди.
⁴ А њихови идоли су сребро и злато, дело људских руку.
⁵ Уста имају а не говоре, очи имају а не виде,
⁶ уши имају а не чују, нос имају а не миришу,
⁷ руке имају а не додирују, ноге имају а не ходају, ни мрмор не излази из њиховог грла.
⁸ Такви су и они који их направеше и сви који се у њих уздају.
⁹ Доче Израелов, у ГОСПОДА се уздај – он је твој помагач и штит.
¹⁰ Доче Ааронов, у ГОСПОДА се уздај

– он је твој помагач и штит.
¹¹ Ви који га се бојите, у ГОСПОДА се уздајте
– он је ваш помагач и штит.
¹² ГОСПОД нас се сећа и благословиће нас:
благословиће дом Израелов, благословиће дом Ааронов,
¹³ благословиће оне који се боје ГОСПОДА,
и мале и велике.
¹⁴ Умножио вас ГОСПОД, вас и вашу децу.
¹⁵ Благословио вас ГОСПОД, који је небо и земљу начинио.
¹⁶ ГОСПОДЊА су небеса над небесима,
а земљу је дао људском роду.
¹⁷ Не хвале ГОСПОДА мртви, ни они који силазе у тишину –
¹⁸ ми живи благосиљамо ГОСПОДА сада и довека.
Алилуја!

Псалам

116 ГОСПОДА волим, јер мој глас чује, мој вапај за милост.
² Зато што к мени окреће ухо, призиваћу га свег свог живота.
³ Конопци смрти опколили ме, спопала ме тескоба Шеола, спопали ме мука и невоља.
⁴ Тада Имену ГОСПОДЊЕМ завах: »ГОСПОДЕ, избави ме!«
⁵ Милостив је ГОСПОД и праведан, наш Бог пун је самилости.
⁶ ГОСПОД чува безазлене; беспомоћан сам био, а он ме спасао.
⁷ Врати се у свој спокој, јер ГОСПОД ти је учинио добро.
⁸ Живот си ми избавио од смрти, моје очи од суза, моје ноге од посртања.
⁹ Ходаћу пред ГОСПОДОМ у земљи живих.

¹⁰ Веровао сам и кад сам рекао:
 »Ово тлачење за мене је претешко«
¹¹ и кад сам у великом страху рекао:
 »Сви људи су лажови.«
¹² Како да узвратим ГОСПОДУ
 за све добро које ми је учинио?
¹³ Дићи ћу чашу спасења
 и призвати Име ГОСПОДЊЕ.
¹⁴ Извршићу своје завете ГОСПОДУ
 пред целим његовим народом.
¹⁵ Драгоцен је у очима ГОСПОДЊИМ
 смрт верних његових.
¹⁶ Твој сам слуга, ГОСПОДЕ,
 твој слуга, син твоје слушкиње;
 ти си ме мојих окова ослободио.
¹⁷ Принећу ти жртву захвалницу
 и призвати Име ГОСПОДЊЕ.
¹⁸ Испунићу своје завете ГОСПОДУ
 пред целим његовим народом,
¹⁹ у двориштима Дома ГОСПОДЊЕГ,
 усред тебе, Јерусалиме.
 Алилуја!

Псалам

117 Хвалите ГОСПОДА, сви
 незнабошци,
 славите га, сви народи.
² Јер, велика је његова љубав према
 нама
 и истина ГОСПОДЊА остаје довека.
 Алилуја!

Псалам

118 Захваљујте ГОСПОДУ, јер је
 добар;
 љубав његова остаје довека.
² Нека каже Израел:
 »Љубав његова остаје довека.«
³ Нека дом Ааронов каже:
 »Љубав његова остаје довека.«
⁴ Нека кажу они који се боје
 ГОСПОДА:
 »Љубав његова остаје довека.«
⁵ У тескоби завапих ГОСПОДУ,
 и он ме услиши и ослободи.

⁶ ГОСПОД је са мношвом, нећу се
 плашити.
 Шта ми може човек?
⁷ ГОСПОД је са мношвом, он је мој
 Помагач,
 ликујући гледам оне који ме мрзе.
⁸ Боље је у ГОСПОДА се уздати
 него се ослањати на човека.
⁹ Боље је у ГОСПОДУ се уздати
 него се ослањати на поглаваре.
¹⁰ Сви ме народи окружише,
 али ја се Именом ГОСПОДЊИМ
 одбраних.
¹¹ Са свих страна ме окружише,
 али ја се Именом ГОСПОДЊИМ
 одбраних.
¹² Као рој пчела ме окружише,
 али брзо несташе, као трње
 запаљено –
 ја се Именом ГОСПОДЊИМ одбраних.
¹³ Гурали су ме не бих ли пао,
 али ГОСПОД ми поможе.
¹⁴ ГОСПОД је моја снага и песма,
 он је мој Спаситељ.
¹⁵ Звук клицања победничког
 у шаторима праведника одјекује:
 »Десница ГОСПОДЊА силна дела
 учини!
¹⁶ Високо је дигнута десница
 ГОСПОДЊА!
 Десница ГОСПОДЊА силна дела
 учини!«
¹⁷ Нећу умрети, него ћу живети
 и причати о делима ГОСПОДЊИМ.
¹⁸ ГОСПОД ме тешком казном казнио,
 али ме није предао смрти.
¹⁹ Отворите ми капије праведности –
 ући ћу и ГОСПОДУ захвалити.
²⁰ Ово је капија ГОСПОДЊА
 кроз коју улазе праведници.
²¹ Захвалићу ти, јер си ме услишио;
 ти си мој Спаситељ.
²² Камен који градитељи одбацише
 постаде камен угаони.
²³ ГОСПОД то учини
 и то је дивно у нашим очима.

24 Ово је дан који је ГОСПОД начинио

–
кличимо и радујмо се у њему!

25 Молим те, ГОСПОДЕ, спаси нас!

Молим те, ГОСПОДЕ, дај нам
благостање!

26 Благословен онај који долази
у Име ГОСПОДЊЕ!

Из Дома ГОСПОДЊЕГ те
благосиљамо.

27 ГОСПОД је Бог
и он нас обасја светлошћу.

С гранама у руци
идите у поворци празничкој
до рогова жртвеника.

28 Ти си Бог мој
и теби ћу захваљивати.

Ти си Бог мој,
тебе ћу узвисивати.

29 Захваљујте ГОСПОДУ, јер је добар;
љубав његова остаје довека.

Псалам

Алеф

119 Благо онима чији је живот
беспрекоран,
који живе по Закону ГОСПОДЊЕМ.

2 Благо онима који се држе његових
прописа

и свим својим срцем га траже,

3 који не чине неправду,

него његовим путевима иду.

4 Заповедио си нам

да се помно држимо твојих налога.

5 О, кад би моји путеви били чврсти,

да се твојих уредби држим!

6 Тада се не бих стидео

док твоје заповести проучавам.

7 Захваљиваћу ти срца честитог

кад твоје праведне законе научим.

8 Држаћу се твојих уредби.

Не остави ме никад.

Бет

9 Како да младић свој живот сачува
чистим?

Држећи се твоје речи.

10 Свим својим срцем теби се окрећем.
Не дај да застраним од твојих
заповести.

11 Твоју реч у срцу сам похранио,
да против тебе не згрешим.

12 Нека си благословен, ГОСПОДЕ.

Својим уредбама ме научи.

13 Својим уснама понављам
све законе који из твојих уста излазе.

14 Радујем се по твојим прописима
живећи

као неко богатству великом.

15 О твојим налозима размишљам

и твоје путеве проучавам.

16 Миле су ми твоје уредбе,

твоју реч нећу заборавити.

Гимел

17 Чини добро мени, твоме слузи, и
живећу

и држати се твоје речи.

18 Очи ми отвори,

да видим чудесна дела у твом Закону.

19 Дошљак сам на земљи.

Не криј од мене своје заповести.

20 Душа ми се цепа

све време за твојим законима жудећи.

21 Претиш бахатима, проклетима,
који од твојих заповести застрањују.

22 Уклони с мене увреду и презир,

јер ја се држим твојих прописа.

23 Иако поглавари седе и говоре
против мене,

ја, твој слуга, о твојим уредбама
размишљам.

24 Твоји прописи моја су наслада,

моји саветници.

Далет

25 Душа ми је за прашину прионула.

Оживи ме као што си обећао.

²⁶ Кад сам ти свој живот испричао,
одговорио си ми.

Својим уредбама ме научи.

²⁷ Учини да разумем твоје налоге,
и размишљаћу о твојим чудима.

²⁸ Душа ми копни од туге.

Подигни ме као што си обећао.

²⁹ Скрени ме са пута лажи
и милостииво ме у свој Закон упуту.

³⁰ Пут верности сам изабрао,
твоје законе пред себе положио.

³¹ Прионуо сам уз твоје прописе,
ГОСПОДЕ.

Не дај да будем извргнут срамоти.

³² Трчим путем твојих заповести,
јер си ми срце ослободио.

Хе

³³ Научи ме, ГОСПОДЕ, путу твојих
уредби,

и ја ћу га се држати до краја.

³⁴ Дај ми да разумем,
и покораваћу се твом Закону
и свим срцем га се држати.

³⁵ Упуту ме стазом својих заповести,
јер на њој уживам.

³⁶ Срце ми приклони својим
уредбама,

а не непоштеном добитку.

³⁷ Одврати ми очи, да не гледају
ништавост.

Живот ми сачувај на свом путу.

³⁸ Испуни обећање мени, твоме слузи,
ономе који те се боји.

³⁹ Уклони увреде од којих стрепим,
јер твоји закони су добри.

⁴⁰ О, како жудим за твојим налозима!
Живот ми сачувај због своје
праведности.

Вав

⁴¹ Нека до мене стигне твоја љубав,
ГОСПОДЕ,

твоје спасење као што си обећао.

⁴² Тада ћу одговорити оном ко ме
вређа,

јер се у твоју реч уздам.

⁴³ Не отми реч истине из мојих уста,
јер у твоје законе наду полажем.

⁴⁴ Без престанка, заувек и довека,
твог Закона ћу се држати.

⁴⁵ Ходаћу у слободи,
јер сам се твојим налозима окренуо.

⁴⁶ Пред царевима ћу о твојим
уредбама говорити,

и нећу се постидети.

⁴⁷ Извор среће су ми твоје заповести,
јер их волим.

⁴⁸ Поштовање исказујем* твојим
заповестима,

које волим,

и о твојим уредбама размишљам.

Зајин

⁴⁹ Сети се обећања мени, твоме слузи,
којим си ми улио наду.

⁵⁰ Ово је утеха у мом јаду:
твоја реч ме држи у животу.

⁵¹ Бахати ми се жестоко изругују,
али ја не скрећем од твога Закона.

⁵² Сећам се твојих древних закона,
ГОСПОДЕ,

и утеху налазим.

⁵³ Бес ме хвата због опаких,
који су твој Закон оставили.

⁵⁴ Твоје су уредбе моји псалми
у кући где сам само дошљак.

⁵⁵ Ноћу се твог Имена сећам,
ГОСПОДЕ,

и твог Закона се држим.

⁵⁶ То чиним

јер се твојим налозима покоравам.

Хет

⁵⁷ Ти си мој део, ГОСПОДЕ;
обећао сам да ћу се твојих речи
држати.

⁵⁸ Свим својим срцем те преклињем:

* 119:48 Поштовање исказујем Дословно: Руке дижем према.

смилуј ми се као што си обећао.

⁵⁹ Размислио сам о свом животу
и твојим прописима се вратио.

⁶⁰ Хитам и не оклевам
да се твојих заповести држим.

⁶¹ Иако опаки око мене постављају
замке,
твој Закон нећу заборавити.

⁶² У поноћ устајем да ти захвалим
због твојих закона праведних.

⁶³ Друг сам свима који те се боје
и онима који се твојих налога држе.

⁶⁴ Пуна је земља твоје љубави,
ГОСПОДЕ.

Својим уредбама ме научи.

Тет

⁶⁵ Учини добро мени, твоје слузи,
ГОСПОДЕ,

као што си обећао.

⁶⁶ Научи ме добром расуђивању и
знању,

јер се у твоје заповести уздам.

⁶⁷ Пре него што ме снашао јад,
застрањивао сам,

али сада се твоје речи држим.

⁶⁸ Ти си добар и чиниш добро.

Својим уредбама ме научи.

⁶⁹ Бахати ме изблатише лажима,

али ја се свим срцем твојих налога
држим.

⁷⁰ Срце им је окорело и бешћутно,

а ја у твојем Закону уживам.

⁷¹ Добро је што ме снашао јад,

да бих твоје уредбе научио.

⁷² Вреднији ми је Закон из твојих уста
него хиљаде златника и сребрњака.

Јод

⁷³ Твоје руке су ме начиниле и
обликовале.

Умножи ми дај да твоје заповести
научим.

⁷⁴ Нека ме виде они који те се боје,

да се обрадују што у твоју реч
полажем наду.

⁷⁵ Знај, ГОСПОДЕ, да су твоји закони
праведни

и да си ме због своје верности ударио
јадом.

⁷⁶ Нека ме твоја љубав теши
као што си обећао своме слузи.

⁷⁷ Нека твоја самилост стигне до
мене,

јер у твојем Закону уживам.

⁷⁸ Нека се бахати постиде
што су ме лажно оптужили,

а ја ћу о твојим налозима
размишљати.

⁷⁹ Нека ми се приклоне који те се боје
и који твоје прописе знају.

⁸⁰ Нека ми срце буде беспрекорно по
твојим уредбама,

да се не постидим.

Каф

⁸¹ Душа ми гине за твојим спасењем,
у твоју реч полажем наду.

⁸² Очи ми ишчилеше твоје обећање
чекајући.

Питам: »Кад ћеш ме утешити?«

⁸³ Иако постадох као мешина
смежурана од дима,

твоје уредбе нисам заборавио.

⁸⁴ Колико је дана преостало твојем
слузи?

Кад ћеш судити мојим гонитељима?

⁸⁵ Бахати за мене копају јаме

твојем Закону пркосећи.

⁸⁶ Поуздане су све твоје заповести.

Помози ми, јер ме лажима прогоне.

⁸⁷ Умало ме не докрајчише на земљи,
али твоје налоге не оставих.

⁸⁸ Живот ми сачувај због своје љубави,
и држаћу се прописа које си изрекао.

Ламед

⁸⁹ Твоја реч, ГОСПОДЕ,

довека чврсто стоји на небесима,

⁹⁰ твоја верност кроз сва поколења.

Земљу си учврстио, и она стоји;

⁹¹ све и данас стоји по твојим законима,

јер све теби служи.

⁹² Да у твом Закону нисам уживао, пропао бих у свом јаду.

⁹³ Нећу заборавити твоје налоге довека,

јер си ми њима сачувао живот.

⁹⁴ Твој сам – спаси ме!

Јер, твојим налозима сам се окренуо.

⁹⁵ Опаки чекају да ме униште,

а ја хоћу твоје прописе да разумем.

⁹⁶ Сваком савршенству видим границу,

али твоје заповести немају међа.

Мем

⁹⁷ О, како волим твој Закон!

О њему поваздан размишљам.

⁹⁸ Твоје ме заповести чине мудријим

од мојих непријатеља,

јер су стално са мном.

⁹⁹ Разборитији сам од свих својих учитеља,

јер о твојим прописима размишљам.

¹⁰⁰ Разумем више од старешина,

јер се твојим налозима покоравам.

¹⁰¹ Ноге чувам од сваке зле стазе,

да бих се твоје речи држао.

¹⁰² Не застрањујем од твојих закона,

јер ти си ме поучио.

¹⁰³ Како су ми твоје речи слатке нешцу,

од меда слађе мојим устима!

¹⁰⁴ Умност стичем преко твојих налога;

зато мрзим сваку лажну стазу.

Нун

¹⁰⁵ Твоја реч је светиљка мојим ногама

и светлост мојој стази.

¹⁰⁶ Заклех се и при томе остајем:

држаћу се твојих праведних закона.

¹⁰⁷ Толико сам препатио, ГОСПОДЕ.

Живот ми сачувај као што си обећао.

¹⁰⁸ Прими жртве драговољне из мојих уста, ГОСПОДЕ,

и својим ме законима научи.

¹⁰⁹ Иако живот стално излажем опасности,

твој Закон не заборављам.

¹¹⁰ Опаки ми поставише замку,

али од твојих налога не одступам.

¹¹¹ Твоји прописи моје су наследство довека,

они су радост мога срца.

¹¹² У срцу сам одлучио

да увек твоје уредбе извршавам до краја.

Самех

¹¹³ Мрзим људе дволичне,

а твој Закон волим.

¹¹⁴ Ти си моје скровиште и штит,

у твоју реч наду полажем.

¹¹⁵ Идите од мене, зликовци!

Хоћу заповестима свога Бога да се покоравам.

¹¹⁶ Помози ми као што си обећао, и живећу,

не дај да се у својој нади постидим.

¹¹⁷ Подржи ме, и бићу спасен,

без престанка ћу на твоје уредбе пазити.

¹¹⁸ Одбацујеш све који од твојих уредби застрањују,

јер узалуд је њихова притворност.

¹¹⁹ Све опаке на земљи уклањаш као троску,

зато волим твоје прописе.

¹²⁰ Тело ми дрхти у страху од тебе,

твојих закона се бојим.

Ајин

¹²¹ Чиним што је праведно и правично.

Не препуштај ме мојим тлачитељима.

¹²² Заузми се за добробит свога слуге, не дај да ме бахати тлаче.

¹²³ Очи ми ишчилеше чекајући твоје спасење

и твоје обећање праведно.

¹²⁴ По својој љубави поступи са својим слугом

и својим уредбама ме научи.

¹²⁵ Твој сам слуга – умности ми дај, да твоје прописе упознам.

¹²⁶ Време је, ГОСПОДЕ, да нешто учиниш

– твој Закон крше.

¹²⁷ Твоје заповести волим више од злата,

од чистог злата.

¹²⁸ Зато што су сви твоји налози правични,

мрзим сваку лажну стазу.

Пе

¹²⁹ Чудесни су твоји прописи; зато им се моја душа покоравала.

¹³⁰ Објашњење твојих речи просветљује,

умност даје лаковерноме.

¹³¹ Уста отварам и уздишем, за твојим заповестима жудим.

¹³² Окрени ми се и смилуј као што увек чиниш онима који твоје Име воле.

¹³³ Корак ми усмери као што си обећао,

да ниједан грех нада мноме не завлада.

¹³⁴ Ослободи ме мојих тлачитеља, да се твојих налога држим.

¹³⁵ Својим лицем обасјај свога слугу и својим уредбама ме научи.

¹³⁶ Потоци суза из очију ми теку, јер се људи твог Закона не држе.

Цаде

¹³⁷ Праведан си, ГОСПОДЕ, и правични су твоји закони.

¹³⁸ Праведни су и сасвим поуздани прописи које си дао.

¹³⁹ Изједа ме моја ревност, јер моји душмани твоје речи заборавише.

¹⁴⁰ Твоја обећања сасвим су проверена, твој слуга их воли.

¹⁴¹ Незнатан сам и презрен, али твоје налоге не заборавам.

¹⁴² Твоја је праведност праведност вечна

и твој Закон истина.

¹⁴³ Невоља и тескоба ме снађоше, али у твојим заповестима уживам.

¹⁴⁴ Вечна је праведност твојих прописа;

дај ми да их разумем, да бих живео.

Коф

¹⁴⁵ Из свег срца вапијем – услиши ме, ГОСПОДЕ, твојих уредби ћу се држати.

¹⁴⁶ Теби вапијем, спаси ме, и твојих прописа ћу се држати.

¹⁴⁷ Пре зоре устајем и вапијем, твоју реч ишчекујем.

¹⁴⁸ Очи ми широм отворене кроз ноћне сате,

да бих о твојим обећањима размишљао.

¹⁴⁹ ГОСПОДЕ, чуј мој глас због љубави своје,

живот ми сачувај по законима својим.

¹⁵⁰ Примичу се они који опаке науке смишљају,

далеко су од твог Закона.

¹⁵¹ Али ти си близу, ГОСПОДЕ, и поуздане су све твоје заповести.

¹⁵² Одавно сам из твојих прописа научио

да си их утемељио довека.

Реш

¹⁵³ Погледај на мој јад и избави ме, јер нисам твој Закон заборавио.

¹⁵⁴ Поведи моју парницу и ослободи ме,

живот ми дај као што си обећао.

¹⁵⁵ Спасење је далеко од опаких,

јер твоје уредбе не траже.

¹⁵⁶ Велика је твоја самилост,
ГОСПОДЕ.

Живот ми сачувај по законима својим.

¹⁵⁷ Много је мојих гонитеља и
душмана,

али од твојих прописа не скрећем.

¹⁵⁸ Видео сам издајнике, и згрозио се,
јер се твојих обећања не држе.

¹⁵⁹ Види како твоје налоге волим,
ГОСПОДЕ.

Живот ми сачувај због своје љубави.

¹⁶⁰ Истина је срж твоје речи
и вечни су сви твоји праведни закони.

Син

¹⁶¹ Без разлога ме поглавари прогоне,
али срце ми једино пред твојом речју
дрхти.

¹⁶² Твојим обећањима се радујем
као онај ко се великог плена докопао.

¹⁶³ Мрзим лаж и гади ми се,
а твој Закон волим.

¹⁶⁴ Седам те пута дневно хвалим
због твојих закона праведних.

¹⁶⁵ Велик мир имају они који твој
Закон воле

и ни о шта се не спотичу.

¹⁶⁶ Твоје спасење ишчекујем,
ГОСПОДЕ,

и твоје заповести извршавам.

¹⁶⁷ Твојих прописа се држим

и силно их волим.

¹⁶⁸ Твојих налога и прописа се држим,
јер је сав мој живот пред тобом.

Тав

¹⁶⁹ Нека моје клицање до тебе допре,
ГОСПОДЕ.

Дај ми умности као што си обећао.

¹⁷⁰ Нека моја молба пред тебе стигне.
Избави ме као што си обећао.

¹⁷¹ Нека ми се с усана излива
хвалоспев,

јер ме својим уредбама учиш.

¹⁷² Нека ми језик пева о твојим
обећањима,

јер праведне су све твоје заповести.

¹⁷³ Нека ми твоја рука притекне у
помоћ,

јер сам твоје налоге изабрао.

¹⁷⁴ За твојим спасењем жудим,
ГОСПОДЕ,

и у твојем Закону уживам.

¹⁷⁵ Нека живи моја душа и нека те
хвали

и нека ми твоји закони помажу.

¹⁷⁶ Залутах као овца изгубљена;

потражи свога слугу,

јер твоје заповести нисам заборавио.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

120 У својој невољи ГОСПОДУ
завапих,

и он ме услиши.

² Душу ми избави, ГОСПОДЕ, од
лажљивих усана

и језика преварног.

³ Шта ће ти он дати?

И шта још поврх тога, језиче
преварни?

⁴ Оштре стреле ратничке

с ужареним угљевљем.

⁵ Тешко мени што у Мешеху боравим,
што станујем у шаторима кедарским!

⁶ Предуго живим с онима који мир
мрзе.

⁷ Ја сам за мир.

Али, кад о миру говорим,
они рат заговарају.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

121 Ка горама дижем поглед –
одакле ће ми стићи помоћ?

² Помоћ ми стиже од ГОСПОДА,
који је небо и земљу начинио.

³ Он неће дати да ти посрне нога,
неће твој Чувар задремати.

⁴ Не, неће задремати ни заспати Чувар
Израелов.

⁵ ГОСПОД је твој Чувар,
ГОСПОД је сенка на твојој десници:

⁶ сунце ти неће наудити дању
ни месец ноћу.

⁷ ГОСПОД ће те чувати од сваког зла,
он ће твој живот чувати.

⁸ ГОСПОД ће те чувати када одлазиш
и када долазиш, сада и довека.

Псалам

*Песма приликом успињања
до Храма. Давидова.*

122 Обрадовах се кад ми
рекоше:

»Хајдемо до Дома ГОСПОДЊЕГ.«

² Ноге нам стоје у твојим капијама,
Јерусалиме.

³ Јерусалим је сазидан
као град где се народ сједињује.

⁴ До њега се успињу племена,
племена ГОСПОДЊА,
по закону датом Израелу,
да захваљују Имену ГОСПОДЊЕМ.

⁵ Тамо стоје судијске столице,
престоли владарске куће Давидове.

⁶ Молите се за мир Јерусалимов.

Нека спокојни буду који те воле.

⁷ Нека буде мир међу твојим
зидинама

и спокој у твојим тврђавама.

⁸ Ради своје браће и другова рећи ћу:
»Мир теби.«

⁹ Ради Дома ГОСПОДА, Бога нашега,
тражићу што је за тебе добро.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

123 К теби дижем поглед,
к теби који на престолу
седиш на небесима.

² Као што су очи слугу упрте у руку
господареву,

као што су очи слушкиње упрте у руку
господаричину,

тако су наше очи упрте у ГОСПОДА,
Бога нашега,

док нам се не смилује.

³ Смилуј нам се, ГОСПОДЕ, смилуј
нам се,

јер се преситисмо презира.

⁴ Пресита нам је душа подсмеха
обесних људи,

презира бахатих.

Псалам

*Песма приликом успињања
до Храма. Давидова.*

124 Да нам није било ГОСПОДА
– нека Израел каже –

² да нам није било ГОСПОДА
кад су се људи дигли на нас,

³ живе би нас прогутали.

Кад је њихов гнев плануо на нас,
⁴ воде би нас преплавиле,

бујица однела,

⁵ подивљале воде би нас однеле.

⁶ Благословен ГОСПОД, који не даде
да плен постанемо њиховим зубима.

⁷ Умакосмо као птица из птичарева
замке –

замка се покида, и ми умакосмо.

⁸ Наша је помоћ у Имену ГОСПОДА,
који је небо и земљу начинио.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

125 Они који се уздају у
ГОСПОДА,

као гора су Сион,

која се не може померити,

него довека стоји.

² Као што горе окружују Јерусалим

тако ГОСПОД окружује свој народ

сада и довека.

³ Жезло опаких неће остати
над земљом додељеном

праведницима,

да праведници не би чинили
неправду.

⁴ Чини добро добрима, ГОСПОДЕ,

и онима срца честитог.

⁵ А оне што скрећу на криве путеве,
ГОСПОД ће одвести с онима који чине
неправду.
Мир Израелу!

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

126 Када је ГОСПОД вратио
благостање Сиону,
било нам је као да сањамо.
² Уста су нам била пуна смеха,
а језик клицања.

Тада се међу народима говорило:
»ГОСПОД велика дела учини за њих.«

³ ГОСПОД велика дела учини за нас,
и радост нас обузе.

⁴ Врати нам благостање, ГОСПОДЕ,
као негевске потоке.

⁵ Они који у сузама сеју,
кличући ће жњети.

⁶ Онај ко плачући излази
носећи семе за сетву,
вратиће се кличући,
носећи снопове жита.

Псалам

*Песма приликом успињања до
Храма. Соломонова.*

127 Ако ГОСПОД кућу не гради,
узалуд се труде њени
градитељи.

Ако ГОСПОД град не чува,
узалуд стражар бди.

² Узалуд устајете рано
и остајете до касно
мукотрпно радећи за хлеб који једете.
Да, онима које воли он даје и док
спавају.

³ Деца су наследство од ГОСПОДА,
плод утробе награда од њега.

⁴ Као стреле у ратничковој руци,
таква су деца рођена у човековој
младости.

⁵ Благо оном ко њима напуни свој
тоболац –

неће се постидети
кад с непријатељима буде расправљао
на градској капији.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

128 Благо сваком ко се боји
ГОСПОДА,

ко његовим путевима хода.
² Јешћеш плод свога труда,
бићеш благословен и биће ти добро.

³ Жена ће ти бити као плодна лоза
у одајама твоје куће,
твоја деца као младице маслине
око твоје трпезе.

⁴ Ето, тако је благословен човек
који се боји ГОСПОДА.

⁵ Благословио те ГОСПОД са Сиона!
Гледао благостање Јерусалимово
све дане свога живота!

⁶ Видео децу своје деце!
Мир Израелу!

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

129 Силно су ме тлачили од
моје младости –
нека Израел каже –

² силно су ме тлачили од моје
младости,

али нису ме савладали.

³ Орачи су ми орали по леђима,
дуге бразде повлачили.

⁴ Али ГОСПОД је праведан –
он исече ужад опаких.

⁵ Нека се постиде и узмакну
сви који мрзе Сион.

⁶ Нека буду као трава на крововима,
која свене пре но што порасте,
⁷ којом жетелац не напуни руку
ни наручје онај који веже снопове.

⁸ Нека пролазници не говоре:

»Нека је на вама благослов
ГОСПОДЊИ.

У Име ГОСПОДЊЕ благосиљамо вас.«

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

130 Из дубина вапијем теби,
ГОСПОДЕ.

²ГОСПОДЕ, чуј мој глас,
обрати пажњу на мој вапај за милост.
³Да грехе бележиш, ГОСПОДЕ,
ко би опстао?

⁴Али ти прашташ
– зато те се боје.

⁵ГОСПОДА ишчекујем, моја душа га
ишчекује,

и у његову реч своју наду полагајем.

⁶Душа ми Господа ишчекује
више него ноћна стража свитање,
више него ноћна стража свитање.

⁷У ГОСПОДА се уздај, Израеле,
јер код ГОСПОДА је љубав
и код њега је откупљење обилно.

⁸Он ће откупити Израел
од свих његових греха.

Псалам

*Песма приликом успињања
до Храма. Давидова.*

131 Није ми срце гордо,
ГОСПОДЕ,

ни очи охولة.

Не бавим се великим стварима
ни делима сувише чудесним за мене.

²Не, душу сам своју смирио и стишао
као одојче на мајчиним грудима,
као одојче је моја душа у мени.

³Израеле, у ГОСПОДА полагај своју
наду

сада и довека.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

132 Сети се Давида, ГОСПОДЕ,
и свих његових недаћа.

²Он се заклео ГОСПОДУ,

заветовао се Силноме Јаковљевом:

³»Нећу ући у своју кућу
ни попети се на своју постељу,
⁴нећу дати да ми сан обузме очи
ни дремеж капке

⁵док не нађем место за ГОСПОДА,
боравиште за Силнога Јаковљевог.«

⁶Ево, чули смо за његов Ковчег у
Ефрати,

нашли га у честарском крају.

⁷Хајдемо до његовог Боравишта,

да му се код његовог подножја
поклонимо.

⁸Устани, ГОСПОДЕ, дођи до места
свога починка,

ти и Ковчег твоје силе.

⁹Нека се твоји свештеници обуку у
праведност,

нека твоји верни кличу од радости.

¹⁰Ради свога слуге Давида,
не одврати лице од помазаника свога.

¹¹ГОСПОД се заклео Давиду
истинитом заклетвом, од које неће
одступити:

»Једнога од твојих потомака
поставићу на твој престо.

¹²Ако се твоји синови
буду држали мог Савеза
и прописа којима их учим,
њихови ће синови

довека седети на твом престолу.«

¹³Јер, ГОСПОД изабра Сион,
њега пожелеле за своје боравиште:

¹⁴»Ово је место мог починка довека;
овде ћу боравити, јер сам тако
пожелело.

¹⁵Благословићу га обиљем хране,
његове сиромаше наситићу хлебом.

¹⁶Његове свештенике обући ћу у
спасење

и његови верни клицаће од радости.

¹⁷Овде ћу оснажити Давида*,

*132:17 *оснажити Давида* Дословно: учинити да израсте рог Давидов.

и поставити владарску кућу* за помазаника мога.
¹⁸У срамоту ћу обући његове непријатеље,
 а на њему ће његова круна блистати.«

Псалам

Песма приликом успињања до Храма. Давидова.

133 О како је добро и како мило кад браћа живе заједно –
²као на глави драгоцено уље које се спушта низ браду, браду Ааронову,
 које се спушта на оковратник његове одоре,
³као роса са Хермона која се спушта на гору Сион.
 Тамо је ГОСПОД обећао свој благослов:
 живот вечни.

Псалам

Песма приликом успињања до Храма.

134 Хајде, благосиљајте ГОСПОДА,
 сви ви слуге ГОСПОДЊЕ, који ноћу стојите у Дому ГОСПОДЊЕМ.
²Дижите своје руке према светилишту и ГОСПОДА благосиљајте.
³Нека вас ГОСПОД, који је начинио небо и земљу, благослови са Сиона.

Псалам

135 Алилуја!
 Хвалите Име ГОСПОДЊЕ, хвалите,
 ви слуге ГОСПОДЊЕ,
²ви који стојите у Дому ГОСПОДЊЕМ,

у двориштима Дома Бога нашега.
³Хвалите ГОСПОДА, јер ГОСПОД је добар,
 псалме певајте његовом Имену, јер је мило.

⁴Јер, ГОСПОД за себе изабра Јакова, Израела, да му буде посед драгоцени.

⁵Знам да је ГОСПОД велик, да је наш Господ већи од свих богова.

⁶Што год се ГОСПОДУ свиди, то чини на небу и на земљи, на морима и свим океанима†.

⁷Он чини да се облаци дижу с крајева земље.

Муње ствара киши и ветар изводи из својих спремишта.

⁸Он поби прворођене Египтове, првине људи и стоке.

⁹Он посла знамења и чуда посред тебе, Египте, против фараона и свих његових службеника.

¹⁰Он поби многе народе и погуби моћне царе –

¹¹Сихона, цара Аморејаца, Ога, цара Башана,

и сва ханаанска царства –
¹²и њихову земљу даде у наследство, у наследство свом народу Израелу.

¹³Твоје Име, ГОСПОДЕ, остаје довека, спомен на тебе кроз сва поколења.

¹⁴Јер, ГОСПОД ће оправдати свој народ,

смиловати се својим слугама.

¹⁵Идоли народâ од сребра су и злата, дело људских руку.

¹⁶Уста имају а не говоре, очи имају а не виде,

¹⁷уши имају а не чују, нити има даха у њиховим устима.

¹⁸Они што их праве као они ће скончати,

а тако и сви који се у њих уздају.

*132:17 *владарску кућу* Дословно: светиљку.

†135:6 *океанима* Дословно: дубинама.

¹⁹Благосиљај ГОСПОДА, доме Израелов.

Благосиљај ГОСПОДА, доме Ааронов.

²⁰Благосиљај ГОСПОДА, доме Левијев.

Благосиљајте ГОСПОДА, ви који га се бојите.

²¹Нека је благословен са Сиона ГОСПОД,

који борави у Јерусалиму.

Алилуја!

Псалам

136 Захваљујте ГОСПОДУ, јер је добар

– љубав његова остаје довека.

²Захваљујте Богу над боговима

– љубав његова остаје довека.

³Захваљујте Господару над господарима

– љубав његова остаје довека –

⁴ономе који једини чини велика чуда

– љубав његова остаје довека –

⁵ономе који својом умношћу начини небеса

– љубав његова остаје довека –

⁶ономе који земљу разастре над водама

– љубав његова остаје довека –

⁷ономе који начини велика светлила

– љубав његова остаје довека –

⁸сунце да влада дању

– љубав његова остаје довека –

⁹месец и звезде да владају ноћу

– љубав његова остаје довека –

¹⁰ономе који поби прворођене Египтове

– љубав његова остаје довека –

¹¹и између њих изведе Израела

– љубав његова остаје довека –

¹²снажном руком и испруженом десницом

– љубав његова остаје довека –

¹³ономе који Црвено море раздвоји

– љубав његова остаје довека –

¹⁴и посред њега проведе Израела

– љубав његова остаје довека –

¹⁵а фараона и његову војску у Црвено море баци

– љубав његова остаје довека –

¹⁶ономе који проведе свој народ кроз пустињу

– љубав његова остаје довека –

¹⁷ономе који поби велике царе

– љубав његова остаје довека –

¹⁸и погуби славне царе

– љубав његова остаје довека –

¹⁹Сихона, цара Аморејаца

– љубав његова остаје довека –

²⁰и Ога, цара Башана

– љубав његова остаје довека –

²¹и земљу њихову даде у наследство

– љубав његова остаје довека –

²²у наследство свом слуги Израелу

– љубав његова остаје довека –

²³ономе који нас се сетио у нашем понижењу

– љубав његова остаје довека –

²⁴и ослободио нас наших душмана

– љубав његова остаје довека –

²⁵ономе који сваком живом бићу даје храну

– љубав његова остаје довека.

²⁶Захваљујте Богу небеском

– љубав његова остаје довека.

Псалам

137 Крај река вавилонских седели смо и плакали Сиона се сећајући.

²Тамо смо своје лире повешали о врбе.

³Јер, тамо они који су нас засужњили затражише од нас да певамо, наши мучитељи затражише да се радујемо:

»Певајте нам неку песму сионску!«

⁴Како да певамо песму ГОСПОДЊУ у туђој земљи?

⁵Ако те заборавим, Јерусалиме, нека моја десница заборави да свира.

⁶Нека ми се језик залепи за непце

ако те се не будем сећао,
ако ми Јерусалим не буде радост
највећа.

⁷ Сети се, ГОСПОДЕ, како је на дан
пада Јерусалима
едомски народ викао:

»Срушите, до темеља га срушите!«

⁸ Кћери вавилонска, која ћеш бити
затрпа,

блага оном ко ти врати за оно што си
нам учинила,

⁹ благо оном ко твоју одојчад
дограби и смрска је о стену.

Псалам

Давидов.

138 Свим срцем ћу ти
захваљивати,
пред анђелима* псалме ти певати.

² Клањаћу се према твом светом
Храму

и твом Имену захваљивати
за твоју љубав и истину.

Јер, ти си своје Име и обећање
од свега већим учинио.

³ Кад сам завапио, услишио си ме,
душу ми охрабрио и оснажио.

⁴ Нека ти захваљују сви цареви
земаљски, ГОСПОДЕ,
кад чују речи твојих уста.

⁵ Нека певају о путевима
ГОСПОДЊИМ,
јер величанствена је Слава
ГОСПОДЊА.

⁶ ГОСПОД је на висини,
али на понизнога обраћа пажњу,
а охолога издалека препознаје.

⁷ Чак и кад сред невоље ходам,
ти ми живот чуваш.

Своју руку пружаш
против гнева мојих непријатеља,
твоја десница ме спасава.

⁸ ГОСПОД ће довршити што је за мене
започео.

Љубав твоја, ГОСПОДЕ, остаје довека
–
не остављај своја дела.

Псалам

Хоровођи. Давидов. Псалам.

139 ГОСПОДЕ, проничеш ме
свега и познајеш,

² знаш када седам и када устајем,
издалека мисли ми разазнајеш.

³ Видиш када ходам и када лежем,
знани су ти своји моји путеви.

⁴ Још ми реч није на језик дошла,
а ти је, ГОСПОДЕ, већ сву знаш.

⁵ С леђа и с лица ме окружујеш,
на мене си своју руку положио.

⁶ То знање ми је сувише чудесно,
превисоко да бих га докучио.

⁷ Куда да одем од Духа твог?
Куда од тебе да побегнем?

⁸ Попнем ли се на небо – тамо си,
прострем ли свој лежај у Шеолу – и
тамо си.

⁹ Дигнем ли се на крилима зориним
и на крају мора се настаним,

¹⁰ и тамо би ме твоја рука водила,
држала ме твоја десница.

¹¹ Кажем ли: »Нека ме тама сакрије
и светлост око мене нека ноћ
постане«,

¹² ни тама ти неће бити тамна –
ноћ теби као дан сија,
тама исто као светлост.

¹³ Јер, ти си нутрину мог бића
створио,

саткао ме у мајчиној утроби.

¹⁴ Хвала ти што сам створен
силно чудесно.

Чудесна су твоја дела –
зна то добро моја душа.

¹⁵ Нису ти моје кости биле скривене
док сам настајао у тајности,
док сам у дубинама земље ткан.

¹⁶ Твоје очи су ме гледале

* 138:1 *анђелима* Дословно: боговима.

док сам тек заметак био.

Сваки мој дан у твоју књигу је записан пре но што је иједан настао.

¹⁷ Како су ми твоје мисли недокучиве, Боже!

Како је огroman њихов збир!

¹⁸ Да их бројим – више их је него песка,

и да их пребројим – ти ми преостајеш.

¹⁹ О, кад би погубио опаке, Боже!

Одлазите од мене, крволоци!

²⁰ Злонамерно говоре о теби,

Име ти злоупотребљавају душмани.

²¹ Зар не мрзим оне који мрзе тебе, ГОСПОДЕ,

и зар се не гнушам оних који се против тебе дижу?

²² Мрзим их мржњом потпуном, у непријатеље их убрајам.

²³ Проникни ме, Боже, и срце ми упознај,

испитај ме и сазнај моје мисли тескобне.

²⁴ Види нисам ли на рђавом путу и вечним путем ме поведи.

Псалам

Хоровођи. Псалам Давидов.

140 Избави ме од зликовца, ГОСПОДЕ,

од насилника ме заштити.

² Они у срцу смишљају злодела

и повоздан кавге замећу.

³ Језик оштре да буде као змијски,

гујин отров им под уснама. *Села*

⁴ Сачувај ме, ГОСПОДЕ, од руку људи опаких,

од насилника ме заштити.

Они наумише да ме саплету.

⁵ Охоли ми поставише замку,

мрежу од ужади раширише

и клопке за мене наместише дуж пута.

Села

⁶ Рекох ГОСПОДУ: »Ти си мој Бог.«

Чуј мој вапај за милост, ГОСПОДЕ.

⁷ Госпoде ГОСПОДЕ, мој силни Спаситељу,

ти ми штитиш главу у дан битке.

⁸ Не дај да се испуне жеље опакога, ГОСПОДЕ,

не дај да своје зле науме изврши када нападне. *Села*

⁹ Нека главе оних који ме опколише прекрије мука коју су својим уснама изазвали.

¹⁰ Нека ужарено угљевље заплушти по њима.

Нека у огањ упадну, у дубоку јаму, да више не устану.

¹¹ Не дај да клеветник дуго живи на земљи,

нека насилника несрећа улови и уништи.

¹² Знам да ГОСПОД брани права потлаченога и убоге оправдава.

¹³ Да, праведници ће захваљивати твом Имену, честити живети пред тобом.

Псалам

Псалам Давидов.

141 Теби вапијем, ГОСПОДЕ: похитај к мени!

Саслушај ме кад ти завапим.

² Нека моја молитва буде прихваћена пред тобом као кад,

дизање мојих руку као вечерња жртва.

³ Стражу ми постави пред уста, ГОСПОДЕ,

чувај врата мојих усана.

⁴ Не дај да ми се срце приклони злоделима,

па да чиним опака дела с људима који неправду чине.

Не дај да једем њихове посласице.

⁵ Нека ме праведник из љубави удари и изгрди –

биће то уље на мојој глави, то моја глава неће одбити,

јер моја молитва је против злодела
зликоваца.

⁶ Кад њихове судије баце с литице,
уvideће како су благе биле моје речи:

⁷ »Као кад неко оре и копа земљу,
тако су наше кости расуте пред
устима Шеола.«

⁸ А моје очи у тебе су упрте, Господе
ГОСПОДЕ,

у тебе се уздам.

Живот ми не узимај.

⁹ Чувај ме од замки које ми
поставише,

од клопки оних који чине злодела.

¹⁰ Нека опаки упадну у своје мреже,
а ја онуда прођем безбедно.

Псалам

*Маскил Давидов. Када је био
у пећини. Молитва.*

142 Из свега гласа ГОСПОДА
зовем у помоћ,
ГОСПОДУ вапијем за милост.

² Пред њега изливам своју јадиковку,
пред њим објављујем своју невољу.

³ Кад год занемоћам,
ти си тај који мој пут зна.

На стази којом идем
замку су сакрили за мене.

⁴ Погледај десно и види –
никог за мене није брига.

Нема за мене уточишта,
нико за мој живот не мари.

⁵ Тебе у помоћ зовем, ГОСПОДЕ.
Говорим: »Ти си уточиште моје,
моје наследство у земљи живих.«

⁶ Помно саслушај мој вапај,
јер сам беспомоћан.

Избави ме од мојих гонитеља,
јер су од мене јачи.

⁷ Душу ми изведи из тамнице,
да твом Имену захваљујем.
Тада ће ме окружити праведници
због твоје добротe према мени.

Псалам

Псалам Давидов.

143 Чуј моју молитву,
ГОСПОДЕ,

саслушај моје молбе за милост.

Услиши ме у својој верности и
праведности.

² Не изводи мене, твог слугу, пред свој
суд,

јер нико жив није праведан пред
тобом.

³ Непријатељ ми прогони душу,
мој живот разбија о земљу.

Тера ме да боравим у тами
као они који су давно помрли.

⁴ Зато сам занемоћао,
срце је у мени престрављено.

⁵ Сећам се давних дана,
о свим твојим делима размишљам,
о твојим делима мислим.

⁶ Руке к теби пружам,
жедна те је моја душа као сува земља.

Села

⁷ Брзо ме услиши, ГОСПОДЕ,
снага ме оставља.

Не криј од мене своје лице,
да не будем као они што у гробну јаму
силазе.

⁸ Дај да ујутро чујем о твојој љубави,
јер у тебе се уздам.

Обзнани ми пут којим да идем,
јер за тобом жудим.

⁹ Избави ме, ГОСПОДЕ, од мојих
непријатеља,
јер у теби се сакривам.

¹⁰ Научи ме да чиним твоју вољу,
јер ти си Бог мој,

нека ме твој добри Дух по равној
земљи води.

¹¹ Имена свога ради, ГОСПОДЕ, живот
ми сачувај,
ради праведности своје, душу ми из
невоље изведи.

¹² У знак своје љубави,
моје непријатеље потамани

и све моје душмане уништи,
јер ја сам твој слуга.

Псалам

Давидов.

144 Благословен ГОСПОД,
Стена моја,
који ми руке увешбава за борбу, а
прсте за рат.

² Он је моја љубав и тврђава,
моје утврђење високо и избавитељ,
мој штит иза ког се склањам.

Он ми народе потчињава.

³ Шта је човек, ГОСПОДЕ, да ти је до
њега стало,

син човечији, да о њему мислиш?

⁴ Човек је као дашак,
његови дани као сенка која нестаје.

⁵ Своја небеса нагни, ГОСПОДЕ, и
сиђи,

планине додирни, и задимиће се.

⁶ Севни муњом и моје непријатеље
распрши,
своје стреле одапни и створи пометњу
међу њима.

⁷ Посегни руком са висина,
истргни ме и избави из силних вода,
из руку туђинаца,

⁸ чија уста говоре лажи,
чија се десница лажно заклиње.

⁹ Певаћу ти нову песму, Боже,
свирати ти на харфи од десет жица.

¹⁰ Ти царевима дајеш победу,
ти свог слугу Давида истржеш испод
мача погубног.

¹¹ Истргни ме и избави из руку
туђинаца,

чија уста говоре лажи,
чија се десница лажно заклиње.

¹² Нека нам синови буду као биљке
које у својој младости нарасту,
а наше кћери као стубови исклесани
да палату украсе.

¹³ Нека нам амбари буду пуни
сваковрсног жита,

нека нам овце испуне ливаде
хиљадама својих јагањаца,

¹⁴ нека су нам говеда угојена*.

Нека нико не проваљује кроз зидине,
нека нико не буде засужњен,
нека не буде кукњаве на нашим
улицама.

¹⁵ Благо народу коме је тако,
благо народу чији Бог је ГОСПОД.

Псалам

Хвалоспев. Давидов.

145 Узвисиваћу те, Боже, Царе
мој,

и твоје Име благосиљати заувек и
довека.

² Сваког дана ћу те благосиљати
и твоје Име хвалити заувек и довека.

³ Велик је ГОСПОД и хвале
предостојан,
неистражива је величина његова.

⁴ Нараштај ће нараштају хвалити
твоја дела
и објављивати дела твоје силе.

⁵ Размишљаћу о сјају славе твога
величанства

и о твојим делима чудесним.

⁶ Говориће се о сили твојих дела
страхотних,

а ја ћу о твојој величини причати.

⁷ Сећаће се твоје велике добротe
и клицати твојој праведности.

⁸ ГОСПОД је милостив и самилостан,
спор да се разгневи и препун љубави.

⁹ ГОСПОД је добар према свима,
самилост показује према свим својим
делима.

¹⁰ Захваљиваће ти сва твоја дела,
ГОСПОДЕ,

и благосиљати те сви твоји верни.

¹¹ Говориће о слави твога царства
и о твојој сили причати,

* 144:14 *угојена* Хебрејска реч може да значи и »стеона« и »натоварена«.

¹² да целом људском роду обзнане твоја силна дела и величанствени сјај твога царства.

¹³ Твоје царство је вечно царство и твоја власт кроз сва поколења. ГОСПОД је веран у свему што каже, одан у свему што чини*.

¹⁴ ГОСПОД придржава све који падну и усправља све погнуте.

¹⁵ Очи свих у тебе су упрте и ти им дајеш храну у право време.

¹⁶ Своју руку отвараш и све што живи до миле воље ситиш.

¹⁷ ГОСПОД је праведан на свим својим путевима

и веран у свим својим делима.

¹⁸ ГОСПОД је близу свима који га призивају,

свима који га у истини призивају.

¹⁹ Он испуњава жеље онима који га се боје,

чује њихов вапај и спасава их.

²⁰ ГОСПОД чува све који га воле, а све опаке ће затрти.

²¹ Моја ће уста изговарати хвале ГОСПОДУ.

Нека свако биће његово Име благосиља

заувек и довека.

Псалам

146 Алилуја!
Хвали ГОСПОДА, душо моја.

² Док сам жив, ГОСПОДА ћу хвалити, док ме буде, псалме ћу певати своме Богу.

³ Не уздајте се у владаре, у смртника у ком нема спасења.

⁴ Када његов дух изађе из њега, у земљу се враћа,

тог истог дана пропадају његови научи.

⁵ Благо оном коме је Бог Јаковљев помагач, ко своју наду полаже у ГОСПОДА, свог Бога,

⁶ који је небо и земљу начинио, море и све што је у њима,

који остаје веран довека,

⁷ који стаје у одбрану потлачених, а гладнима даје хлеба.

ГОСПОД ослобађа сужње,

⁸ ГОСПОД отвара очи слепима,

ГОСПОД усправља сагнуте,

ГОСПОД воли праведнике.

⁹ ГОСПОД чува дошљаке, сирочад и удовице подупире,

а путеве opakих искривљује.

¹⁰ ГОСПОД влада довека, твој Бог, Сионе, кроз сва поколења.

Алилуја!

Псалам

147 Алилуја!
Добро је псалме певати нашем Богу,

мило је и лепо хвалоспев му певати.

² ГОСПОД гради Јерусалим, сабира изгнане Израелове.

³ Он лечи оне који су сломљеног срца и ране им повија.

⁴ Он број звезда одређује и сваку по имену зове.

⁵ Велик је наш Господ и силна је његова снага, нема граница умности његовој.

⁶ ГОСПОД подупире кротке, а опаке баца на земљу.

⁷ Певајте ГОСПОДУ песму захвалницу,

на лири свирајте нашем Богу.

⁸ Он небо прекрива облацима, земљи спрема кишу

и чини да трава расте по горама.

⁹ Он даје храну стоци

*145:13 ГОСПОД ... што чини Овај део недостаје у традиционалном хебрејском тексту, али се налази у неколико старих превода и кумранским рукописима.

и младим гавранима кад загракћу.

¹⁰ Није му стало до коњске снаге,
нису му миле човечије ноге.

¹¹ ГОСПОДУ су мили који га се боје,
који се у његову љубав уздају.

¹² Слави ГОСПОДА, Јерусалиме!

Хвали свога Бога, Сионе!

¹³ Јер, он ојачава преворнице твојих
капија

и благосиља твоју децу у теби.

¹⁴ Он мир доноси твојим границама
и најбољом пшеницом те сити.

¹⁵ Своју заповест шаље на земљу,
брзо трчи реч његова.

¹⁶ Снег простире као пепео

и мраз расипа као пепео,

¹⁷ грџд баца као залогаје хлеба.

Ко може његову студен да издржи?

¹⁸ Он своју реч пошаље,

и отопи их,

учини да његов ветар задува,

и воде потеку.

¹⁹ Своју реч је објавио Јакову,
своје уредбе и законе Израелу.

²⁰ Није то учинио ниједном другом
народу –

његове законе они не знају.

Алилуја!

Псалам

148 Алилуја!

Хвалите ГОСПОДА са
небеса,

хвалите га на висинама.

² Хвалите га, сви његови анђели,

хвалите га, све војске његове.

³ Хвалите га, сунце и месече,

хвалите га, све звезде блиставе.

⁴ Хвалите га, небеса над небесима

и воде над небом.

⁵ Нека хвале Име ГОСПОДЊЕ,

јер он заповеди, и они постадоше,

⁶ он их постави заувек и довека,

издаде уредбу која неће проћи.

⁷ Хвалите ГОСПОДА са земље,
морске немани и сви океани*,

⁸ огњу и грџде, снеже и магло,
вихоре који његову реч извршаваш,

⁹ планине и сва брда,

дрвеће плодносно и сви кедрови,

¹⁰ животиње дивље и сва стоко,

гмизавци и птице крилате,

¹¹ цареви земаљски и сви народи,

поглавари и све судије земаљске,

¹² младићи и девојке,

старци и децо.

¹³ Нека хвале Име ГОСПОДЊЕ,

јер само је његово Име узвишено,

његов је сјај над земљом и небесима.

¹⁴ Свом народу рог је подигао,

славу свих верних својих,

народа Израеловог, народа њему

блиског.

Алилуја!

Псалам

149 Алилуја!

Певајте ГОСПОДУ нову
песму,

хвалоспев му певајте на скупу верних.

² Нека се Израел радује у свом
Створитељу,

нека сионски народ свом Цару кличе.

³ Нека му хвале Име играјући,

нека му свирају у даире и лиру.

⁴ Јер, ГОСПОД воли свој народ,

он кротке победом овенчава.

⁵ Нека се верни радују у слави,

нека кличу на својим постељама.

⁶ Нека им у устима буду хвале Богу,

а у руци мач двосекли,

⁷ да изврше освету над незнабошцима

и казну над народима,

⁸ да им цареве вежу ланцима,

њихове племиће гвозденим оковима,

⁹ да на њима изврше записани суд.

То је почаст дата свим његовим
вернима.

* 148:7 сви океани Дословно: све дубине.

Алилуја!

Псалам

150 Алилуја!
 Хвалите Бога у његовом
 светилишту,
 хвалите га на моћним небесима
 његовим,
² хвалите га због делâ његове силе,
 хвалите га због силне величине
 његове,

³ хвалите га звуцима овнујског рога,
 хвалите га харфом и лиром,
⁴ хвалите га даирама и играњем,
 хвалите га жичаним инструментима и
 фулом,
⁵ хвалите га чинелама гласним,
 хвалите га чинелама громким.
⁶ Нека све што дише хвали ГОСПОДА.
 Алилуја!